

శ్రీ రుమణ్ణం శంసు బురెల్లి.

ది 24-4-52

తెలుగులు.

1923B184

కామగ్రంథమాల - ఆరవగ్రంథము.

బ్రహ్మనందము.

కామ

బ్రహ్మనందశతకము

- గోపీనాథ వేంకటకవి.

రామావధూతితారావళి

- మాధుషి వేంకటాచార్యుడు.

గణపతీయము

- పాశ్చీనకవి.

శష్పవిజయము

- తెనాలి రామకృష్ణుడు.

శృంగారశతకము

- తోట విజయరాఘవనాయుడు.

1923.

కృష్ణానందశతకము.]

[వెల రు. 1-4-0.

Confidential: Subscribers' Edition.

2

ప్రకాశకుని విజ్ఞాపన.

ప్రచురణ గ్రంథాలయం.
తెలంగాణ.
(హైదరాబాద్)

ఆనందమే, యదార్థబ్రహ్మస్వరూప మనియెడి యుపనిషత్సిద్ధాంత సారగ్రహణశీలు రగు తత్త్వజిజ్ఞాసువులకు, మే మీ యదనున నొనరించు కావ్యనివేదనము బ్రహ్మనందసంధాయిగా నుపచరింపఁ గలదను నుత్సాహ వేశము మమ్ము జరితార్థుల నొనరించుచున్నది.

ద్రవిడకవిసార్వభౌముఁ డగుతిరువళువర్, తన నిబంధనమునందు, తృతీయ, చతుర్థ పురుషార్థముల నేకరాశిని జేర్చినాఁడు. ఆతని మతము, కామిగాక మోక్షకాముఁడు గాఁజాలఁడని: ఆతని యభిప్రాయముతో మేము పూర్ణముగ నేకీభవించుచు, మధురకవితాకాములకు, మోక్షలక్ష్మీ కరావలంబన భాగ్యమునకు దోహదోపచారరీతుల, నీ బ్రహ్మనందము నం దుత్తమకావ్యరాజముల సంగ్రహించి సంకలన మొనర్చినారము. నిజమునకు, సత్కావ్యపఠనశ్రవణములన్న, వేంకటకవి నుడివినట్లు—‘అరసి చూడ బ్రహ్మనంద మదియకాదె!’

ప్రత్యేకముగా గ్రంథారంభములందు భూమికాముఖమున, గ్రంథ ప్రాశస్త్యమును, గ్రంథకారకల్పనాచాతురిని బృథక్తయా గ్రంథన మొనరించి యుండినను, సంగ్రహముగా బ్రవేశికయందు నుపక్రమణవాక్యముల కావ్య రసికులకు హెచ్చరికఁ దెలుపవలసినబాధ్యత యున్నదనుకొందుము.

అత్యుత్తమరీతిని, మృదుమంజులశైలిని, నూటముప్పదిసీసములలో కామశాస్త్రసంప్రదాయములను గూలంకషముగా బ్రదర్శింపఁజాలిన పారమార్థికచింతనుఁడు, ఋషితుల్యజీవనుఁడు, వేంకటకవి: ఆతని కృతీయగు బ్రహ్మనందశతకము కావ్యకన్యలకు శిరోభూషణము. అందువలననే యుచిత సత్కారముగా నీ కావ్యసంగ్రహమునందు నిదియే యగ్రస్థానమాకరిమిం చినది. —సర్వతంత్రస్వతంత్రుఁడై ‘నిరంకుశాఃకవయః’ అను నార్యోక్తికి కవికాలంబున, నాధునికముగాగూడ నుదాహరణరూపములగు చర్యలతో మెలఁగిన వేంకటాచార్యుని ‘రామావఘాటితారావళి’ గాథసంభోగశృంగార

ప్రశంసల విడియము నభినయించు, స్వీయనాయకులకు కర్ణపేయము గావింపఁగలదు. — ‘గణపతీయము’ పురాణోచితమైన శైలీబంధమునఁ గడు ప్రాడపాకమున, కాళిదాసునిభావనకు వ్యతిరేకరూపమున నుమాసురతవర్ణన మొనరించెడి రసవత్కావ్యఖండము. ఇయ్యది సమగ్రముగా లభింపమి మాకై న యాశాభంగమున జదువరులకును పాలుగలదు. — ఇక ‘శష్ప విజయము’; జగమెఱిగిన బ్రాహ్మణుఁడుగదా రామకృష్ణుఁడు. ఆతని కావ్యవాణి స్వీయమనోనుకూలభావనల మెఱుఁగులుదేసిన దీ రచనముననే గదా.

‘శృంగారశతక’ మగునటుల, పంచాశత్పద్యయుగశమును రచించిన విజయరాఘవుఁ డంతప్రాచీనుఁడు కాఁడుగాని, ప్రాచీనుల కెవ్విధమునను దీసిపోవఁజాల దీతనికవిత్వము. — అనేకములగుకృతులు, రాధాకృష్ణ విహారేతివృత్తము నవలంబనముగాగై కొని యసంఖ్యాకములగు గేయముల రచియించి మిగుల బ్రహ్మాతీనందినవాఁడు. మధురనాయకరాజగు విజయరంగచొక్కభూపాలుఁడు రచించిన ‘మదనార్ణవము’ — తినఁబోవు వారికి రుచిచూపించినటుల పాఠకుల నుత్సుకులఁగావించి, ముందుప్రచురణమునకు మన్నననర్థించుటకై, యుదాహరణముగా నొకకథాభాగము మాత్రమే ప్రస్తుతము బ్రకటించుట కవకాశముగల్పించుకొనఁ గలిగినారము. మిగిలిన పదునాలుగుకథలును జమత్కృతయందు దీనికేమాత్రమును దీసిపోక, యొకదానికొకటి మిన్నగా జదువరుల నుజ్జూతలూరించి, బ్రహ్మానందసిద్ధినొడగూర్చు గలవనుట కిండుకయు సందియముండదు.

మా గ్రంథమాలయందలి షష్ఠమప్రచురణమగు బ్రహ్మానందమును, పాఠకులుచితవిధంబున నాదరించి యెప్పటియటుల మమ్ముఁ బోత్సహించెద రని విశ్వసించు.

10-6-1923,

పుదుచ్చేరి.

}

విద్యద్విధేయుఁడు,
యస్. చిన్నయ్య.

భూ మి క .

క. శ్రీమానినీ మనోహర

సోమాన్వయ జలధి పూర్ణః సోమ జితారి

స్తోమ సమిద్భీమ పరం

ధామ సుగుణజాల శ్రీమదనగోపాలా!*

—శ్రీరామభక్తుడగు భాగవతశిఖామణి కలలో గానుపించిన దేవుని యానతి మేఱకు, నవతారమూర్తిద్వయంబున కభేదాధ్యవసాయ సామరస్యంబున, యానుపూర్విం దొలగఁ ద్రోసి, మదనగోపాలదేవునకుఁ దా రచియించిన రామాయణంబును, ప్రభునానతిని సమర్పించి కృతార్థుం డయ్యెను.

గోపీనాథ వేంకటకవి స్వర్లోకవాసియై ముప్పది సంవత్సరములకు దాటదు. వైదిక బ్రాహ్మణుఁడు. నెల్లూరిమండలము నందలి, కావలి తాలూకా, లక్ష్మీపుర మీతని కభిజనపదంబు. వేంకటలక్ష్మీ పద్మనాభుల, దాంపత్యఫలము. ♦ ఈతఁడు పదియారేడుల వాఁడై యుండఁగ నొకతటి నృసింహస్వామి యుత్సవముం జూచుటకై సింహపురంబునుండి, వేద శైలంబునకుఁ జని, యచ్చట నొక యోగివరేణ్యుని యనుగ్రహముఁ బడసి మంత్రరాజమహిమంబున సకలవిద్యలును గరతలామలకంబులు గాఁగ, కావ్యసుమంబుల నాంధ్రవాణి నర్పించుటకు మొదలిడెను.

‘మూలమున కన్యూనాతిరిక్తంబుగా నాదికావ్యంబు దెలుఁగున వ్రాయుద మ’న్న పూన్నిని దేవతానుగ్రహంబున నెఱవేర్చుకొని, కృతినాయకుం డెవ్వఁడు గానోపునని యాలోచన సేయుచున్న నెడఁ గలలో గానుపించిన దేవుని పల్కు లౌదలఁ దాల్చి, యటులనే, రసికప్రభుండగు వెలుఁగోటి సర్వజ్ఞ కుమార యాచనరనాథుని ముగుదలను, రామా

*రామాయణ, ఆరణ్యపర్వము మొదటిపద్యము.

♦ ‘శ్రీరామచంద్ర చరణారవింద మకరంద రసాస్వాదన తుంది లేందిందిరాయ మాన గోపీనాథ కులపవిత్ర, కాండిన్యగోత్ర, పద్మనాభనూరి పుత్ర, విద్యాసాంధ్ర వేంకటకవీంద్ర ప్రణీతంబైన’— (రామాయణ గద్య)

యణంబును దన యిష్టదై వమునకు, లీలామూర్తి యగు కృష్ణున, కంజలితో గృతిగా నొసంగెను. అగ్రహారాది యధోచిత వివిధ సత్కారముల నంది, వేంకటకవి నాటినుండియు వేంకటగిరి సంస్థానముననే యునికిఁ గల్పించుకొనెను. పోషకుండగు మహారాజు మనవి నంగీకరించి, బహ్మ వై వర్త మందలి 'శ్రీకృష్ణ జన్మ ఖండము' నెనిమిది యాశ్వాసములఁ బద్య కావ్యముగా దెలిగించెను. రామాయణమునకును, దీనికిని నొక్కరే కృతినాథులు.

సర్వజ్ఞనాయని యనంతర మాతని కుమారుఁడు గోపాలకృష్ణ యాచేంద్రుని, యాస్థానమునఁ గూడ నీ విద్యత్కవికి విశేషసన్మానము లభించుచుండినది. ఆతని కోరికపై మాఘకవివిరచితమగు శిశుపాల వధమును దెనిగించెను. అది, క్రీ. శ. 1886 సం॥రమున నని, కవియే జెప్పికొని యున్నాడు. ఎవరి ప్రేరణయునూ లేకుండగనే స్వయముగ నీలోపున భగవద్గీతనుఁ గూడ దెలు గున వెలయింపఁ గల్గినాఁడు.

వంక లెన్నుటకు వలనుపడని యార్జుజీవన మర్యాదా చరణుం డైననూ, పండిన వయసునందుఁ గుమారప్రభుని వినోదార్థము కళాశాస్త్ర ప్రసంగములకు నిధిగా బ్రహ్మనందశతకముఁ గూర్చినాఁడు: లోకుల దృష్టిలో నా రచనము వేంకటకవి యంతటి పుణ్యమూర్తి తలపెట్టవలసినది కా దనవలసి యుండిననూ, ప్రజ్ఞా పరిణత మూర్తియగు, నమ్మహా నీయునియెడ నది దొసఁగని తోచదు. 'ఇమ్మనుజేశ్వరాధము' లని గర్హించుటతోకే గ్రంథము మొదలిడిన పోతరా జంతటి వాడే, వేంకటగిరి ప్రభుని మెప్పించుటకై చిన్ననాటను చీకటిలో తప్పఁగా 'భోగినీ దండకము'ను జెప్పలేదా? వేంకటకవి విషయమున నంతటి ధౌర్యముఁ గూడ లేదే! ఆతఁడు ప్రభువులను కారణంబుమాలి నిరసింపఁ బూను కొనలేదు. వారి సమ్మానముల వలదని తోసివై వలేదు. అంతటి మాత్రము, పోలిపెద్ది వేంకటకాయాదులవలె, రాజసక్రీడా వినోదములం దవులొకని నిష్ఠను మాపుకొనలేదు. పారదారి కాధికరణమును దన గ్రంథమునఁ జేర్చుకొనిన వాతాస్మ్యమునునికింబలే నీ పరమపూజ్యునకునూ నెట్టి న్యూనతయూ గలుగరాదు.

మనకు లభించు శతకము లన్నిటిలో, 'బ్రహ్మనందశతకము' బోలినది గాని, చాక్షుపాక రుచులలో, కై శికిరీతులలో నా కవిత్వము నతిక్రమించునది గాని, మఱియొక రచన గానరాదు. లావణ్యశతకము, భళిరకటివేల్పుశతకము, తాళ్ల పాకవారి కృతులు— ఇవన్నియు నుచ్చంఘల శృంగారోల్లసితంబు లయ్యునూ, నిటువలె శాస్త్రమర్యాదల వెలయించి, పాఠకుల సుసువుగ కామాగమవేదులగా నొనర్పం గలుగు నవి కావు. ఈ శతకమునకు దీటుగునది మఱియొకటి లేదనుట యెంత మాత్రము నతిశయోక్తి కాజాలదు.

ఈ శతకము తెలుగునాట విశేషప్రచారంబు కలదిగా నుండినను నింతవరకును ముద్రణభాగ్యము నందుకొనకుండుట తెలుగుతల్లికి నపచార మైన దనవచ్చును. ఆనోట నానోటఁ బడి చివికి, పాఠములు మాటి, పాదములు లోపములై కానంబడక పోవుచుండఁగా, శుద్ధప్రతి మే యొక్కచోట నేనిం దొరుకునన్న నాశయే నికఁ గొంతకాలంబున కడి యాస గావచ్చును.

మే మనేక వత్సరములనుండి ప్రయాస లెక్కింపక, 'బ్రహ్మనంద శతకము' బ్రతుల నెల్ల, లభించినంతవరకూ సమకూర్చుకొని, ప్రాంత భేదంబుల మూలంబుననైన పాఠాంతరంబులు, జతజేసి— సక్రమముగఁ బరిష్కరింపఁ జేసి నిర్దుష్టముగ, నిదే మొదటిసారి ముద్రించుచున్నాము. గుణదోషములను రసజ్ఞులగు పాఠకు లారసికొందురు గాక.

కామగ్రంథమాలా కార్యస్థానము, }
పుదుచ్చేరి.

యస్. చిన్నయ్య.

—ముద్రితమై, యింత వరకునూ ప్రచారములో నున్న గోపీనాథ రామాయణ మొకటి తప్ప మిగిలిన కవికృతు లేవియూ నింతవరకును ముద్రణకు నోచుకొన లేదు.

8

4

1

2

3

5

6

అక్షరము.

సీ. అని యిట్లు కెకాతూహలాతిరేకంబున నాన తిచ్చిన యేను ♦ హర్షమొంది
హరి హర బ్రహ్మల ♦ నభిమతిఁ గావించి పద్మా శివా సరస్వతుల కెఱఁగి

పా. 3. కాతుకాహ్లాద వేగంబున

కరివత్తునకు నతిఁ ♦ గావించి వాల్మీకి శాత్రువతేయుల ♦ సంస్మరించి
కాళిదాసాది సత్కవులను గొనియాడి గరిమతో నాంధ్ర సత్కవులఁ దలఁచి
గీ. రాధికా మాధవులవిహారములన్నియు పూరించుకొనఁగలకలంబుగా నొనర్తు
సరసులందరు విని చాల ♦ సంతసింపుఁ డనఘులార! బ్రహ్మనంద ♦ మదియ కాదె. 4

సీ. గుణ దోషములు వర్ణగణములు శబ్దార్థశబ్దతుల్య గని యతి ♦ పొసఁగ బంధ
నియమంబు లెట్టి యెన్నికకెక్కి వృద్ధువృద్ధులతో మ్ముల గదియించి ♦ యుక్తభంగి
నతి విపులార్థంబు ♦ మితపదంబులలోనఁ దెలియించి ముద్దుమాటలను గూర్చి
1 విరళార్థ సంయుక్త ♦ సరళ శబ్దంబులు పొసఁగ నలంకృతుల్ ♦ పాండు పురచ్చి

గీ. రసము చిలుకంగ 2 వాచక ♦ రౌచకాది సప్తవిధ సత్కమింధుల్ ♦ బాడఁ బెట్టి
శౌరి లీలావిలాసముల్ ♦ సన్నుతింతు నరసి చూడఁ బ్రహ్మనంద ♦ మదియ కాదె. 5

సీ. సచ్చిదానంద లక్షణ పరబ్రహ్మంబు మును విషయానంద ♦ మనుభవింపఁ
దలఁచి తా గుణమయతనువుఁ గళివి తనయోగమాయను రాధ ♦ గాగఁ జేసి
పరఁగ బ్రహ్మాండంబు ♦ బయల కీర్తనంబు గోలాకము నృజించి ♦ కోరి తనదు
కళలచే రాధికాకళలచే, గోప గోపికలను నిర్మించి ♦ సకలఁ డగుచు

గీ. నందుఁ గ్రీడించెఁ గానిచో ♦ నగుచుఁ డేల మోహనకిశోరరూపంబు ♦ బొసఁగఁదాల్చె
నట్టి కృష్ణుని శృంగార ♦ మభినుతింతు నరసిచూడఁ బ్రహ్మనంద ♦ మదియ కాదె. 6

సీ. ధగలోన మనుజు లంఘి మనుషానందమందు సదా సక్తు ♦ లగుట వలన

తాను మానుషరూపఁ గాఁగె తగ మానుషానందమును వ్రీతి ♦ ననుభవింప
కరమర్థి తనదు శృంగారచారిత్ర ప్రపంచ మంతయు నాలకించి చాల
మనురసా చ్ఛాది తో సుధ ఘటికా న్యాయమున నిహపర సౌఖ్య ♦ మనుభవించి
ధన్యు లౌటకు మహాధన్యుండు గోలాక వాసియా కృష్ణుండు ♦ భాసురముగ

గీ. కోరి బృందావనంబున ♦ గోకులంబునందు విహరింప, మధురలో ♦ నవతరించె
నట్టి శౌరి విలాసంబు ♦ నభినుతింతు నంచితముగ బ్రహ్మనంద ♦ మదియ కాదె. 7

సీ. కడువేడ్క దేవగర్భంబున జనించి ప్రాకృత భావుని, పగ్గిది జ్ఞాన
వికసనంబులు లేక ♦ వెనఁబరాధీనుడై సర్వోపచారముల్ ♦ సంగ్రహించు
టరయ నామాయ నాయంతవానికె యంతయును బరాధీనతయును గలుగఁ
జేయు సామర్థ్యంబుచే నొప్పు నట్టి ద' యని యెఱింగించుట ♦ కంతెగాక

గీ. తలఁప సర్వజ్ఞునకు నజ్ఞుఁడతయును సర్వశక్తియుతునకు పారవశ్యంబు గలదె
యట్టి కృష్ణుని చరితంబు ♦ లభినుతింతు నతులమైన బ్రహ్మనంద ♦ మదియ కాదె. 8

సీ. అరయ నెవ్వని వీర్యంబున విరజకుఁ బుట్టిన తనయు లేఁడ్వరును సప్త
వనరానులైరి ♦ యెవ్వఁడు స్పృష్టిఁ గావింప రాధతోఁ గూడి నురతము నేయు
తటి మేనఁ బొడమిన ♦ తతఘర్మజలము బ్రహ్మాండముల్ నిండి యేకార్ణవంబుఁ
గావించె నట్టి జగత్కర్త కృష్ణుండు జనని దోయిటనీట ♦ స్నపితుఁడగుచు

గీ. భక్తసుక్పతోపచారంబు ♦ స్వల్పమైన నదియె సంతుష్టికర మని ♦ యన్నమాట
సత్యముగ జేసె నవ్విభు ♦ సన్నుతింతు ననుపమాన బ్రహ్మనంద ♦ మదియ కాదె. 9

సీ. దాటరాని భవాద్ధి ♦ దరియించుటకు తనగమ్య పాదాఙ్గా మరంద పాన
మదియ ముఖ్యోపాయ ♦ మనియు నాత్మీయాంగములలోనఁ దలపోయ ♦ మోక్షులక్షి
కంఘ్రులే దుచ్యంబు ♦ లనియును భక్తులకెఱిగించుటకె కాక ♦ యింపు మెఱయ
బంగారు తొట్లలో ♦ బవళించి కరముల చరణంబు వదనకంజమునఁ జేర్చి

గీ. మొనసి యంగువృ మానుట ♦ జననిపాలఁ దనివిదీటక గాదట్టి ♦ యనఘమూర్తి
రమ్యలీలావిలాస వర్ణన మొనర్తు నరసి చూడ బ్రహ్మనంద ♦ మదియ కాదె. 10

సీ. పశువులు శిశువులు ♦ పణులు గానరసంబు నెఱుఁగుదు రను వాక్యమెఱుకపరుప
గానంబు సర్వ దుఃఖంబుల నడచి జడంబుల కైన సుఖంబు నొసఁగు
ననునది ప్రకటింప ♦ నదిగాక, తా సామగానలోలుం డను ♦ గాధ తధ్య
మొనరింప జనయిత్రి ♦ యొప్పుపైన చికిలిబంగరు తొట్లలో నుంచి ♦ కమ్రఫణితి

గీ. పాట పాడుచు నూచినఁ ♦ బవ్వళించి నేత్రముల మోడ్చి సుఖలీల ♦ నిద్ర బోయె
నట్టి శౌరి విలాసంబు ♦ లభినుతింతు నరసిచూడ బ్రహ్మనంద ♦ మదియ కాదె. 11

సీ. వ్రేపల్లెలో నున్న ♦ గోపాలకుల నెల్ల నాధ్యులఁ గావింశు ♦ నని తలంచి
పుడమి నకారణంబుగ సిరి నొసఁగిన నస్మదుక్తి విరోధమగును గాన
నెఱుఁగెన వీధి సామిమించుక యైనను మెసవి సౌభాగ్యంబు ♦ నొసఁగుటొప్పు
నని వారి నదనంబులందున్న వెన్నయు పాలు మ్రుచ్చిలి మెక్కి ♦ భాగ్య మొసఁగె

గీ. నల కుచేలుండు గొనితెచ్చి ♦ నట్టి యటుకు లొడిసిగొని తిని యైశ్వర్య ♦ మొసఁగలేదె
యట్టి కృష్ణుని శృంగార ♦ మభినుతింతు నరసిచూడ బ్రహ్మనంద మదియ కాదె. 12

సీ. తను భక్తి ననిశంబుఁ ♦ గొనియాడు వారి కెప్పగిది నధీనుఁడ ♦ నగుదు ననెడు
భావంబు తెల్లంబుఁ ♦ గావించుటకు ట్లోల కరమర్థి తల్లిచేఁ ♦ గట్టువడియె

గానిచో యఘటన ♦ ఘటనా పటీయ్యసి యగు తన మాయచే ♦ జగము లన్ని
కర్మవశంబున ♦ గదలకుండగఁ గట్టివైచిన యా పరబ్రహ్మ మేల

గీ. యబల యగు తల్లిచే టోల ♦ నట్లు కట్టుబడియె నది చాల యనుకంపవలనఁ గాదె
యట్టి పరమేశు చారిత్ర ♦ మభినుతింతు నరసిచూడ బ్రహ్మనంద ♦ మదియ కాదె. 13

సీ. అవని గో బ్రాహ్మణు ♦ లనుచు విపులకన్న గోవుల మొదటఁ బేర్కొనుట వలన
నావులు విపుల ♦ కన్నఁ బ్రాశస్త్యంబు గాంచిన వనియు నుత్కంఠతోడ
గోప్రదక్షిణమున ♦ భూప్రదక్షిణజాత ఫల మబ్బుననియు నీభావ మర్థి
నెల్లమానవులకు ♦ తెల్లంబు గావించుటకు కూర్చి గోపబాలకులఁగూడి

గీ. ప్రేమనిఱు బృందారణ్ణ ♦ సీమయందు పసుల చుట్టును దినుఁగుచు ♦ కసవుమేపె
నట్టిశౌరి విలాసంబు ♦ లభినుతింతు నంచితముగ బ్రహ్మనంద ♦ మదియ కాదె. 14

సీ. అనిశంబు తన్ను నమ్మిననారి యపమృత్యు కాలచ్యుత్యవుల రోగములఁ బాపి
యఖిలాపదలడంచి ♦ యాపన్ని వారకుం డనుమాట నిజమునేయంగఁ దలఁచి
యఘదైత్య వదనంబునందు కాళీయహృదాంబు పానమున నీతైన గోప
బాల గో గోవత్సజాలంబులను సుధామయ వీక్షణంబులచునఁగఁజేసె
నంతయు గానిచో ♦ నట్టి యాపద వారికేయెడ లేకుండఁ జేయలేడె

గీ. కర్మమును దాటఁ గాదను ♦ గాథ యితరజనములకె కాక నిజభక్తజనులఁజేర
దనుట నిజము జేసిన హరి ♦ నభినుతింతు నరసి చూడ బ్రహ్మనంద ♦ మదియ కాదె. 15

సీ. హరి హర విఘ్న విభాంశసంఘాతులై నను తన యోగమాయను తరింప
లేరను యగ్ధంబు ♦ వారక వివిధ కారణములు లేకనే ప్రజకుమార
వత్సరూపంబులు ♦ వరుసతో స్ఫుజియించినట్లు విశ్వంబు నేపార స్పృష్టి
గావించు పటుశక్తి ♦ గలదను నగ్ధంబు క్షీతిలోనఁ బ్రకటింపఁ జేయుటకును

గీ. అఙ్గుడు డాచిన బాల వత్సాక్యతుల ధరించి యొకయేడు మందలో ♦ సంచరించె
నట్టి కృష్ణుని శుభలీల ♦ నభినుతింతు నమితమైన బ్రహ్మనంద ♦ మదియ కాదె. 16

సీ. ఏటేటఁ గావించు ♦ నింద్రయాగమునకు సమకూర్చిన పదార్థజాతమెల్ల
తనమాట నమ్మి శక్తునకు నొసంగక యచలాకృతి ధరించి ♦ నట్టి తనకు
నిచ్చినందున నిష్టరేంద్రుని వలన గల్గిన యుపద్రవ మణఁగింపఁ గేల
గోవర్ధన నగంబు ♦ గోర్కతో నెత్తి గోగోప గోపికలను ♦ గూర్చి బోచి

గీ. దైవతాంతరముల వీడి ♦ తనుభజించునతని రక్షింతుననుచు తా ♦ నన్నమాట
సత్యముగ జేసె నదేవు ♦ సన్నుతింతు నంచితముగ బ్రహ్మనంద ♦ మదియ కాదె. 17

సీ. ధరలోనఁ దా నవతార మొందెడు వేళ తన యోగమాయఁ గన్గొని సమస్త
జనులకు కామదాఁయినివయి యుండెదపీవు నిన్ను జనంబులెల్ల పెక్కు
నామధేయంబుల ♦ నయముతోఁ గొలిచెదరని స్త్రీని నిచ్చిన ♦ ఘనవరమున
కనుగుణంబుగను కాత్యాయనిపూజలు చేయుగోపాలక ♦ స్త్రీల చేల
ములు గొనుటది వారు ♦ జలములో నగ్నలై స్నానంబు చేయు దోఁచుము నడంచి
తనకర్ణి మ్రొక్కించుకొని వారి వ్రతము సువ్రతము సేయుటకె కాకతులితముగ
ద్రాపదీదేవి తన ♦ దలఁచిన మాత్రాన పెక్కువస్త్రములు కల్పించి యిచ్చి

గీ. నట్టి దివ్యప్రభావున ♦ కంబరములు లేక కాదు కామాసక్తి ♦ లీలఁగాదు
అట్టి యోగీశ్వరేశ్వరు ♦ నాదిదేవు నభినుతింతు బ్రహ్మనంద ♦ మదియ కాదె. 18

సీ. నూనాగుహిసాల ♦ మాత్మయావనుఁడును నలువొప్ప మధురగాఁనంబు సేయు
పురుషుండు తరుణుల ♦ కరయ వల్లభఁ డంచు పలుమాటు వేదంబు ♦ బలుకు నుడువు
నిజము సేయుటకు దా ♦ నిత్య కైశోర సుందర విగ్రహము దాల్చి ♦ సరః భంగి
భువన మోహనముగా ♦ మురళీ నినాదంబుసేయుచు గోపికాస్త్రీల కెల్ల

గీ. వలపు వుట్టించి మోహించి ♦ వారి తనదుకడకు రతికాంక్షఁ జనుదేరఁగా మనస్స
నట్టి కృష్ణుని చరితంబు ♦ నభినుతింతు నంచితముగ బ్రహ్మనంద ♦ మదియ కాదె. 19

సీ. తౌర్యత్రికము గురఁతక్రియోద్దీపకసామాగ్రి యని గోపసతులఁ గూడి
రాసోత్సవము జేసెఁగరహిగోపికల కందఱకు నన్ని హరిశరీరములు దాల్చి
మించి సంక్రీడఁ గావించి దా యోగీశ్వరేశ్వరత్వము నర్థి ♦ నెఱుకపజుచె
నేకకాలమున ననేక రూపములతో గోర్కెతీట ననేక గోపికలకు

గీ. వేడ్క నిఘనన తృప్తిఁ గావించి తనదుసర్వ సమతయుఁ దెలిపె నాశ్చర్య ఫణితి
నట్టి రసికాగ్రిణి విలాస ♦ మభినుతింతు మదిఁదలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియ కాదె. 20

సీ. లీల బ్రహ్మనంద ♦ లేశనన్నిభ రతిక్రీడాసుఖంబు లౌకిక సుఖంబు
లందు ముఖ్యం బని ♦ యనుభవసిద్ధంబుగా నెఱింగి జనంబు ♦ దానిమీద
నమనస్క సిద్ధిచే ♦ ననుభవింపఁగ నర్హమైన బ్రహ్మనంద ♦ మాత్రమోన
నూహించి యెగు యత్ను ♦ మొనరించి కృతకృష్ణులౌట కనేక గోపాంగనలను

గీ. గూడి గోలోక మందు గోఁకులమునందు వేడుకలుమీఱ నిధువనఁక్రీడ సలిపె
నట్టి కృష్ణుని శృంగార ఁ మభినుతింప సంచితముగ బ్రహ్మనంద ఁ మదియ కాదె. 21

సీ. 1రణము గావింప నొల్లక విషాదంబు నొందిన యర్జునుని నిమిత్తీకరించి
సర్వోపనిష దర్థసారభూతంబు సద్యోముక్తిదము మహాయోగి వేద్య
మైన గీతాశాస్త్ర ఁ మత్యంత కరుణచే కర ముపదేశించుటరసిచూడ
భావి కాల జనగబుఁధవబంధములఁ జూసి దోడ్తోడ ముక్తి మెంచుటకుఁ గాదె

గీ. యట్టి కఁసారి సృష్టిరఁక్షాంతకారి భువన హితకారి గోపికామోహకారి
శౌరి లీలావిలాసము ఁ ల్పన్నుతింతు నతులమైన బ్రహ్మనంద ఁ మదియకాదె 22

సీ. అంతిమస్మృతి తనయందుఁ గల్గుటఁ జేసి చేక్షిశ కంస ముఁరాదులకును
సతతంబు భావించుకతన గోపికలకు నల నందునకు యశోదాదులకును
నకలధగ్గుంబులు ఁ చాలించి శరణంబునఁబెరిగిన విజ యోధ్ధావాదులకును
మోక్ష మొసంగుట ఁ మొనసి గీతోక్తులు నిజము నేయుటకును ఁ నిఖిల సమరఁ

గీ. నవిలి లోకహితార్థమే ఁ యవతరించె నుర్వి ననునది తెలియఁ జేయుటకుఁ గాదె
యట్టి హరిలీల లన్నియు ఁ సభినుతింతు నార్యులార! బ్రహ్మనంద ఁ మదియకాదె. 23

సీ. మధురలో నుండి యఁమాధవుం డొకనాఁడు వ్రేపల్లెలో నున్న ఁ గోపికలను
రాధను యితనును ఁ రతిరహస్యంబులు వారల లీలావిహారములను
రాసోత్సవంబు జలకీర్తిడలను మఱి వారల సర్మసంభాషణములు
మనమునఁ దలపోసి ఁ మమత నిల్పఁగలేక యేకాంతసీమకుఁ నింపు మెఱయ

గీ. నుద్ధవుని వేగ రావించి ఁ యుత్సుకమున నతనితో నెయ్యమునఁ బల్కినట్టి శౌరి
విప్రీలంఘ శృంగారంబు ఁ విస్తరింతు నరసిచూడ బ్రహ్మనంద ఁ మదియకాదె 24

సీ. ఒనర పిన్నటనాట ఁ నుండియు నా సోయగము, శతత్వాది భావములు జూచి
ననుఁ గూడి కీర్తిడింపఁబనిబూని వనిత లింపొనఁగ కాత్యాయనీపూజ సలిపి
వరములు వడసి యవ్వల శగద్రజని వనంబులో మద్వేణానాదము విని
పతి సుతాదుల వీడి ఁ బాళితో నావద్దకరుదెంచి యే నీశులూడ వగలు

గీ. మీఱ బ్రతుకాస మాని కన్నీరు గార నెన్న నమ్మితి మన్న మాటెన్నకొనిన
జాలి యగుచున్న దట్టి యోషల వలపులు మదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద ఁ మదియ కాదె

పా, 1. అని సేయనొల్లక ఁ నతిదుఃఖ మందు నర్జునుని దా హేతుభూతునిగఁ జే

సీ. ఉత్సుకత్వమున నొన్నకనాడు వైకొన్నచెలికి లో మెండింపువలన మిగుల
పొఖ్యరూపక పరిశ్రమము బాటిల జేయ తాళలేనని యది • తత్తటమున
నక్కున వ్రాలి దా • మ్రొక్కుచు కళనింప గమకింప నది చూచి • కరములేను
బలు పిలుందులకు లంకెలు వైచి చంద్రనాడికి రాపు జేయ దప్పక తనంత
గీ. చిలుచిలు వటంచు గళ జాట • జిక్కి “నీకుదక్కితిని యింక నన్ను గదల్చు తుండు
మ”నుచుబతిమాలకొన్నయవ్వనిత హూయలుచుది దలంప బ్రహ్మనంద • మదియ కాదె

సీ. సమబంధ మొనరించు • సమయంబునను ఓకగళ లంటి చూచుకంబులు స్పృశించి
మొనసి పాదాంగుష్ఠములు మోపి పై కుబ్జి కాయజచ్చత్ర సంఘర్షణంబు
గా రప్రక్రియ నల్ప • గనుగొని ‘యది యేమియాతురం బింతలో • నకట తృప్తి
గావించుటకు నీవు • గమకించెద వటంచు కున్నీచు చేసి నాకొక్కె తీర

గీ. రతి యొనర్చిన పిదప నీలాటి పనులు సేయదగుగాని యిప్పుడే • సేయదగునె?
యనుచు ననువేడుకొన్న యవ్వబల సొంపు మదిదలంప బ్రహ్మనంద • మదియ కాదె.

సీ. సుదతి యొకర్తు నే • నెదురుగా గూర్చుడి మొనసి చేతులు వెన్న • మోపి యుబికి
తగరుతాగుల కొంతతడవు మెప్పులుగాంచి యట మేహనమున నే • నబ్జనాడి
మీటుచు మొనశంట • మెలత చన్మోనలు చక్కగ నొక్కి రసనచే • గదల జేసి
యవ్వల కెమ్మోవి నానుచు చూచుకంబులు కరంబుల నంటి • కళలురేప

గీ. కదలనీయక చేత లింగంబు బట్టి కమలశరు డోలికను కఠోరముగ నూచి
కళను చిలచిలమని క్రుమ్మరిలగఁ జేసి పరవశత్వము నొందిన • పడతి సొగసు
మది దలంప బ్రహ్మనంద • మదియ కాదె. 28

సీ. మునుకొని గోబంధమున నేను గూడిన నాతి హస్తము లుర్వి • నూత జేసి
కొని యెదు రొత్తుచు • దన నితంబము నెత్తి రహి నిల్వ పవన పూరణము చేత
మరుగేహమున తరతర యను నాదంబువెడల నే నవ్విన • వీడనొంది
తడయక లేన సంతకు కిట్టామన తలవంచి యూరులు బిగియించి కదల

గీ. కున్న గనుగొని దాని చెయ్యొడిసిపట్టి పాలుపుమీఱంగ విరుల పొన్నునకు వీసి
కలసి హాయి యొనర్చిన • క్రమములన్ని మది దలంప బ్రహ్మనంద • మదియ కాదె. 29

సీ. తరుణి యొక్కతె నేను • దిరునాళ్లతటి నలంకారము గావించి • కాతుకమున
వేడుక చూడంగ • వెడలునప్పుడు రతిగావింప మనసైన • గలయుటకు ను

పాయ మూహించి నైఃపద్యంబుఁ జెడకుండ నొక కంబ మూనుక యుంటి నేను
పడఁతి నా తొడలపై • పదము లంచి క రాబ్జములు నాదు మెడకు లంకలు ఘటించి
గీ. యేను చేతుల తన నడుమెత్తి పట్టుకొన నగారూఢమునఁ గూడి • కోర్కె నీఱ
తనమనసు దీర్చుకొన్నట్టి దాని సొబగు మదిఁ దలంప బ్రహ్మనందమదియె కాదె. 30

సీ. పూఁబోడి యొక్కతె • పురుషాయితమున నీదగు శక్తిఁ జూతునా యనుచు లేచి
చెలఁగి పైకెక్కి బస్కీలు చేయఁగ నెక్కుమాటు నే వంచించి • మీఱె తొలఁగ
నిడిన వంకర దిద్ది • యెడనెడ నవ్వచు నభిముఖంబుగ నుండి • యంతమీఁద
ఘటచక్రముగ నది • కడువేడ్క టివ్వన తొలఁగి పోనీక వెన్కలకుఁ దిరిగి

గీ. కొంతసేపు రమించి దా • నంతమీఁద మఱల నెదురుగ దిరిగి నమంబు గాఁగ
సుఖము గలుగంగఁ జేసిన • సొంపుమెంపు మదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద • మదియె కాదె.

సీ. గ్రామ్యబంధమున నే • రతిసేయ నిది జాణతనముగా దిఁక నీవు • వెనుకఁ దిరిగి
నేర్పునఁ గీడింప • నిను మెచ్చుకొందునోయనఁగ నే నారీతి • వెనుక దిరిగి
యురమును వంచించి • యొప్పుగా దాని పిలుందుల పై కొచ్చి • యందనులర
సరి జేసి సురతంబు • సలిపిన “భళిర! నీయట్టి విదగ్ధుని • నవని నెందు

గీ. నెఱుఁగ నింక నమంబుగాఁ దిరిగి కేళిసలుపు” మన నట్లు జేసి యాచెలికి తృప్తిఁ
గలుగఁ జేసిన నాటి కోమలి సుఖంబు మదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద • మదియె కాదె.

సీ. ఎలనాగయును నేను • నిలుపుటద్దములలో సాగనుగా నొకనాఁడు • చూచుకొనుచు
పెక్కుబంధంబులఁ • బెనఁగొని కీడించి యలసటఁ గొని సరికళలు విడిచి
వరుసఁ గూర్చుండి యొండొడల చెమ్మట లార్చుకొనుచు “కళా విసర్జన మొనర్చు
టకు నిల్చుకొనుట కెంతయు సమర్థులమైన మనకు నిర్వరక సామ్యంబు గాని
గీ. కళలు రతివేళ తమ యిచ్చ • కొలఁది విడువనాగికొన నేర్పు లేని వా • రవని రసిక
తములె?” యని లేమయన్న యందంపుమాట మదిఁదలంప బ్రహ్మనందమదియె కాదె.

సీ. ప్రణయకోపమున నే • బవళింప డగ్గఱిముద్దాడ ‘నాల్పాలు • పొమ్మ’ టంచు
విదలించి వైచిన • ‘విడతునా’ యని మీసములు దువ్వి పైఁబడి • కలియరాగ
నటు నిటు దప్పింప • పటభూషణము లాడ్చి జట్టిపోరాటంబు • సలుపుటకును
వదలక పైవ్రాలి • కదలకుండఁగఁ బట్టి మకర్వజముఁ గొని • మరునియింటఁ

గీ. జూనిపి పాలిండ్లు నా యెదఁనునిచి యడిమి కౌఁగిట బిగించి కెమ్మైవి ♦ కంద నొక్కి
తనిసి తనియించినట్టి చందంబులన్ని మదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియ కాదె. 34

సీ. ఏనొక్క-నాటి రే ♦ యేమి గావించునొకలికి చూత మటంచుఁ ♦ బలుకకున్న
బహు చమత్కారముల్ ♦ బచరించి యంతకు నే బ్రసన్నుడ గామి ♦ నిశ్చయించి
తమిఁ జూపి 'యింత నిర్ఘయుడ వైతి విదేల? యేమి సేయుదు నిక ♦ నీవు మున్ను
తెలిపిన తెఱఁగునఁ ♦ దృష్టి నొందెద' నని మఱునింట బహునాడిచకృ మిందు

గీ. నాడి మన్మథచ్చత్రంబు ♦ గూడ మీటి మెదపి కదలించి కళ జార ♦ గదిసి నన్ను
కౌఁగిట గది యింతటి భోగక్రమంబు మదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియ కాదె. 35

సీ. నలు వొప్ప నొకనాఁడు ♦ నాగరంబున నేను బెనఁగెడి తటి 'నాడు ♦ వింత నీవు
కను' మని చిటునఘ్న ♦ గదురంగ కడు పక్కళించి యూపిరి బిగియించి చాల
ముక్కుచు మరుగేహమున నున్న లింగంబుచేత నా శేఫ మచ్చెరువు గాఁగ
మెడ బట్టి ద్రోచినవడువున బయలకుఁద్రోచిన వెఱంగండిచూచుచుండ
యోనికవాటంబు ♦ నొయ్యన బంధించి 'యిది గట్టితనము గాదింక నీదు
ఘనతఁ జూతము గూడు' ♦ మన రోసమున శక్తిజూపి మెండిన యది ♦ జొరకయున్న

గీ. హేళనము జేసి పదపడి ♦ కృప చెలంగ క్రీడ కవకాశ మొసంగ నేగూడి యప్పు
డనుభవించిన నుతత సంజనిత సుఖము మదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియ కాదె. 36

సీ. ఒక కాముకియును నే ♦ నొక్కనాఁ 'డే నెక్కుడే నెక్కు' డని కర ♦ మేఘఁ జూప
సరి తారసిలి క్రీడ ♦ సలుపువో నాకు ముందుగ కళ జాతిన ♦ మగువ నవ్వ
'యింత మాత్రమునకే ♦ యేల నవ్వెద' పని నేను గ్రమ్మరఁ గూడి ♦ దాని కళమ
వెన వీడఁగాఁ జేయ ♦ నినుమంత తాళు' మటన్న నే నవ్విన ♦ నవ్వెలంది
'నీ కెట్లా నా కట్లు ♦ నిలిపి కూడున' మన్న నే నట్లు గావింప ♦ నిటుల రోస
మలర శే యంతయు ♦ గలసి "పూరుషునకు తొర యైన నావృత్తు ♦ అరయ నధిక

గీ. మతివ కావర్తు లవి తక్కు ♦ వైన చిరపతనము గలిగుండు గావునఁ ♦ దలంప తుల్య"
మనుచు సరసోక్తు లాడు కొన్నట్టి విధము మదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద మదియకాదె.

సీ. పరకీయ తోడఁ బల్కరుఁ గూడుటకు విడంబనము గల్గిమి నేను ♦ ప్రథమ సురత
మందె జాగుగ జేసి ♦ యతివకు కళ జూఁజేయు నుపాయంబు ♦ చింతఁజేసి

కూడుచు నిల్చి తత్కృతములు చుంబించి మఱి నేయు చేమేమొ • మాటలకును
బెట్టుచు పగదానిఁ దిట్టుచు “కొప్పు! నీసౌందర్య మెంతని • సన్నుతీంతు”
ననుచు నీ యొడలు మెల్లనఁ జూడ నిమ్మని యొకపుగాఁ జూచుచు • మఱలఁ గూడి
వెడలించి వానిపైఁ బెట్టి తిట్టుచు గూడుచును వెన్న కటు దీసి • ‘వనజనేత్ర
గీ. యీఁగె పోటులు గనుమ’ంచు • నిట్లు లేనివ్యాజముల నిల్చి నిల్పఁగా • వలసినట్లు
జేసి చెలి కళ జారఁ జేసినవిధంబు మదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద • మదియ కాదె. 38

నీ. చిటుతప్రాయమున నే • నెఱతనం బెఱుఁగఁ చతురతతోఁ గూడి • చనువు మీఱ
నది చెంపఁ గొట్టుచు • నటు గోరు బెట్టుచు వెఱపుఁ దెల్పుచు తొడఁ బెల్లమిడుచు
“తఱి యయ్యె విడువంగఁ • దగ ద”ని వేడుచు“నితయే నీ శక్తి? • యింక విడుపు
మ”నుచు దా కరమున • నది బట్టి జొన్నుచు కాఁగిట బిగియించి • గారవించి
మొనపంట నొక్కుచు • మునుకొని శ్రమముచే నవమానముల కళ • నాఁగికొనుచు
గీ. మొనసి యెడ నెడఁ బురికొల్పుఁకొనుచుఁ గూడి సమత నిరువుర కేకకాఁలమున కళలు
జాఱఁ జేసిన చెలి చుఁత్కారములను మదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద • మదియ కాదె 39

నీ. మఱి యొక్కనాఁడు నే • మక్కువ నొకదాని శ్రమశాస్త్ర నిగదితఁస్థానములను
చుంబనం బొనరించి • శృంగి బేరంబు చుంబనము జేయుచు లోని • కొనర నూపి
రెక్కింప గుఱుని • యొక్క నాదము బట్టి నే నవ్వ సిగ్గుచే • నెఱత లేవ
“తొలఁగితి వే? మ”న్న • తెలియక ననుమానపడి చీరకొంగున • దుడిచిచూడ
నా తమ్మలపురంగు • నలుపుగాఁ గనుపింప చెఱఁగు మాసినదని • చెలియ తొలఁగి
గీ. శిరము వాంచిన తత్త్వంబుఁ • దెలియఁ జెప్పి తల్పమునఁజేర్చి కూడి యిద్దరము సౌఖ్య
మంది ముదమున నవ్వుకొన్నట్టి విధము మదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద • మదియ కాదె.

నీ. పడఁతి నేనును గతఁవనములమై లేచి మార యుద్ధమునకుఁ • దారసిల్లి
కలబడి పోరి నే • కాలడ్డమిడి దాని బడవోచి వైసెక్క • పదముచేత
తొలఁగఁ ద్రోయుచు నది • తోడ్తోడ వైకొని కుదియఁ బట్టిన నేను • కొప్పు లాగి
పొర్లించి కూడరా • పోటు దప్పించుక కాళ్లు కత్తెరవేసి • గరిత ముందు
కొగి నిగ్గి పైకి లేవఁగఁ బోవ టొమ్ములుబట్టి నే పడఁవోచి • పైకి నెక్కి
యదిమి పట్టిన వేగ • నదియు నా సిగఁ బట్టియీడ్చి చెక్కులు గొట్టి • యేపుమీఱ
ప్రక్కకు పొర్లించి • పైకెక్కి చేత లింగము బట్టి నను చాల • గాసిపఱచి

- గీ. తరుణి నొప్పించి యొప్పించి ♦ తానుగూడ 'నబల సబలాయె' నంచు నే ♦ నభినుతింప
నాతి యుప్పొంగి చేసిన ♦ నాటి రతులు మదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియకాదె.
- సీ. వగలాడి వగరుచే ♦ బిగువు గల్గఁ జేసికొని రాగ నే జొన్ని ♦ వనితఁ జూచి
వగరుచేత రవంత ♦ బిగువుండు నొక్కింతచెమ్మగల్గిన నది ♦ యిమ్ముఁ జూపు
రతిలోనఁ దగ నిద్దఁజును మంటని జూపి బిగువుకు నే నొక్క ♦ వెరవుఁ జెప్ప
సక్తిద్వయము జేర్చి ♦ సాచుక పవళింప నిరుదెస కాల్తుంచి ♦ యేను మీఁదఁ
- గీ. జేరికూడి బిగువుఁ జూపి ♦ 'చెలియ సంవృతోరుబంధం బిది' యటన్ ♦ 'నార వింత
నేర్పితి వ'టంచు మెచ్చిన ♦ నెలఁత మాట మదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియకాదె.
- సీ. అతివ యొకర్తు నే ♦ నన్యోన్య పాదముల్ ప్రక్కను దల లుంచి ♦ పవ్వళించి
యెదురుగాఁ దిరిగి మే ♦ మెడమకాళ్లటు సాచి తలగడల్ చేసి క్రింఁదులకు పామ
కరములు సాచి వైఁకాళ్ల సందులకుఁ వోనిచ్చి కొంచెము వంచి ♦ యిలను పదము
లానించి దక్షిణఁహస్తంబు లటు మోడ్చి పృథవిపై మోపి యొక్కింత యుబికి
సరిఁ జేసి నెనఁ జొన్ని ♦ జాతిపోకుండ ఖబద్దారుగా వింత ♦ పరిధవిల్ల
- గీ. చెలువు మీఱంగఁ గూడి ఖఁషీని జెంది "నీవె సరి! నీవె సరి!" యని ♦ నేర్పు మీఱ
యిరువురము మెచ్చుకొన్న యా ♦ నెఱతనంబు మదిఁదలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియకాదె
- సీ. ఒకరాత్రి నేను ఓర్వకయుద్ధమున లెక్కసలుపుచు ఘడియలు ♦ జరిపి నిలిపి
జాములు నెడలించ ♦ సరి నాకు సంతృప్తిగాకున్న చెలి నన్నుఁగాంచి "మందు
మహిమయో! మఱి మణిఁమంత్రంబులోఁ లేక తంత్రమో! యివింత ♦ ధరణి నెఁదుఁ
గన్నది విన్నది ♦ గా దింక తాళలేన"ని యొక్కచే పాద ♦ మవలిచేత
- గీ. చుబుకమునుబట్టి ప్రార్థింపఁ ♦ జూచి కళనుతక్షణ మెడింప 'నూర్ధ్వ రేతస్కుండవ'ని
వనిత శాబాసుగిరి యొసంఁగిన పసందు మదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియకాదె 44
- సీ. పడఁతిని యొక నాఁడు ♦ పరిహసింపఁ దలంచి సమరతిఁ జేయుచు ♦ శ్రణము నిలిపి
లలి తర్జనీ మధ్యఁముల లోని కటు జొన్ని యూర్ధ్వ భాగంబున ♦ నున్న సలిల
నాడిక కదలించి ♦ నలువొప్ప ముందుకుసారి న యొంజేలు ♦ జాఱ నవ్వి
'తోయజానన లిట్లా ♦ నేయుదురా?' యని పరిహసింపఁగ వక్త్రఁపంకజంబు
- గీ. చిన్నబోవ దిగ్గున లేచి ♦ చీర ముడిచి "యశార యిది యేమి యాగడ" మంచు కలశ
మందుకొని సందునకుఁ బోయిఁనట్టి శోయలు మదిఁదలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియకాదె.

సీ. మఱి యొకనాఁడు సమర్థ ప్రాయముదాని మొలకచన్నులు గల ♦ ముద్దులాఁడి
 నెలమితో ఫలదానముల సొమ్ములను మేలిమాటల చేష్టల ♦ మరులు కొలిపి
 విరుల శయ్యకుఁ దార్చి ♦ వివృతారు బంధక్రమంబున సారెకు ♦ మరునిసిడము
 దగిలించి చెమ్మగిల్లఁగఁ జేసి లోని కంగుళిఁ జొన్ని సులభంబుఁ ♦ దెలియబఱచి
 వెన మేహనముమీఁది ♦ మునుఁగు ముంచటికటుబోఁచ్రోచి జొనిపినమునుకు ప్రక్క
 లాని వెన్నకు రాగ ♦ నది ముందఱకుఁ బోవ కవున నొప్పిచే ♦ కేక వేయ

గీ. కదలకుండఁగఁ బట్టి 'యోకలికి! యింక నొప్పి లేద'ని యభయంబుఁ ♦ జెప్పి చెప్పి
 కలిసి యభ్యాస పఱచిన ♦ కాశలంబు మదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియ కాదె. 46

పీ. పచ్చి పఠాని రూపముఁ దాల్చి కైనేసి తెచ్చిన నెలలేని ♦ తేజ నెక్కి
 బాజి భావా వుడాన్ ♦ వరుస నడువంజేసి చెలికాండ్లు వెంబడిఁ జేరి "యార
 శాబాస"నంగ నే ♦ స్వారి బోవఁగ నొక్కయువతి దా కిటికీలనుండి చూచి
 కడు మోహమున 'నాదుకడకిపు డేతెంచి యొకమాట విని బోవుటాప్పు' ననుచు
 కబురు పంపిన నేను ♦ కడు వేడ్కఁ బోయిన పైఁబడి కాఁగిటుఁ ♦ బట్టి నిలిచి
 క్రీడఁ గావించి ముద్దాడి 1 బాళినిగొని దృష్టి దాఁకునొ యంచు ♦ తిరుగ నెల వొ

గీ. సంగి 'యల దాని వీధికి ♦ జనఁగ నింకవలదు సామి నాయొద్దకే ♦ వచ్చుచుండు'
 మనుచు జప్పని ప్రార్థించి నట్టి నెనరు మదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియ కాదె. 47

పీ. పరఁగ హిందుస్థాని ♦ దిరిసు వేసుక జరీతాజు ధరించి యుగ్ధా కా జెలంగ
 చాఱగా నాల్గు తేజీలఁ బూన్చిన రథమెక్కి నా చెలికాని ♦ యెదుర నుంచు
 కొని రాతిఁ చేసిన ♦ పనులన్నియును జెప్పుకొనుచు నే రా హర్య ♦ మొనర నెక్కి
 కనుఁగొని యొక తన్వి ♦ కళ చెఱుక్కన లోనకలకబాటి చెమర్చు ♦ నిలువలేక
 తొడలు కంపము నొంద ♦ నుడుకుచు రాత్రికి తన వంతు గాకయుండినను 'మమత

గీ. నిలుపగాఁ జాల నేఁడె రావలయు' నంచు బాలకునిచేత నొకచీటిఁ ♦ బంపి పిలువ
 నంపి ననుఁగూడి క్రీడించి ♦ నట్టి సొంపు మదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియ కాదె.

సీ. నెఱజాణతోఁ గూడి ♦ సురతాంతమున నిల్చి కాఁగిటు నదిమి నే ♦ కళను విడువ
 నది చూచి "యిది యేమి ♦ యాతురం' బని నాకు కడు నేగ నుద్ధతిఁ ♦ గలుగఁ జేసి

పైకొని పలుమాటు ♦ బస్కీలు సేయుచు పరగ మత్కళ కల్క ♦ బాటజేసి
స్థలన వేళను గ్రీడ ♦ నిలుపకఁ గావించి తుది నందులోఁ జాల ♦ తొరయ జూప
గీ. నిలిపి కళలను విడిచిన ♦ బలు సుఖంబుకన్న శతగుణితానంద ♦ మనుభవించి
యబలను నుతించి యది మొద ♦ లటులచేసి ముదము గంట బ్రహ్మనంద ♦ మదియకాదె.

నీ. విను పూర్వ సంకేతమున నేను నందు గోడల మటుంగున పొంచి ♦ దలఁగమండ
నను పైగఁ జేయ మెల్లన తల్పుచాటున నీవలావల నిల్చి ♦ యింటివార
లిసుమంత వినకుండ ♦ గుసగుస మనుచు చేమార్పుల మేము మర్మములు దడవు
కొనుచుండ నంతలో ♦ తన భర్తవచ్చిన నుపచారములు చేసి ♦ యోగిర'మిడి
కరగత కలశియై ♦ పెరటిలోనికిఁ బోయివచ్చెద నని చెప్పి ♦ వచ్చి నన్నుఁ

గీ. గలిసిగోబంధమునఁగ్రీడ ♦ సలిపి “మఱల ననుగలియు టెప్పు”డనుచు మేఘానముచేతఁ
బట్టి కదలించి నెలవిచ్చి నట్టి నెనరు మదిఁదలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియ కాదె. 50

నీ. తలిరు ప్రాయము నాఁడు ♦ వలపు నాపైఁ జేర్చి మరిగి యడ్డంబుగా ♦ దిగుగులాడు
నుడిగంపు పచులు నేఁయుటకు దగ్గర జేరి మేనిసోఁకులఁ గొంత ♦ మెలపుఁ జూపు
ప్రియు లన్నమాటలు ♦ వినుమని చెవి యొద్దఁ జేరి తా గుసగుసఁ ♦ జెప్పసాగు
నది విని “కలికిగో! ♦ యిదియేమి!” యన నవ్వి తలవంచి తనకోర్కెఁదెలుపనెఱచు

గీ. దయగలిగి కూడ ‘తిన్నతిన్నఁగ’ యటంచు బాలసుఖియించి ‘యింక నె ♦ ప్పటికినన్ను
విడువ వలచు’ంచుఁ బలికిన ♦ నుడుల సొంపు మదిదలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియ కాదె 51

నీ. ఇంతి కన్నెటికంబు ♦ నెఱుంగని చిన్న నాఁడచ్చిక మచ్చిక ♦ లాడి కూడి
మన సొక్కటిగ జేసిఁకొనిన పిమ్మట సిగ్గువిడచి సం దేహంబు ♦ లడుగఁ దొడఁగి
‘నీ చెయి దాకిన ♦ నా చోటఁ జెమరించు మొలకచన్నుల మొనల్ ♦ జిలజిల మను
మన్నైన యంగుళి ♦ మరునింటఁ జొనిపిన నీదు ప్రధానంబు ♦ నించినట్లు

గీ. గలుఁగదు సుఖంబు స్వప్న జాగరములందు కన్నులకుఁ గప్పినట్లుందు ♦ విన్నిటికిని
మూల మెఱిగింపు’ మన్నయఁ మృగుద మాటచుదిదలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియకాదె.

నీ. సరసత నొక దాని ♦ సంకేతదినమున నన్యకాంతను గూడి ♦ యపుడె వచ్చి
దానితో గూడ నా ♦ తమక మించుకయున్న ననుమానపడి పైకి ♦ యడవి చూచి
స్మరకేతుబిలము విశాలమై ద్రవముండి కలుకుమిఱియు మొన ♦ గడుసుబారి
యున్న నిదానించి ♦ యుపరతికి గడంగి నిలుపక సేయుచు ♦ నెలత నాదు

శ్రీ వేదాన గ్రంథాలయమ్
తేలప్రోలు. (కృష్ణాజిల్లా.)

గీ. కళ నిలువ కొంతవడి కళి ♦ కష్టముగను కలక బాటంగఁ జేయ నా ♦ కళయు బాట
నాదు ద్రవ సుఖ న్యూనతల్ ♦ నాకుఁ జూపి చెంపఁ గొట్టిన నే మ్రొక్కి ♦ చింతదీర్చి
నది దలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియ కాదె. 53

సీ. 'సామాన్య యెంత నిజంబు బల్కిన మఱియొక్కనితోఁ గూడ ♦ కుండ ద'నిన
'యే నట్టి దానిఁ గా ♦ నిది చూడు' మందు పంచెము వేసి యట కొన్ని ♦ దినములకును
యే నూర లేకుండు ♦ తెఱిగి యన్యుని గూడ మఱుదినంబున వచ్చి ♦ మరునికేళి
గావించునో లోన ♦ కఱకు లేకుండుట తెప్పల బిగియెల్ల ♦ దప్పియుంట
యంగజ గృహ మధ్య ♦ లింగమార్గము విస్తరించి యుండుట విలోకించి "నొంగ
చిక్కితివో" యన్న ♦ చిఱునగ వొలయ 'లే'దంచు దా గొంత సాధించి పిదప

గీ. గురుతులను జూపఁ దప్పించు ♦ కొనఁగలేక నియ్యకొని 'యిట్టి జాణ లెం ♦ దేని కలరె!'
యనుచు జంకుచు నాతోడ ♦ నన్నమాట మదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియ కాదె.

సీ. ఒక యెలనాఁగ నే ♦ నొప్పుగాఁగ్గడించి ఖళనంబులు చేసి ♦ సరసనుండ
బాలకుం డేడ్చిన ♦ పొలిచ్చుటకుఁ బోవ చెలఁగి నెంటనె దాని ♦ చెలిని నేను
కలసిన నది యది ♦ తెల్లని 'నాతో' పునఃకరణంబునకుఁ గొంత ♦ కాలయాప
నము చేసి కూడుదు ♦ వసుననం దట్టి నీకిందలోపల శక్తి ♦ యెట్లు గలిగె
కరము చిత్రంబు ♦ పురుష స్వభావంబు నెఱుంగక కోపించి ♦ "యిపుడు మఱల
నను గూడుమ"న నెల్లు ♦ నా కేమియును సేక నలుకఁ దీర్చుట కుపాయంబు వెదకి
గీ. వేగ పెడవిల్లి దోలమం ♦ దించి ప్రేరేచేర గదిలించి యేమేమొ ♦ చేసిచేసి
నాతి కళఁజారఁజేసిన ♦ నాటి యొప్పు మదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియ కాదె. 55

సీ. ఇగరు యిస్తుంబుల్ సహి ♦ గులాబీ కేర్చి అర్గజా నా మేన ♦ నలఁదరాగ
నాతి నే కడవాడఁగా యన్న 'రక్షీ'రు మాపుకరో' యని ♦ మమత తోడ
వెస నంబరంబులు ♦ విచ్చి తా చంచనపంక మలంది నా ♦ డైన వ్రాలి
కాఁగిలించి పెనంగి ♦ కతయ నామేన గంధము బూసి సురత ముద్ధతి సలుపుచుఁ
దగ్గుచు లో మొగ్గఁతాకుల కడు బిగువుల తమిఁ జూప నే ♦ బలుకకున్న
వగలాడి యెక్కిక్కి ♦ వగయేడ్చు లేడ్చుచు పట్టువిడ్చుల లోన ♦ పరఁగఁజేయ
గీ. పంతమునలోన చక్కలి ♦ గింత లిడుచు కాంత కా రెండు తెఱఁగులు ♦ గలుగఁజేయ
నెలమి కళలట్లు విడిచిన ♦ నెఱతనంబు మదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియ కాదె.

సీ. కాంత వేడుక నన్ను • గనుఁగొని నీయట్టి తనయుండు గావలె • నని యడిగిన
కడఁగి లోపలి కళి • కారంద్ర వైపుల్య మది లేక చెమ్మ గొ•డ్చాలి నీచు
వాసన మిగుల రా • బరికించి నీకు బిడ్డలు గల్గరనిన న•వ్వెలఁది రోస
మున ఋతుదినములఁ • బురుషులఁ దప్పక గలయుచు నటు కొంత•కాలమునకు
మది నాన మాని గ్ర•మ్మర నన్ను బ్రార్థింప యెముక కర్ణికలోన • నునిచి యపుడు
గీ. శ్రమము నొందించి నాశ రంధ్రము నడల్చి పరఁగ మందిచ్చి కూడ గర్భంబు వచ్చి
శిశువుఁ గని నన్ను మెచ్చిన • చెతియిశ్రేమ మదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద•మదియకాదె.

సీ. కాముకి నను జేరి • కలయు మటన్న నే నెలమి బాహ్యరతంబు • సలిపి తెలిసి
బాధరతమ్ముకు • కాలంబు గా దన్న నదియేమి కారణంబనుచు నడుగ
పొసఁగ లోకమలంబు • ముకుళించి యుండుట యొక్కపైన మరుజోల•యుబికియుంట
ప్రక్కలు మందమై • ద్రవములో చద్దివాసన గల్గియుంట కు•చములు కతిన
తను వహించుటయు గనొకనల నాశర్యానిరంగునిఱుట సలి•లంబు నోర
నూరుట చప్పని • సౌరథం బొరయుట మోదలైన గురుతు లిం•పొదవఁ జూపి
గీ. యింతి నీ కింక ముట్టు రా • దిది మొదలుగ నల్పరతమునఁ దని వొందు•మనుచు నట్లు
చేయననుమెచ్చుకొన్నయా • చెలువహోయలుమదిఁదలంప బ్రహ్మనంద•మదియకాదె.

సీ. బాధరతంబున • వైపుల్య మందిన నతనుజోక చేత • నమరఁ బట్టి
పైకి నాకర్షింప • ప్రక్కలు గదిసిన బిగువొంద : ట్లు నీ•దగు కరమున
తొలఁగి సడలకుండఁ • దోచి పట్టు మటంచు సమ విపరీత బంధముల నెనగి
గ్రామ్యబంధంబునఁ • గలయు మీ వని పల్కి వాలాయ మఱకాళ్లు • నేలనూది
జఘనంబు వంచి బెల్చిన కేల బిగియించి వీ పెత్తిపట్టి బల్ • వేడ్కమీఱ
గీ. గలయుమన నేనుజొన్నమిక్కిలిబిగువుగయుంటగనిమెచ్చుకొన్నయ • య్యువతోయిట్టి
యరిది సేత లెఱుంగుదే! • యన్నమాట మదిఁదలంప బ్రహ్మనంద • మదియకాదె.

సీ. ఒకప్రాధికామిని • యొక్కనాఁదొక ముగ్ధ కేమేమొ రుచి దెల్పి • యింపుమీఱఁ
గొని తెచ్చి నా ప్రక్క • నునిచి హస్తము బట్టుకొని యది చూడంగ • కోర్కెమీఱ
మొదల తా ననుఁగూడి • 'యిదియెంత హాయి గానున్నదే!' యని బాధి • యొదవ జేసి
యంత దా లేచి య•య్యబల వల్లన నీవినడలించి జలిమిచే • శయ్యఁ శేర్చి
కదలకుండఁగ బట్టి • గవియుమటన్న నేనటుఁ గూడ "నొప్పి నె•ప్పు" ననింక

క్షణ మోర్చకొ మృని ♦ సఖి యూటడించి యించుక సేపునకు బాల ♦ సురత సౌఖ్య
పారవశ్యము జూచి ♦ 'పడఁతి నాతోడె యిప్పు డెటున్న' దనిన నా ♦ పొలతి నవ్వ
'కన్నెటికం బాయెగద!' యని పల్కి దానంతట నన్ను ముద్దాడి "సామి!

గీ. యిటుల మనసాప్పి నీ దయావృద్ధి కొఱకు నేను జేసితి నీపను ♦ లింక నెపుడు
మఱువ వలద"ని చెప్పిన ♦ మగువమాట మదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియకాదె. 60

సీ. యువతి కై నేసి నా ♦ యొద్దకు రా జూచి మొనసి కన్నులు వేగ ♦ మూసికొంటి
నాతి దగ్గరఁ జేరి ♦ 'నా నేర మేను'న్న నలిగి నట్లుగ నేను ♦ బలుకకుంటి
లేమ యోజించి శరీర భేదా భేదములకు విశ్లేష సంభోగ శూన్య

తలకు చింతించు నా ♦ తల పెఱింగి నిరీక్షణాల్లింగనములకు ♦ నడ్డమైన

మొలచీర కంచుకంబును విచ్చి నగ్నయై కదియరా విదళించి ♦ కసరుకొంటి

భూషణంబులు డుల్చి ♦ పూఁబోడి చేరరా మనసియ్య కేనట్లు ♦ మఱలుకొంటి

గీ. యొడలి గంధంబు గడిగి రా ♦ నూరకున్న 'సామి! యలుకేల యీ తప్పు సైపుమ'నుచు
చెలియ నను గూడి హాయి చే ♦ సిన విధంబు మదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియకాదె.

సీ. పసిడి పల్లెరములో ♦ బహువిధ రుచ్య పదార్థంబు లిడుకొని ♦ తరుణి నేను
యెదురుగాఁ గూర్చుండి ♦ ముదముతో భుజియించుతఱి కబళంబు లొండొరులనోటి
కందిచ్చుచును బుగ్గ ♦ లందందఁ బొడుమచుఁ బ్రేమమీఱంగ ఫీ ♦ డా మితాయి
యిరుప్రక్కలను నోళ్ల ♦ నిడుకొని చప్పరింపుచుఁ గరంగిన నెన్న ♦ మోవియందు
కొని 'యిది కడుగుచి' ♦ యనుచు నొండొకచేత మర్మముల్ దడపుచు ♦ మమతమీఱ
గలయుచు నిదివేళ కా ♦ దని నిలుపుచు నతియత్నమునఁ దమి ♦ నాపికొనుచు

గీ. పాలు పాయసమునఁ దాను ♦ గ్రోల్లినోరఁజెలిమినుంచుచు రుచులను ♦ జెప్పికొనుచు
నాతితో నారగించిన ♦ నాఁటి సొగసు మదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియకాదె. 62

సీ. ఒకనాఁడు పలుమారు ♦ నుడుగక రతిసల్పి తాపుచే లోపలి ♦ ద్రవమడంగ
మంటచే నుద్ధతి ♦ మఱి తగ్గిపోవ నే నన్యకాంతను చిత్త ♦ మందుఁ దలఁచి
కన్నులుమూసి చిక్కఁగ నూపిరిబిగించి వదలక కడు వడి ♦ వడిగఁజేయు
తఱి దానిపేరు మైమఱపుచే జాతిన నదివిని యావృత్తు ♦ లధికమగుట
వలనను చిరకాల ♦ పరిచయంబునఁ బరిశ్రమమునఁ దనమీఁది ♦ మమతలేక
మఱియొక్కకామిని ♦ మనమునఁ దలఁచి యివ్వడువున రతికడు ♦ వడిగఁ జేయు

గీ. చున్నవానిగ మదిలోన ♦ నన్నెఱింగి చెలియ కినిసి ఛటాలున ♦ జెంపఁ గొట్టఁ
బదరి లేవఁబోఁ బోనీక ♦ యదిమిపట్టి నాతితోఁ గూడితనిసిన ♦ నాఁటిసాగను
మదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియకాదె.

63

సీ. మగవారిపేరన్న ♦ దిగులాంది పలుగెత్తు ముగుద నొంటిగఁజూచి ♦ పొంచిపట్ట
విదలించివైచుచు ♦ వెనఁ దన్నుకొనుచు జెగ్గిలుచు నేడ్చుచు బుజ్జగింపులకును
సాధ్యకాకున్నఁ జెల్చునఁగ్రిందఁ బడ్డవైచి గోడకుతలమోపి ♦ గూడి పదము
లుడుఁగక పైకెత్తి ♦ తొడలచేబిగియించి జానుపార్శ్వముల హస్తములు సాచి
మెలఁతచేతులు పట్టి ♦ మెడకు లంకెసుటించి కదలకుండఁగఁ బట్టఁ ♦ బదరి గోడ

గీ. నంబుసేయుచుఁ నిట్టుచుండంగ బలిమిఁ గుమ్మటక్రీడఁ గావించి ♦ గోర్కెతీర్పు
కొనినరుచిఁగని బాల సాక్కినవిధంబు చుదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియకాదె. 64

సీ. మఱియొక్కప్రేయసి ♦ మడినోత్సవముసల్ప శృంగార మొనరించి ♦ రంగుమీఱ
వేడ్కతోఁ గీర్తిడించు ♦ విధములన్నియు మదినూహించి యుత్సాహఁ మొప్ప హంస
కములు మ్రోయఁగఁ బాన్పుఁ ♦ గదియ వచ్చిన లేచి క్షాగిట జేర్చియంకముననునిచి
బాహ్యకేళికళాపరిసాక మొనరింప నది తమినిల్ప లేననుచుఁ బైకి
నెక్కఁబో ననుమాన ♦ మించుకనోచిన దిగులాంది పొదంబుఁనీసి గ్రిందఁ
బెట్టి పానుపుడిగి ♦ నస దీపమునఁజూచి యశులనించుచు ♦ నాఁడుదాని

గీ. పుట్టునది యేటికని తన్నుఁ ♦ దిట్టకొనుచు విరులవండలు సొమ్ములు ♦ బెఱికివైచి
కలశమందుక తొలఁగిన ♦ కలికివెతలుమదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియకాదె. 65

సీ. సురతాంతమునఁ దన్వి ♦ సొలసి నా యుర మానుకొని సుఖాసీనయై ♦ యొనర మేని
విలుపున పైకెక్కి ♦ కరములువైకెత్తి చను మొనల్ నిక్కంగ ♦ నెనుకకొఱగఁ
దిలకించి యేను నవ్వులకుఁ జన్నులపై నఖాంకురంబుల నింప ♦ జంకుసాబఁగు
వెఁదియేమఱియుండ ♦ వెనుక నేవచ్చి చన్నొడసిపట్టిన నుల్కిపడుచు నెవ్వఁ
డని గిలుక్కునమల్లి ♦ కనుగొన్నచూపులు, నిదురించియున్నచో ♦ నేనుగూడ
ఝల్లని తనకాలు ♦ జాడించుసాగసును నీరాడుతఱి జూచి ♦ నేను బోవ

గీ. లేచి చెయ్యడ్డమిడుకొని ♦ లేమవంగి యంబరము బుచ్చుకొని ♦ యిట్టి యాగడంపుఁ
బనులువలదంచు నెలఁత పక్కినరమించి నదియుఁ దలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియకాదె.

సీ. బాహ్యకేళినొనర్చి ♦ వదలిన 'నిట్టి వేతల చానలకుఁ దృప్తి ♦ కలుఁగ' దనిన
యంతకు నేనేమి ♦ యనకూరకుండిన "మగవానివలె నింత ♦ మాత్రమునకు
పలుమలు నన్నేల ♦ బిలిపింపవలె" నన్న నంతట నేఁగూడి ♦ పంతమలర
కళ చలింపఁజేసి ♦ గ్రక్కున వెనుకకుఁ దీసినఁ గోపంబుచేసి లిట్టి
నఖములగిల్లి కృన్నన పదంబులఁడన్ని బొగిలియెద్దుచుఁ దల ♦ మోదికొనుచు
'యిదిధర్మమే?' యని ♦ వదలకపై నెక్కి కలుచి చెక్కులు గొట్టి ♦ కలసిమెలసి
గీ. గ్రద్దన మనోజనదనంబు ♦ రుద్దుకొనుచుఁ గ్రమ్మి చిమ్మనగ్రోవిచేఁ ♦ జిమ్మినట్లు
కళను జిలికించినట్టి ♦ యా కాంతహూయలు మదిఁదలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియకాదె.

సీ. ఒకలేమ పరిమాణ ♦ మూహించి నీచరతము దీనికింక సత్వమునఁ బెద్ద
తాలంబునకుఁగాని ♦ కళజాఱదని క్రీడసలుకుఁ దనంత నాకళస్రవింప
నది యీసడించిన ♦ నదిగాంచి వృద్ధిలోపింపకమున్నె యూపిరిబిగించి
యతివేగమునఁ గూడి ♦ యాక్షణంబున పునఃకరణంబునకు శక్తిఁ ♦ గలుఁగఁజేసు
కొని సరిఁ జేసుట ♦ కువిదను పైఁ జేర్చి సుఖియింపఁ జేసినఁ జూచి 'యార!

గీ. నా మనసెఱింగి క్రీడించి ♦ శున్నుఁదనిపి నట్టివారి నెందునుఁ గానఁనెంత
జాణ'వని మెచ్చుకొన్న యా ♦ సకియమాట మదిఁదలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియకాదె.

సీ. నవమాసగతయైన ♦ యువతితో నే గ్రామ్య బంధంబునందు శేఘంబుఁ జొనిపి
గదియించి చేతుల ♦ గరిత కొంకులుబట్టి యదిమిన మన్మథఁసదన మపుడు
వైకుంఠ మోకాళ్లు ♦ వంచి నే లోమొగ్గఁ వాకించి మెండింపఁ ♦ దప్ప కపుడు
రమణికి మిక్కిలి ♦ శ్రమము గల్గిన నిదానించి రోగము గలదంచు విడుతు,
గీ. సుఖపరవశత్వమొందినఁ ♦ జూచి దీని కేమి వ్యాధియులేదంచు ♦ నెఱింగి మమత
మిగులనామిదఁ గల్గునట్లుగ నొనర్చి యనుభవింతు, బ్రహ్మనంద ♦ మదియకాదె. 69

సీ. సంఘాటబంధంబు ♦ సలుపంగఁ గోరి యే నరమరలేనిసుందరుల నిర్ద
టని శయ్యపైఁజేర్చి ♦ యనువుగా మొకదానిఁగూడి వేటొకదాని ♦ కుచయుగంబుఁ
బట్టిముద్దాడ నప్పడఁది త న్నాంతరరతి సేయలేదంచు ♦ రహిదలంచి
మోమువాంచిన చాన ♦ ముదమొప్ప నే గూడి తొలుతటిదాని నంగుళిరతంబు

సలుప సైపక యది ♦ తొలగి క్రమ్యునన్ను జేరుమటంచు చే ♦ గీజు చాని
సన్నయుఁ గనుఁగొని ♦ నన్నది విడకున్న పరఁగ జ్యేష్ఠ కనిష్ఠ భావములను
వారి యీర్ష్యాప్రీతి ♦ లారసి యేను జోడుగఁ గూర్చి సమబంధమునఁ బెనంగి
మాడ్పలు సేయుచు ♦ నేర్పున నొక తెను 1 ముందుకళాసాగ్రవ ♦ మొండఁజేసి
గీ. సమ్మదముఁ జూపి పెఱదాని ♦ సైగఁ జేసి క్రీడఁగావించి కళ చిలికించి తనుప
ఘనత నిరువురఁ దృప్తులై ♦ నను నుతించు టెదఁ దలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియకాదె.

సీ. ఇంతియొక్క తె దొడ్డయిల్లా లినని యుండ దానిభావమెఱుంగఁ ♦ దలఁచి యొక్క
వెరవుననాలేమి ♦ వినుచుండ, నెంబడితడణితో లొకవార్తలుగ నేను
విటవిటీజనులు గావించుచేతలు పచ్చిపచ్చిగదెల్ప కోపంబువేక
ఈర్ష్య మొందక నవ్వ ♦ నే నదివీక్షించి యింకఁ జిక్కెనని ధైర్య ♦ మెసఁగ నొంతి
నున్ననో నట్టి నగ్గోక్తు లే జెప్పిన నవ్వుచు సిగ్గున ♦ నన్నుజూడ

గీ. 'తరుణి సిగ్గెల యింక?' నంచు ♦ గరముబట్టియొద్దనిడుకొని యది 'వద్దు' నద' నంగ
లేదు లేదంచు గీర్తడ సన్నిన నెలంత'యన్యులెఱుగిన గర్హింతుర'న్నమాట
మదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియకాదె.

71

సీ. అతివ నేనును నూత్న ♦ యావనముననుండి సురతవైదగ్ధ్యంబు ♦ లెఱుంగనితటి
నితరేతర ప్రేమ ♦ నెంతయు మితిలేక బెరుగ నేకాంతంబు ♦ దొరుకునపుడు
సంభాషణంబులు ♦ సలిపెదమని పొంచి సమయమైనప్పుడు ♦ సాన్నికోద
యమున మాటాడ లేకటు దాటిపోయిన విలపించి మఱియొకవేళ దొగక
యొడలంటఁగాఁ బోవ ♦ వణకుచే చెయ్యి కాలాడకుండఁగ నుండ ♦ నవల సూతి
కలయఁగూర్చిన నధికప్రీతి నే రమించుట కేమిలేక యా ♦ సురభిళాంగి

గీ. కొనర చే మెళుకువఁ జేసి ♦ మనసుఁ దీర్చుకొనఁగ లే కిర్వురము నిట్లు ♦ కోర్కెలెల్ల
చనఁగ నతికష్టమునఁ గూడుకొనిన విధము మదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియకాదె.

సీ. ఒకనాఁడు నేను తోటకుఁబోవ నదిమంచివేళ యం చొకతన్ని ♦ విభునితోడ
నమ్మ గారింటికి ♦ నటుఁ బోయివచ్చెద నని భర్త తో జెప్ప ♦ నాతఁ డొకని
తోడిచ్చి బంపిన ♦ తోటయొద్దకువచ్చి మఱచివచ్చితి నేను ♦ వెరవుసాము
దెమ్ము నే నందాక ♦ నమ్మయింటికిఁ బోవ నని బొంకి పంపి తానవల నన్ను

గనుపించుకొని పీఠిఁ ♦ గనుసన్నఁజేయ నేదెలిసి యా చెలిఁగూడి ♦ దృష్టిఁజేసి
 'యలివేణి యింతసా ♦ హసము జేతురె' యన్న నవ్వి 'యిన్నాళ్లకు ♦ నన్ను నిన్ను
 గీ. నలుపయిటఁగూర్చె నింకొక ♦ నాఁడు వత్తు' ననుచునొప్పించుకొని తోడు ♦ మనిషి కెదుర
 గలుసుకొని పోయినట్టి యా ♦ కలికిపనులుమదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియకాదె.

నీ. వేసవులందు నే ♦ వేటఁబోవఁ దలంప వేడుకజూడ మీ ♦ వెంటవత్తు
 ననిన నీవేల రే ♦ యడవిలో శార్దూల భల్లూక సూకర ♦ భయము, తేల్ల
 చిలువల బాధలు ♦ గలవన్న నీయొద్దనున్న నా కొకభయ ♦ మొదపదనుచు
 రోదనమొనరింప ♦ నే దోడుకొనిపోయి నీటిచెంగట నొక్క ♦ మాటులోన
 నాసీనఁ గావించి ♦ యచ్చోటమృగముల వంచించి వధియింపఁ ♦ బొంచియుండి
 మెకములురాగ నే ♦ నొకతుపాకిని పడవ్రేయఁ గన్గొని నాదు ♦ వెన్నుచఱచి
 గీ. భళిగ! యని మెచ్చుకొనుచు వా ♦ ర్తలు నలుపుచు నతను సంక్రీడఁజేయుచు ♦ నట్టైనిశలు
 క్షణములుగ బుచ్చినట్టి యా ♦ గరితచేత లెదఁ దలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియకాదె. 74

నీ. నెఱిసాముఁ జేసి ము ♦ ప్పరిఁగొన్న కనకంపుప్రతిమరా యని చెప్ప ♦ వచ్చు మేను
 బటువైనలెంకాయ ♦ పగులఁ గొట్టుటకు సంశయములేదని చెప్పఁ ♦ బాలు చనులు
 కఠినతయును మణి ♦ కళిక నెత్తెడు మంపు బంగారు పటకారు ♦ పగిది నొప్పు
 విగతలోమ భగంబు ♦ బిగువునుఁగల యొకశ్యామయు నేనును ♦ సమ్మదమున
 నన్నులమై మడ ♦ నక్రీడఁ గావించుతటి నది నాసైకి ♦ దాఁటి కూడి
 గుండియ లదరనొ ♦ క్కుచు మేను చెమరింప తేలగన్నుల వైచి ♦ సోలివారిలి
 కళను నేవిడువంగ ♦ గని నే శబా సనిబలుకుచు చుబాకంబు ♦ బట్టి యొడఁబ
 గలయంగనిచురుచుఁ ♦ గాంతరో నిన్ను నమ్మితి నింక నామీద ♦ సతతమిట్టి
 గీ. స్నేహముంచు మటంచు నేఁ ♦ జెప్పుకొనిన మాటలాడంగలేక నా ♦ మమతఁజూచి
 నాతితలయూచి చెప్పిన ♦ నాఁటి హాయిలు మదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియకాదె.

నీ. విజిటింగుహులులో ♦ వెలలేని నిల్వ దగ్ధణముల నన్నియుఁ ♦ బ్రతిఫలింప
 సరిగులోబులు వాలు ♦ సైదు లస్త్ర లోపలిదీపములు పట్ట ♦ పగలు జేయ
 నగరుబత్తీలు మే ♦ లైన యత్తురు మల్లెపూల వాసనలు పం ♦ ఖాల గాలి
 చే నిండి మైచల్లఁ ♦ జేయంగ పండితుల్ చెలికాండ్లు బంధువుల్ ♦ చేరికొలువ
 బంగరుబెత్త ముల్ ♦ రంగుఁగాఁగొని చోపుదాల్గు మంగర బరా ♦ బర్లు చేయ

మోర్చీలు. చామరంబులు వీచుచు పిలుందఁబ్రక్కల సేవకుల్ ♦ బలసి కొలువ
దండిసోఘాలపై ♦ దర్బారుసేయ మేళఘు జమాయించి యా ♦ లలన కొంత
సేపు లాస్యకళా విశేషంబులను జూపి యందున్నవారి కానంద మొనఁగి

గీ. యిది సమయమంచుఁ దనభావ ♦ మెఱుకవరచికనులతో మ్రొక్క నే బరఘాస్తుజేసి
యచ్చట నెకూడి క్రీడింప ♦ హాయిసంది కువలయేక్షణ నను మెచ్చుకొన్న విధము
మదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియకాదె. 76

సీ. ఒకనాఁడు హితజనయుతముగా ముఖైస్థాసు దర్బారు నే ♦ జేసివేడ్క
నరుదుగా నే జెప్పినట్టి హిందుస్తాని ఖ్యాలు రస్తాలు బల్ ♦ మేలుగాఁగ
నా పైఁడిబొమ్మచే ♦ నయముగఁ బాడింప నయ్యర్థ మత్తన్వి ♦ కతనుతాప
మొనరింప యహివఖిత్త నెడు టప్పా పాడి కనులచే భావముత్కలికఁదెలుప
నందఁజేనిండ్లకు ♦ ననిచి యే నింత యుమ్మరమేల ననఁగ పైఁబడి లతాంగి

గీ. తెఱవలమనంబు మీ కేమి ♦ దెలుసుననుచు నాకులోజెమ్మఁజూపి తా ♦ నన్నఁగూడి
కోర్కెదీఱంగ తమిఁ దీర్చుకొన్న సాబగు మదిఁ దలంప బ్రహ్మనందమదియకాదె.

సీ. ఒకనాఁడు నేను తప్పక తమ్ములముసేయు తఱివచ్చి తాఁ గొంతతమ్ములంబు
సేయుచు మడుపు నాచేతి కందియ్య వలదన్న తనచేతఁ ♦ బట్టినోటి
కందియ్య నంతె చాలన తనపెదవిచే నా నోటచునిచిన ♦ నేనుపట్టు
కొన నదివిడువ నేనును నెంటవిడిచిన నెఱిఁగి తా పంటనంఁదిచ్చి సగము
కొరికికొనంగ నేఁగొని చర్వణముజేసి యిది రుచితేదని ♦ యీసడించి
పుక్కిటనున్న తాంబూలంబుతోఁగూడ నుమిసిన నేమిసేయుదు నటంచు

గీ. రమణి చింతించి యంతఁ దానమలి విడెము దినుమనుచుఁ బెట్టినెంతకమ్మనయఁటన్న
నన్నుముద్దాడి గలసిన నాటిసాంపు మదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియకాదె. 78

సీ. ఒకలేమ తనభావ ♦ మొగిఁదెల్పుటకు వేఱు యొకగానిబిడ్డ నెత్తుకుని వేగఁ
దా ముద్దులాడి నాసామి నాపండు నాబంగార మనుచు నబ్బలునోట
విడియంబుఁబెట్టి పెన్దొడఁచుచు నిడుకొని చెక్కిలనివురుచుఁ ♦ జెంపఁ గొట్టఁ
బో బాలుఁడేడ్చిన ♦ బుజ్జగింపుచు నింక నేడ్వర నీకుఁ జన్నిత్తు ననుచుఁ
బయ్యెదఁదొలఁగించి ♦ పాలులేవనిబల్కి చిఱునవ్వు మోమునఁ ♦ జెలఁగ నింత

గీ. కఠినుఁ డగుబిడ్డఁ డెందునుఁ గలఁ డెయనుచునన్నఁగని తాకనాడుచుఁ ♦ గిన్నునైఁగఁ
జేసి కఱగించి చేసిన ♦ చెలియరతులు మదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియకాదె. 79

సీ. బిడ్డమెప్పులు గనుఁపించిన నీసారి గడతేరుదునో లేదో ♦ కలయుమనును
ప్రసవింపఁ బురిటిలోఁ పల చూడఁబోయినఁ జేమార్పులకు నేల ♦ చెల్లదనును
జ్వరమువచ్చిన మందొఁసంగ బోయిన నిది మదనజ్వరము నన్నుఁ ♦ గదియుమనును
వ్రతరాత్రులనుచు నూఁరకయున్నఁ జూచి నన్నలచిన వ్రతఫలఁచుబృదనును
కాలంబుగాదని ♦ కసరిన వలవల చలమొప్ప నేడ్చుచుఁ ♦ జత్తుననును

గీ. యుల్లముగఱంగితత్కలఁయోగ్యములగుపనులు నేజేయనాసామిఁయనుచుఁ మ్రొక్కి
ముద్దుఁగొని నన్నుఁజేరిన ♦ ముదితమమత మదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియకాదె.

సీ. అలిగి కొన్నాళ్లు నే ♦ నటఁబోవకుండిన తనగర్భమున మెప్పిఁదిగిలెనింక
నోర్వలే నొడలిలో ♦ నుండవు ప్రాణంజులనుచు బిట్టలుచుచు ♦ నట్టె దన్ను
కొనుచు నేడ్చుచునుండ ♦ గుంపులుగూడి నాకడ కొక్కచెలినంప ♦ దడయకదియు
నట్లుచెప్పిన యిఁమంది నే జన కడుపొత్తుము నీవన ♦ నొత్తనచటఁ
గాదని యట క్రిందుఁగాజూప నచ్చొటఁబిసుకంగ నొప్పిచే ♦ బిగియఁబట్టి

గీ. నటలఁ గొఁగిటఁజేర్చి యాఁస్యమున నాస్యముంచి యప్పనికొప్పిన ♦ నొప్పిపోవు
ననుచు ననుఁగూడి కీడించిఁనట్టి మమత మదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియకాదె.

సీ. చిన్నారి యొకనాఁడు ♦ చెలులతో సరసంబులాడుచు నాయొద్ద ♦ కరుగుచెంచి
యాసీనయై యుండ ♦ నపుడు నే నొకచెలిఁగనుఁగొని నవ్విన ♦ గినుకగదుర
పొలఁతి దిగ్గున లేచిఁపోవంగ జెయిబట్టి బలమిఁ బానుపుమీదఁ ♦ బడఁగవైచి
1పికిలిపిట్టలరీతి ♦ వెస లాగమేసి నే బిగియించి, నవ్వుచు ♦ వెలఁది! కోప
మొనరింపఁజెల్లునే ♦ యని యురోజము ముట్టుకొని బాసఁ జేసిన ♦ కోపమణఁగి

గీ. మొకరికొకరు పెనంగి యొఁడొరులవైకి మొనసి నిగ్గుచు కాటందుఁకొనుచు తొలఁగ
దోర్మయుచు నలసికలసిన ♦ సోయగంబు మదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియకాదె. 82

సీ. ఒక యెలనాగ యింటికి దూరమైయుండి యుబుసుబుచ్చుటకుఁ దా ♦ నొక్కనాఁడు
వచ్చి, దవ్వల నుండి ♦ ముచ్చటలాడెద ననిన నే బిలిపింప ♦ నణఁగియణఁగి
వచ్చి, కొంగణచి యవ్వలనిల్చి సరసంబులాడుచు ముట్టంటు ♦ యంబరమున
కే కదా యదిదీసి ♦ కీడింపఁగారాదె యనిన నే నది బ్రహ్మహత్యయనిన
సలిలఘేనమునకు ♦ చవిటికి చెట్టు బంకకు 1 మాకు పాపమొక్కటియె గాదె
వాటి నంటకయుండవశమె యేరికిరైన నవనిలో స్త్రీహత్యకన్న బ్రహ్మ
హత్యాంశ మని యెక్కుఁడగునె యాత్మకు మఱి పరికింప పాపమెప్పగిది గలుగు?
ననుచు బైబడిరాగ ♦ నదిచూచి పరువెత్త శుకవాణి తరిమి పట్టుకొని కూడి

గీ. తనమనసు దీర్చుకొన్న గూఁ వెనుక నేను తానమొసరించి చలువనఁ ప్ర్రములుదాల్చు
చూచి పకపక నవ్వి న ♦ సోయగంబు మదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియకాదె. 83

సీ. పగసతి యొకనాఁడు ♦ వచ్చినాకడ నుండ ననుమానపడి యింటివారు దారి
కాచియున్నారని ♦ కడువేగ నొకచేటిచెప్పిన నికనెట్లు ♦ నేయుదనిన
న న్నేమిచేయుదు ♦ రెన్నాళ్లనుండియో సారగు మదినిటు ♦ కోరియుంటి
ననఁగ నే నిటులేల ♦ ననిన నీవైయాస మిక్కుటంబుగ మది నెక్కినంగ
సమయంబు గొరకమి ♦ చనుదెంచుటకు లేక మగఁడు నన్నెప్పుడు ♦ దెగడి విడుచు
నోయని మొక్కుచునుంటి దేవుని కృపమానక విడిపించె నేని రొట్టె

గీ. విటిగి వెస నేతిలోబడ్డ ♦ విధముకాదె యెపుడు నీవద్దనేయుండి ♦ యిచ్చకొలఁది
క్రీడఁ గావించు ననుచుఁబల్కిన ఫసందు మదిఁదలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియకాదె. 84

సీ. పరఁగ నేమెఱుంగక ♦ భయభక్తి నుండిన మగనాలి వంచింపఁ ♦ దగినదూతి
ననిచిన పనికొప్పుకొని దానిఁ గైసేసివీక్షించి వగలఁజేఁచెక్కియేర్చి
కొవ్వరుల్ సవరించి ♦ కుసుచుభేదముల వాసన నీకు నెలుసునా యనుచు నడిగి
యోగిరంబిడి, యన్న ♦ మొక పదార్థముననే దినవచ్చునా చెప్పుచునుచు నడిగి
చెలి పండ్లుదిని యుమిసిన దానిలో చవియుండునా యని భావమొనరఁదెలిపి
పవనంబు మెసవి దుప్పలులైన ఋషులన్న వట్టిగాథల కేలవగపు? ధాత్రి
నఖిలవేదాంతంబులం దాత్మ కగులేపమరయ లేదనుమాట ♦ తరుణి వినవె

ఆనందమే బ్రహ్మ ♦ మనిచెప్పు వాక్య మెన్నఁగ జార సంగమానందమే నె
పులుఁగును చీమను ♦ దెలియకుండఁగఁజేతు నెఱిఁగిన హరియొద్ద ♦ నెప్పుడుందు

గీ. వనుచు రుచిదెల్పి దాని మధంతికమున కెలమిఁ గొనితేఱఁ బదియారుకళల జెక్కు
బంధముల సౌఖ్య మొసఁగిన ♦ భళిర యనుచునన్నదూతిక నటుమెచ్చు ♦ కొన్నవిధము
మదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియకాదె. 85

సీ. వెలయాలు డనకూఁగు ♦ నెలమి కన్నెఱికఁబునకుఁ దోడితేర నే ♦ నొకటగూడ
నటు గుండెలదర కఁవ్యాజసాధ్వస లజ్జలును నాగరంబునఁమొనసి తొడలు
వెన్నకు వంగుట ♦ బిగితాఁకులకు కానుతాళియుండుటయుఁ గంఁదప్పచదన
మొగి కన్నెబిగువు లేకుండిన శ్రమయనియేఱుచు మ్రొక్కచు ♦ నింకవిడువు
మని తన భావగోఁపనము సేయఁగ నేను కళను జాఱగజేసి ♦ వలువచేత

గీ. వీఁక చెమ్మద్ది యెలుపేమి ♦ లేకయున్నయిన్నియును దెల్పి నాతోడ ♦ నెందఁజైరి
చెప్పుమన తెల్లబోయిజూచిన నెలంతనెదఁదలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియకాదె.

సీ. గ్రామ్యబంధమున నేగలయ నా కానుకుతరుణిపాదములు కఁజైర ఘటించి
కడఁగి చేతులు నాదుమెడకు లంకెలువేయ దానివీపున హస్తతలములల్లి
బిల్లిగ బట్టి నే ♦ నసనెత్తి తిరుగుచుఁ గోర్కెతో నడుగడుగునకుఁ దాఁకు
లమఁగజేయుచు పెనవంగుచుఁ గుచములువదలక తొమ్మున ♦ కదిమికొనుచు

గీ. రమణితో నాఁటిరాతిరి ♦ రతి యొనర్చిబడల నా మేనిచెమ్మటఁదుడిచి చాల
యలసితివిగద యని నాతి ♦ యన్నమాట మదిఁ దలంప బ్రహ్మనందమదియగాదె. 87

సీ. మఱియొకనాఁడు సామాన్య పందెమునైచి విపరీతరతమున ♦ వినుతిఁగాంచి
చెలియ, నీకేమి కావలెనన్న, నామాట చెల్లింతునని బాసఁ జేసితేని
యడిగెద ననిన నే ♦ నట్లుచేసెదనని బలికిన, నింక మావారియింట
నుండనొల్ల నటన్న ♦ నోహో, యదేమన జనని విత్తాశకు ♦ జారునొద్ద
కఱగు మీవనితిట్టు ♦ నదిగాక నాయాడుదోడు వారందఱు ♦ వీఁడువచ్చె
వాఁడువచ్చె నటంచు ♦ పట్టిమాటలు బల్కుదురు దాన నీమదిఁ ♦ గరుణదప్పుఁ

గీ. గావున భవద్భ్రహంబున ♦ నే వసింతు ననుచుఁ బార్థికించి మురిక్కిన ♦ నట్లొనర్చి
యనిశమును దానితోఁ గూడినట్టి సొంపు మదిఁ దలంప బ్రహ్మనందమదియకాదె. 88

సీ. ఒకదాని బల్మి నూరికిఁ బిల్చుకొని చన్నమాట విన్నను మేను ♦ మఱచియుంటి
దానిఁగూడినచోట్లు ♦ దానిల్లు సఖులను బరికింప గుండె గుభాలుమనుసు
విరులు పన్నీరు లత్తరు పండ్లు పంటకంబులు బంపినది మదిఁ ♦ దలఁచి వగతు
నాయట్టి ధీరున ♦ కేయింత విరహవేదన యుండ నచట నాతరుణి కెంత
పరితాపముందునో ♦ పడఁతి ప్రాణంబులువాయునోయని నేను ♦ బ్రతికియుంటి

గీ. నంత నా కొఱకది మేనఁ ♦ బ్రాణములను నిలుపుకొని రాగ నిద్దఱ ♦ మెలమిఁగూడి
యొడలుమఱచి క్రీడింపుచు ♦ నున్నసొంపు మదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియకాదె.

సీ. ఒకయెలనాగ యింఁచుక నేరమున నన్ను విడిచిపోయిన నేను ♦ వేఱుదానిఁ
గూడ నాదినమునఁ ♦ గోర్కెతో మఱి కొందరస్మదీయప్రియ ♦ లనియునిదియు
నొక్కచోనుండ నే ♦ నుత్సాహమున స్వారిగాఁ జూచి యలిగినరమణి కూడి
నట్టి నెలంతతో ♦ గట్టిగా నాతప్పు జెప్పుకొనంగఁ బో ♦ గుప్పుమనుచు
నత్తరువాసన ♦ లత్తఱి బొలయఁ దాదెలసి కంపని మోముఁ ద్రిప్పిరోసి
కొనుచు నీ వసనమండనము లెక్కడివన్న హరి యిచ్చెనవ గుండెలావట్టి
పలుకకుండిన దానిఁ ♦ బరికించితక్కినసతులు నీ కేమిచ్చె శౌరియనఁగఁ
దనతప్పుదలపోసి ♦ కనులనశ్శులునించి యచట నుండక యింటి కరుగుదెంచి

గీ. యకట, నాబ్రతు కేల నింకనుచు నొక్కచెలియతోఁ జెప్పిపంప నేఁబిలువనంప
నన్నుగూడి సుఖించిన ♦ నాటిసుఖము మదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియకాదె.

సీ. వనజాక్షి మొగ్గవాఁలినఁ గూడ మదనుండు చక్కెరపింటఁ దూపెక్కునెట్టి
లాగినక్రియఁ దోచు ♦ లలన నిల్చిపెనంగ నవలతాపరివేష్టనంబుఁ జూపు
దా నెక్కి తిరుగ నెంతయుఁ బిండివినరెడు ఘనసురట్టముభంగిఁ ♦ గానుపించు
పదఁపడి నే దానిపై కెక్కి తిరుగువో నెస గానుగాడిన ♦ విధముదోచుఁ
బడఁతి తా మోకాళ్లుముడిచి ముందుకుతగ్గి యట్లు పైకుబ్బిచెయ్యూచి వదన
మెత్తిన నే నెనఁ ♦ నింపారఁ గూడుచు ముందుకు చెయ్యూచి ♦ యండమలర
యెడచేత దాని లొమ్మెత్తి పట్టి పరస్పరాధరంబులు కీర్తి ♦ నందుకొనఁగ
మదగంధి హస్తీ చే ♦ మావటపం డందుకొన్నచందము నోచు ♦ నన్నెలంత

గీ. యితైఱంగునఁ బాన్పుపై ♦ నత్తమిల్లి చతురతచేలంగ బంకసంగతులు దెలసి
నన్నుగూడి క్రీడించిన ♦ నాటిహాయిలు మదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియకాదె.

సీ. భానుజాహ్నుఁడమునఁ ♦ బలుపురు చెలలతో జలకేళి సలుపుచు ♦ సమ్మదమున
వనముల గోయిలు ♦ గొని మీఁదఁజల్లుచు మునిగి లోపలేనుండి ♦ మొనసీ కాళ్ల
సందున నే లేవఁ ♦ జయ్యన నీటిలోఁబడి నవ్వుకొనుచు సంభ్రమము మీఱ
నిలిచి క్రీడింపుచు ♦ నీటిలోఁ ద్రోయుచు నూపిరాడక వెన ♦ నుడ్కికొనుచు
మఱియుఁ జేమార్పుల ♦ మర్మముల్ జెనకుచుఁ గళలురేపుచు నెండి ♦ కలుసుకొనుచుఁ

గీ. దనిసి ముద్దాడి ఛలి నెబాఁసనుచు నిండువేసవులఁ బొద్దెఱుంగక ♦ వేడ్కఁ గీర్త
సలిపి యలసిన మత్పాణఁసఖుల మరులు మదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియకాదె. 92

సీ. వనజాక్షి చెఱఁగుమాఁసిన మూఁడునినములు గడఁగి మూఁడేడ్లుగా ♦ గడపి జలక
మొప్పుగానాడి తా ♦ నెప్పుఁడెప్పుఁ డటంచు నింపార నాయొద్ద ♦ కేగుదెంచి
పైఁబడి కూడుచు ♦ పాడుచు తాళమానములకు సరితాఁగు ♦ లమఱఁజేసి
యొక్కడతగలక ♦ చక్కఁగఁగూర్చుండి కొనను గోరింపుచుఁ ♦ గొంతనేపు
చనుదోయి నా యురంబుననుంచి పెదవంది బిగియించి లోమెగ్గఁదగుల నెరమి
కళస్రవింపఁగనీత్రుక్కుఁతులుపూత్తుఁతులుజేసి యూపిరాడకయుండఁనొదగఁబట్టి

గీ. నాతి తనివొంది కడువేడ్క ♦ నన్నఁగాంచి యింకనీపని యెట్లంచు ♦ నేమిసేయు
దనుచు హాస్యంబు జేసిన ♦ యట్టిసొంపు మదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియకాదె. 93

సీ. సమరతిచేఁ దృప్తిఁసనక గ్రీక్కునలేచి పిక్కలు బిగియ పైఁ నెక్కి చెలియ
మరుశివం బెక్కినఁమాడ్కిఁ దాండవమాడఁ గళకలుక్కని తీవ్రఁగతికి వచ్చి
కిలకిల నవ్వుచు ♦ గిల్లుచుఁ గఱచుచు నదరుచుఁ జచ్చితిఁనమ్మ! యనుచుఁ
దిట్టుచు మఱి చెంపఁగొట్టుచు నేడ్చుచు నొగి వెట్టికేక వేయుచును మమతఁ
జెక్కులునులుముచుఁ ♦ జెయిబట్టుకొనినిన్ను విడనింకననుచు నఁవ్వెలఁదియహహ
యుహుహూ యటంచు నా ♦ యురముపై గ్రీక్కునవారి కన్నలు దేలఁవైచి మేను

గీ. మిగులచెమరింప నూపిరి ♦ బిగియఁబట్టి యంచితంబుగ కళ చిలికించి బాల
సొక్కి సొటసొటఁబోయిన ♦ చక్కఁదనము మదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియకాదె.

సీ. ఒకలేమ చిరకాల ♦ ముపరినాట్యము జేసి యలసి నీవింక లే ♦ మృనుచు చెయ్యి
బట్టి వెన్నకువారిలఁ ♦ బరికించి చివ్వున నే లేచి కళచలియింప నుద్ధ
తిని గూడ నిదితఱి ♦ యని నన్ను వదలవద్దని మొక్కులిడుచు సయ్యాట మలర

నీసామృతే నది ♦ నిజమంచు కడువడి వడిగ నేయుము నిల్వ ♦ వలదటంచు

నీకళ జాతింగ ♦ నీకుము వెన్నముందైన నిన్ జంపెద ♦ ననుచు మిగుల

గీ. గడగడ వడంకుచును దాను ♦ గళనువిడచి యెన్నిజన్మంబులకునైన ♦ నీవె నాకుఁ
బతివి కావలె నన్న యప్పడఁతిమాట మదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియకాదె.

నీ. రమణతో నధికవి ♦ సగ్గిబ్ధ నవోధను గలసిక్రిడింప న ♦ చెచ్చిలికికామ

గేహంబునందు గి ♦ ల్లింతలు దోచిననిది యేమొ నాదేహ ♦ మిపు డిదొక్క

తీరుగానున్నది ♦ తెలియరాదనిన నేనితిసిన నాతోడు ♦ వలవదనుచు

కటిఁ బట్టి యధిక వే ♦ గంబుగా నూచి నాప్రాణమిప్పుడు నిల్వ ♦ దనుచు కన్నుఁ

గవ మోడ్చి పాన్పునఁ ♦ గదలక మెదలక మాటలాడఁగ లేక ♦ మాటిమాటి

కూర్పులుబుచ్చుచు ♦ నొడలెఱుంగక కళను విడువ నమనస్క ♦ భావమునను

గీ. దవిలి బాహ్యప్రపంచ మం ♦ తయును మఱచి యవిరతంబును బ్రహ్మశ ♦ రానుభవము
నేయు యోగి లెఱుంగున ♦ జెలఁగుదాని నెదఁ దలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియకాదె. 96

నీ. రాజాస్య నే బాహ్య ♦ రతిసేయ చెయిబట్టి తన కుచకత్కశ ♦ త్వంబు జూపి

మొనలనిక్కులు జూపి ♦ పాసఁగ నచ్చోనెల్లద్రవ ముష్ణముండు టం ♦ తయును జూపి

నెలకు మూడహములు ♦ నెఱిఁ గూడకుండఁగ బ్రతిబంధ మిది వెంటఁ ♦ బడును గాన

నందాక రతి కాంక్షఁ ♦ జెందకుండఁగఁ జేయుమున విశనలు జాము ♦ లట్లు నిలిపి

మార్చుకగూడుచు ♦ మఱి యొసరిల్లుచు నెడనెడ సంగీ ♦ డనుడిగి మధుర

గీ. పాకములైక్కి పొల్దావి ♦ బాళి మఱలఁగలసి గీడించి కీడించ ♦ కళలువిడిచి
సామృతినినట్టి యానాటి ♦ సోయగమ్ముమదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియకాదె.

నీ. ఒకదాని పరిమాణ ♦ మాహించ కే గూడ నుచ్చరతం బైన ♦ నోర్వలేక

కాళ్లఁ ద్రోయుచు పొత్తి ♦ కడు పిరుదేతులనాని పట్టుక సరి ♦ మైరమట్టు

కటుఁ బోవనిచ్చుచు ♦ నాక్రమంబునఁ దన్నుఁ జల్లఁ కీయు మటంచు ♦ చాలనేడ

నిది బాగులేదు నే ♦ నిక ధేనుకాబంధమునఁ గూడ సరియగు ♦ ననుచుఁ బల్కి

యటుగూడ సరికొల్ప ♦ లై నొప్పిలేకున్నఁ జూచి యుచ్చెరువొంది ♦ సుదతితనిసి

గీ. యార, నీ వెంత నేర్పరి ♦ వెతికనుచుఁ గరమువెచ్చుచు లేచి తా ♦ గొంగిలించి

నన్నుముద్దాడి యనిచిన ♦ నాటిసుఖము మదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియకాదె 98

సీ. పడఁతి నేఁడిటు పెక్కు ♦ బంధంబులను గూడవలె నన్న, సుఖమేమి ♦ కలదు. దానఁ
గడు తీవ్ర పతనంబు ♦ గలవాఁడు జాగు నేయఁగ నది సదుపాయ ♦ మంతెగాక
కనిదీఱఁ గ్రీడించి ♦ కాంక్షతీర్చుకొనంగ సమ విపరీత బంధములె గాని
స్థిగకామునకు నీకుఁ ♦ జిరతృప్తి గలనాకు చప్పిడిచేతలఁ ♦ జను నె తృప్తి

గీ. యనుచుఁ బ్రకొనికూడి యాహా యికెన్ని నేర్పులైనను సరివచ్చు ♦ నే యటంచు
నాతి తనివొఁగి తనిపిన ♦ నాటి హాయిలు మదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియకాదె

సీ. ఒక నెలంతుక సత్వ ♦ మూహించి యిదితీవ్రపతనంబు గలదని ♦ భావమందుఁ
దెలిసి నే నంతంత ♦ నిలుపుచు మెల్లనఁగలసిన నంతకు ♦ నిలుపలేక
కళవీడఁగాఁ జేయఁ ♦ గనుఁగొని కొనగోట గురుకుచంబుల మీఁద ♦ చుటుకుఁజేయ
శ్రమముచే కళనిల్వ ♦ జాగునేయుచు నెమ్మదిగ నేను కూడిన ♦ తీవరించ
తగుజి, నీ కెంతతొం ♦ దరె? యని నవ్వుచు నుల్లసంబాడుచు ♦ నుత్సుకమున
మనసునొప్పింపుచు ♦ మఱి కొంత నేపు నే గలసి తొయ్యలులదీ ♦ టులను పోటి

గీ. మాటలను చెంపవ్రేటుల ♦ మఱియు మోవికాటులను మాటిమాటికి ♦ కళనునిలిపి
కూడి తనిసిన నను మెచ్చు ♦ కొన్నవిధము మదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియకాదె.

సీ. కడువేడ్క నొక పెండ్లి ♦ కొడుకుతోఁగూడ నా యంతరంగికలైన ♦ యతివ లిద్ద
తీంపుగా నైనేసి ♦ సొంపుగా పేరంటమునకు రా నే వారి ♦ కనుఁగొనంగ
నందొక్కలేమ తా ♦ ముందుగా దన సోయగముజూప దాని కడ్డముగనిల్చి
కులుకుచు చాలబె ♦ ఱ్కుచు వైటబిడ్డచు వారచూపుల నన్నుఁ ♦ బారఁజూసి
చిటునవ్వు నవ్వుచుఁ ♦ జెలఁగి యభిప్రాయబోధకంబుగ గొప్ప ♦ మోముఁజూప

గీ. లెలిసి నే నాటిరాతిరి ♦ పిలువనంపి నిండు తేరాజు పండువె ♦ న్నెలలుగాయఁ
గూడి తనియింప నను మెచ్చు ♦ కొన్నవిధము మదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియకాదె.

సీ. ఒకదాని కే సొమ్ము ♦ లొసఁగుట కవి చేయఁబనిచిన వేటొక్క ♦ పడఁతి యెఱిఁగి
నాటునుండియు దాని ♦ నామంబు నుడువక నాయొద్దఁ జేరి వి ♦ న్నాణముగను
బహుచమత్కారముల్ ♦ బచరింపుచును బ్రీతి నొకనాఁడు కామశా ♦ స్త్రీకభంగి
డంబుగా దశవిధ ♦ చుంబనంబులు జేసి యాచోటఁ బలుమఱ ♦ ట్లాచరింప
వేగ నాకును నన ♦ విల్తులాహిరి మించి ప్రతిచేసి యాచోటఁ ♦ బరఁగగళను

గలకపాఱఁగఁ జేయు ♦ కాంక్షతోఁ బైకెక్కి కళలువీడఁగఁ జేయఁ ♦ గారవించి
వనిత నీకేమి కావలెనన దాని కీదలఁచినసొమ్ము లింపలర నాకు

గీ. దయనొసఁగుమన్న నే మాటఁదప్పలేక దాని కన్యభూషణము తీదలఁచి సొమ్ము
లాసఁగమెయిదాల్చివెలసిన యువతిముదముమదిదలంప బ్రహ్మనంద మదియ కాదె.

సీ. నవరాత్రి వ్రతముండి ♦ నలుశొప్ప దశమినాడెప్పు డెప్పు డటంచు ♦ నింతిఁగూడి
రమియింప నాకు నిల్వక తీవ్రపతనంబుగాఁ గని యింకలెమ్ము ♦ జాగువలవ
దటుసందునకుఁబోద మని చెయిబట్టియ్యయ్యవతిదోడ్కొనిపోయి ♦ యొకరికొకరు
క్షాళనంబొనరింపఁ ♦ గడుకాంక్ష కలదన్ననట్లుగావింప నా ♦ కంతలోన
కాయజన్మజము ఛదాయంపఁగా నివ్వజాలక రయమున ♦ శయ్యజేరి

గీ. యిర్వురము బెక్కుబంధంబులేర్పడంగ రోషమునఁగూడుకొని బల్ తహాషగాను
సమతఁగ్రీడించి తనిసిన చందమెల్ల మదిదలంప బ్రహ్మనంద మదియ కాదె. 103

సీ. మఱియొక్కనాఁడు నే ♦ పెఱలేమతోఁ గూడి రాకున్న నతనికి ♦ నాకుఋణము
సరిపోయె నని పండ్లుకొరుకుచు నేమేమొ తలపోయుచుండంగ ♦ దానికడలి
యిదికాదు పని యని యే మఱుంగునఁ జొంచిపోయి తటాలునఁ ♦ బొలఁతివీఁదఁ
బడి కఱిగిటగదించి ♦ పాలిండ్లుబిగబట్టి నెప్పిపుట్టఁగఁ జేయ ♦ నొప్పుకొనక
తిట్టచుఁ దన్నుచుఁ ♦ గొట్టుతు నేడ్చుచు 'విడువిడు' మనిననే ♦ 'విడువ, నొప్పు
కొని యెట్టు బెట్టుకొన్నను వేగవిడిచి నీ యంఘ్రిసేవ యొనర్తు' ♦ ననిన నొప్పి

గీ. కింతియోర్వక 'శకుడ! నీ ♦ కెగుగలదె? యేమిచేయుదు నింక నీయిష్ట' మనిన
నాతితో నేను గూడిన నాటి సొగసు మదిదలంప బ్రహ్మనంద మదియ కాదె. 104

సీ. ఒక యిందుచుఖియు నే ♦ నొకనాటి దినమున వలువలు వెలిబుచ్చి ♦ బాహ్యరతుల
మిక్కిలిపొగరెక్కి ♦ పెక్కుభంగులఁ గూడుచును గతాగతములఁ ♦ జూచి నగుచు
సరికొల్తలేయుచు ♦ సరసమాడుచు చుంబనములు నేయుచు సుఖమమర మఱులఁ
గలయఁగూడుచు జయకాంక్షలు దెలుపుదు నొగి పందెములు వైచుచుండ న్నప్పు

గీ. డటు కళలురేగ వెన్నముంబౌనో యనుచుఁగడగి మనసొక్కటిగ జేసికళలువిడిచి
యలసి యటునిటు బవళించి నట్టిసొగసు మదిదలంప బ్రహ్మనంద మదియ కాదె. 105

సీ. తొయ్యలి యుయ్యెల శయ్య నడ్డంబుగా భవళించియుండ నప్పడతి నంచు
నకుడిసి నే క్రింద ననువుగానిలుచుండి వెస దాని పదము లెత్తి సరిజేసి
జొనిపి నాచేతుల స్తనములుట్టుక నుయ్యెల నూచుచు నొగి నిలిచిన
చోనుండి యెడముజేసుకొని యూహాపున కీఁటెపోటుల రీతు లెసగఁజూపి
వింతలుగావించి యంతమీఁదట నిల్చి యటుఁమొగ్గి లోఁగుమ్మ నతనుసిడము

గీ. తాపుచే దానికళయు గలంకబార బరగ నాకాను జేతులఁ బట్టి రుద్దు
కొని కళవిడిచినట్టి యా వనితమోహ మెడఁ దలంప బ్రహ్మసంద మదియకాదె.

సీ. లేమ నెక్కెతను మాఁగిమి నేయుటకు దానిచంక బిడ్డను నేను సరస నెత్తు
కొను నెపంబున గురువచము చే దాకించి బిడ్డనుగొని ముద్దుబెట్టుకొనుచు
పతక మెక్కడిదని బల్కి చే నంటుచు నీమేను చిక్కినదేమి యనుచు
చెక్కులు చేతులు చక్కఁగా నిపురుచు మచ్చెకంటి, జ్వరంబు వచ్చినట్టు
తోచుచున్నది యని తోడ్తోన చేనాడి బదపడిగుండెలు బట్టిచూసి
జ్వరముగాదిది మేహసంబంధమగు కాక వెస మేహశాంతి గావించు ననుచు
బాలకుండేడ్చిన బాలివ్వమని యిచ్చి మొనసిగ్రమ్మట వాని ముద్దులాడి
మేనిసోకులచేత మెయి చెమర్చియు మఱి పుతకలెత్తిన నేను గలయఁజూచి

గీ. భయమెడలి దొని చెయిగీట బాలిమీట నన్నెలంతయు సెగచే నన్నుబిలచి
కూడి క్రీడించి సుఖము పొందొన్నవిధము మదిఁ దలంప బ్రహ్మసంద మదియకాదె.

సీ. ఒక నాఁడు శయ్యపై యోచనగా నేను పవళించియుండంగ పడఁతివచ్చి
యొకవంక శయనింప నెగి ముద్దులిడఁబోవ మనసులోజేరిన మగువ కొనఁగు
మనివిదలించి మాఁగ్యము వీడకుండిన బదరిన పని పొందువడఁ దటంచుఁ
బులకలు జూచి యిప్పుడె తనంతనె గూడుననుచు నే నూరకుండిన గఱంగి
వేడుకొన్నపుడు నే మోడలు జేసితినని యది మది నుపాయంబు వెదకి
కలలోన నిద్రచే నులిక్కుపడి మళ్లి పెనుదయ్య మొకటి వచ్చెనని యింతి
కలవరింపుచు వేగఁ గొగిట బిగియంగఁబట్టిన వే జూచి పడఁతి! నీకు
బిట్టినదయ్యంబు వదలితునని బల్కి గరిమనట్లన గూడి కళసృవింప

గీ. జేసి 'భూతంబువిడిచెనా ♦ చిగురుబోజీ?' యనిన నదినన్వ యటమోడ్పు ♦ గనులతోడ
నన్ను మాటికిగనుగొన్న ♦ నాటిసొంపు మదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియకాదె.

సీ. ఒకనాఁడు జవ్వని ♦ యుపరితాండవమాడ నేనట్లు సరిగ నంఁగిచ్చుచుండ
ముడిగి దా లోమొగ్గ ♦ మొన గదలనదిమిఁకొనుచు దా నబ్బబ్బ ♦ యనుచు మిగుల
బరవశస్వము జూపు ♦ శతీ కుసుం గావన్నె చిలచిల మని జాతి ♦ నిగ్గుపాడమి
తలవంచుకొన జూచి ♦ 'తరుణీ! కానున్న దైనది యింక జంకే?' ♦ ననుచునేను
చనవిచ్చి వడిగగూ ♦ డిన రసాభాసమై లో నొప్పికల్గ నా ♦ లోన మాకు

గీ. కళలుజాణంగ నేలేచి ♦ కడురయమున స్నానమొనరించి మఱియొక్క ♦ శయ్యజేర
నను విలోకించి నవ్వి న ♦ నాటిసొంపు మదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియకాదె.

సీ. పనిగ నా శోభనంబునకు నేగంటంబు వచ్చినవారిలో ♦ పనికయొకవె
వగసలాడుచు మమ్ము ♦ పడకింటిలోనికి బంచి తా నటుగోక ♦ పొంచిమాడ
బొసంగ నందఱ నిద్ర ♦ బోనిచ్చి తగ యేమటించి నంచించి నే ♦ బొంచి దాని
బట్టి లోనికిఁదీసి ♦ పడవైచి గూపనిజేసి చూపించి యా ♦ చిన్నిపడుచు

గీ. కాశబుట్టించి దాని సా ♦ హాయ్యమునను కాంతదీప్తింగ నటు నిశే ♦ కంబుజేసి
యిద్దఱిని నొద్దఱుంచుక ♦ ముద్దులాడ 'నధికసాహసి' వనుచు వా ♦ రన్నమాట
మదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియకాదె.

110

సీ. ఒక మానవతిని నే ♦ నొప్పుమీఱ నేనేకదినములనుండి పొ ♦ ణ్ణింప నొప్పు
కున్న 'నా యొడలిలో ♦ నూకిరి గలిగుండునంశలో నిన్ను సా ♦ ణ్ణింతు' ననిన
నది 'చూతమింక బా' ♦ మ్మన నాటునుండి నే మదిలోన దరుణంబు ♦ వెదకుచుండ
నొకనాఁకిరాత్రి త ♦ స్పక దేవుడటువీధి వేంచేయఁజూడ న ♦ వ్వలఁదిమగఁడు
లేచిపోయిన నది ♦ చూచి నే కొంతనిదానించి శ్రీకటి ♦ తఱిని పోయి
కూడిన బతియను ♦ కొని యదియుండ నా కోరికఁదీర్చుక ♦ పేరుచెప్ప

గీ. 'పద్మసాధించితివి!' యని ♦ పలికి నన్ను మమతతో ముద్దులాడి 'యీ ♦ మాట నింక
నన్మలకు నీవు చెప్పన ♦ ద్ద'న్న మాట మదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియకాదె. 111

సీ. పనితయొర్తుకు నాకు ♦ వైపులే కిరుగూరి తిరుణాళ్ల గడువుంచి ♦ మఱియు గొండ
తే మునుజని యొక్క ♦ యింటిలో నిద్రింప పరంగ నేలేచి గీ ♦ పంలు మఱిసి

గుఱుతు లేకుండొక ♦ గరితఁగూడిన దనపతి యని యది యేమి ♦ పలుకకున్న
నే నొందుచెలి యని ♦ యెఱిగి కంపించిన నదిగాంచి దొంగని ♦ యఱవ నుటికి
నాప్రక్కజేరి, యంతట యేమటించి మున్నట్లు సంకేతిత ♦ యైనదాని
నెఱిగి యూపిరి బిగియించి మెల్లన మొనగాళ్లు నేలానించి ♦ గదియఁబోయి

గీ. సద్దుగాకుండ బ్రక్కలో ♦ నిద్దరించుచున్న మగనికి సడిబడఁకుండ కూడి
నాతి నేను సుఖించిన ♦ నాఁటివింత మదిఁ దలంప బ్రహ్మసంద ♦ మదియకాదె. 112

సీ. చెలియ నేనును జోడు ♦ వెలిగుఱాల్ గట్టిన సారటులో నెక్కి ♦ సమ్మదంబు
జెలఁగ జరీనకా ♦ బనారసి పనుల్ జేసిన మొకమల్ గ ♦ లీబు వేసి
సరి గవాక్షుల తమా ♦ పాజూచుచును ముచ్చటాడుచు మర్మంబు ♦ అంటుకొనుచు
నందులో నిడుకొని ♦ యటు యెడిలో నుంచుకొని మోవిమార్పుల ♦ మొనసికాటు

గీ. లందుచును మిఱ్ఱు పల్లంబు ♦ లందు నడ్డముగను నిల్వంగ నూఁగుచు ♦ నొకఁకైన
గాసిలేకుండ గీడించి ♦ కళలు వీడఁజేయుచు విహార మట్లుచేసిన విధంబు
మదిఁ దలంప బ్రహ్మసంద ♦ మదియకాదె. 113

సీ. అలివేణి నవలతా ♦ వ్యాలంబి సుమమంజరులజూప వలుదచ ♦ న్నులను బట్టి
వగలాడి కొమ్మావి ♦ చిగురాకుఁ గొనుచున్న వలదని కెమ్మావి ♦ పంటనొక్కి
కమలాక్షి పున్నాగ ♦ సుమము మార్కొనుచున్న నిద్దంపు పొక్కిలి ♦ ముద్దలాడి
గరిత కెందమ్మిలో ♦ కర్ణికఁ గనుచున్న బీతితో నిధువన ♦ కీడసల్పి

గీ. లలన భావప్రకాశకో ♦ త్తులకుఁ దగినచెయ్యు లానఱించి గఱగించి ♦ చెట్టఁబట్టి
వనవిహారంబు జేసిన ♦ వైభవంబు మదిఁ దలంప బ్రహ్మసంద ♦ మదియకాదె. 114

సీ. తరుణి రాక యొకింర ♦ తడవుజేసిన నగ్గి ప్రక్కన కనుమోడ్చి ♦ పవ్వలింప
వచ్చినాప్రక్కలో ♦ మచ్చిక గూర్చుండి వదలక పైవారిలి ♦ పెదవి నొక్కి
కామధ్వజముబట్టి ♦ కదలించి ముద్దాడి తప్పు నైపుమటంచు ♦ దండ మొసఁగి
పవళించి మోకాళ్లు ♦ పైకెత్తి నను తనపదములపైనుండఁ ♦ బనిచి దాని
నచ్చోటజేర్చి యు ♦ య్యాలా జంపాలో యటంచు నూఁచుచు బుడ్డ ♦ గించి మఱియు

గీ. తనిసి తనియించి రనదుహ ♦ స్తములుసాచి యక్కుననుజేర్చి కౌగిటఁ ♦ జిక్కఁబట్టి
'యలుకతీతెనె?' యని బల్కి ♦ నట్టిసొంపుమదిఁ దలంప బ్రహ్మసంద ♦ మదియకాదె.

సీ. ఒకనాఁడు నే సముత్సుకత నానారత్న మండనాలంకృతాంగుండ నగుచు
గజరాజుమీఁద సింగారంబు దీపింప వలనొప్ప గూర్చుండి • వైభవమున
రాజమార్గమున రా • రమణియొక్కతె సౌధమెక్కిచూచి విరాళి • నెక్కినంగ
“నీ వభిజ్ఞుడవు గా • నేఁడేమిచేసిన నలసటతీటునో • తెలియు” మనుచు
గీ. చెప్పిపంపిన యాబోటి • చిత్తమెఱిగి ప్రేమమీఱంగ నారాత్రి • విలువనంప
వచ్చి ననుగూడి తనిసిన • వనితసౌంపు మదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద • మదియకాదె. 116

సీ. అల మహానవమి రే • యద్దాలమేడ లోపల పైఁడితల్లుపై • కొలువుదీర
నపుడు మంతులు బడా • అద్మీలు మొదలుగా చాల సజమ్మజ • రాలు శీయ
వరుస గరీబు ప • ర్వర్సలా మని చోపుదార్లు, పరాకంచు • తగువిధమున
కటికెముల్ హెచ్చరికలు దెల్పు లప్తగయందు దీపములు నిం • డారవెలుంగ
బల్కచేరీ జేసి • బర్హాస్తు గావించి ప్రియసతిఁ జేటిచే • విలువనంపి
నన్నులమై భూషణములూడ్చి గద్దెవద్దనె వేడ్కతో నిధు • వనము సలుప
వెలయ నిర్వంకల • నిలుపుటద్దములలో నన్యోన్య ప్రతిఫల • నములచే న
నేక మంచములపై • మా కూటముల పరంపరలు జూపట్టిన • పరగఁ జూపి
“యిట్లనేకస్త్రీల • కే ననేకాకృతుల్దాల్చి రాసక్రిడఁ • దగ సఁపితి
నింపార మనము నేఁ • డిన్నిరూపములుగా నిచ్చోట క్రీడించు • టిది విచిత్ర”

గీ. మంచు వెసజెంప లానించి • కొంచె మెదురుగా దిరిగి యద్దములలోనఁ • గాంచి ముగ్గు
లాడి క్రీడించి తృప్తుల • మైనవిధము మదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద • మదియకాదె 1:7

సీ. శుకతుండ సందప్త • సుందరబింబంబుపోలికనున్న కె • మ్మోవితోడ
కరరుహ పరిహాస • కరమర్దన మ్లాన ఘనమంజరులు బోలు • చనులకోడ
గండేభ విహరణ • కలుషీకృత సరోవరాశ పుష్పస్త్రీ గే • హంబుతోడ
భానుమయూఖ సం • పర్క పరిక్లాంత లతికోపమాన గా • త్రంబుతోడ
వితతనిశ్వాస మా • రుతమలినీకృత ముకురంబు క్రియనొప్ప • మోముతోడ

గీ. కాంత సురతాంతతాంతయై • కనులు దేలవైచుచు మదంసవిన్యస్త • బాహుయుగళ
యగుచు దొడలపైఁబవళించి • నట్టిహాయిలు మదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద • మదియకాదె.

సీ. ఒకనాఁడు పూవుటీరములోన కెందమ్మివిరులపొన్నున నేను • వేడ్కనుండి
కనకాంగి యెల్లలో • కమువారు గావించువిధము గా దేనొక్క • వింతసేనుఁ

బరికింపు పని దాని ♦ శర ముర్ఖిపై మోసి కాయంబు పైకెత్తి ♦ కాళ్లుముడిచి
వెనుకకుఁ బడకుండ ♦ 1 నెసలేచి పట్టుక రోకటిచే తోలఁ ♦ గుమ్మినట్లు
గీ. మించి శబ్దంబులదవఁ గీరి ♦ కించి యోర్వలేనన సమంబుగా బవ్వ ♦ శింపఁ జేసి
చెలికి రతిదృష్టిఁ గలుగజే ♦ నిన ఘనండు మదిఁదలంప బ్రహ్మనంద మదియ ♦ కాదె. 119

సీ. ఇరువురకును ప్రేమ ♦ లెసఁగ నెన్నాళ్లకో తఱియైన దన్ని రా ♦ తడవుగల్గ
మరుఁడేచ మాటికి ♦ తెఱవుజూచుచు చీమచిటుకన్న ఝల్లని ♦ చెక్కురించ
నడవచ్చె నిడవచ్చె ♦ ననిజూచి యెందుఁ గన్పట్టకుండిన నింటి ♦ వారిగలన
నడరేమికల్గెనో ♦ యని దూతినంపి యేమియుఁ దోచ కొయ్యన ♦ మేనుమఱచి
గీ. యుండ నదివచ్చి పటమాడ్చి ♦ యొడిని కేరిసరిగ నది బట్టుకొనిజొన్న ♦ స్వప్నచునుచు
నుకికిపడ నవ్వి కూడిన ♦ యువతిహోయలు మదిఁదలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియకాదె.

సీ. వ్రేపల్లె కివేగి ♦ వ్రేతల రాధిక నిశను సందర్శించి ♦ యిరువుమీఱ
దుప్టరాజుల నెల్లఁ ♦ దునుమాడి శీఘ్రంబెవచ్చెద నందాక ♦ వగలుచక్కి
యతిధైర్యమున నుండు ♦ డనుచు నామాటగాఁ జెప్పి యూరడిలంగఁ ♦ జేసి వేగ
రమ్మన, నుద్ధవుం ♦ డమ్మెయి వ్రజమున కరిగి గోపాల సుం ♦ నరూఁగాంచి
గీ. పరగ నేకాంతమున హరి ♦ బక్కినట్టి పలుకులన్నియు వినిసింప ♦ వారు మఱల
నతనితో నన్న మాటల ♦ చతురతయును మదిఁదలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియకాదె. 121

సీ. పిన్నవాడని చంకఁ ♦ బెట్టుక ముద్దాడ వెన కుచుంబులుబట్టి ♦ పెడవియానె
చిటుత కూకటినాఁడు ♦ చెలరేగి మాయొండఁ బశ్యతోహారవృత్తిఁ ♦ బాలుద్రావె
మగవారు లేనినోఁ ♦ వగఁ బొంచుకొనివచ్చి మగపోడుములు జేసి ♦ మరులుకొల్పె
భూరి గోవర్ధనో ♦ ద్దారణాదుల చేత యాపదలఁచి మ ♦ మృరసిబోచె
కాత్యాయనీపూజఁ ♦ గావించు తఱి మొలచీరలుముచ్చి ♦ సిగ్గుఁగొనియె
విషినమధ్యంబున ♦ వేణుగానముజేసి కామవేదన మాకుఁ ♦ గలుగఁజేసె
పెక్కండ్రసతులకు ♦ పెక్కురూపంబులు తీలఁ గైకొని రాస ♦ కేళిసలిపె
యమునాతరంగిణీ ♦ హృదయలో మముఁగూడి వేడుకతో జల ♦ క్రీడలాడె
గీ. మఱయు మగ్గువైరి మముఁగూడి ♦ మమతతోడఁ జేసిన వినోదవైఖరుల్ ♦ జెప్పవలెమె
యమ్మహాత్ముని లీలావి ♦ హారమహిమ లెదఁ దలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియకాదె. 122

సీ. అకలంకమైన మా యౌవనం బంతయు సుందరాకారుడై చూడగొనియె
పతిసుతాదుల వీడి భావంబు తనయందె సమ్మదంబునఁజేర్చి నమ్మియున్న
మము విడనాడి తా మధురాపురికిఁ బోయె నింత నిగ్దయుఁడవ్వరి నెందుఁగలఁడు
దానింక రాకున్నఁ దడవుగా నిచ్చోట సోడలఁ బ్రాణముదాల్చి యుండలేము

గీ. శ్రీ హననపాతకం బది చెందకుండ శీఘ్రమునవచ్చి మమ్ము రక్షింపుమనుచు
హరికిఁ జెప్పుమటంచు హారన్నమాట మదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద మదియకాదె. 123

సీ. అనియిట్లు వల్లవాంగనలు బక్కిన నిష్ఠురొక్క లాకర్ణించి యుద్ధవుండు
గ్రమ్మి మధురాపురమ్మున కటుబోయి శ్రీహరి కఱిగింపఁ జిత్తగించి
ద్వారకాపురి కేగి వయస రుక్మిణ్యాదిసతుల వివాహమై సంభ్రమమున
జైద్యప్రముఖ దుష్టసంహార మొనరించి భూభార మణగించి పాలుపుమించి
గణపతి పూజనకాలంబునందు గ్రమ్మర రాధికను గోపభామినులను
గలసి వేసెనెక్కడఁ గడువేడ్కఁ జనుదెంచి వారలఁగూడి దుర్వారధంగి

గీ. పావనంబైన రమ్యబృందావనమున నింపుమీఱ గీడించి నుఖింపుచుండె
నట్టి కృష్ణుని లీలావిహారమహిమిలెడఁ దలంప బ్రహ్మనంద మదియకాదె. 124

సీ. రతిహాస్యా నంగరంగ కొక్కొకాది సముదగ్ర సత్కళా శాస్త్రములను
జెప్పినట్టి విదగ్ధు లప్పటి జాతులవిధమును సత్వాది భేదములను
గాంచి స్థాన స్పర్శ ఘనమణి మంత్రోపధములచే నరులకు దరుణులను
గలరహస్యంబులు దెలిపిరి; యవియు నిక్కలంబునకు సరిగాకయున్న
బరఁగ నిప్పటి కిల బహుజనానుభవ సిద్ధామేయ వివిధోచితాంశములను

గీ. నీ శతకమందు మఱుఁగుఁగా నింపు మెఱయఁ దెలియజెప్పితి నీజాడఁ దెలిసి చతురు
లంచితముగఁ గీరదాసౌఖ్య మనుభవింపుఁ డాద్యులార! బ్రహ్మనంద మదియకాదె.

సీ. పరియారు కళలును బహునహస్యము లిందు పాసఁగ గూఢంబుగాఁ బొందపఱచి
యున్నవి; చక్కఁగ నుపలబ్ధిగలవారు యొందించి వేసట్ల నొందకెలమి
నఱలేని చోటులఁ జిరకాల మభ్యాసమొనరింప నొక కొన్ని యుత్సాహమునఁ
గనవచ్చు త్వరలోన ననుభవమున కట్లురాకున్న విన్నమాత్రమున భావ
బోధంబు గాకున్నఁ బాసఁగ విదగ్ధుండుగావున్న నిజములు గావటంచుఁ

గీ. దెగడవలవదు సరసు లీ • తెఱఁగులన్ని దెలసి సుఖియించి తనిసి యవ్వల రమేశు
సత్కృపనచింత్యమగుబ్రహ్మ • సౌఖ్యమొందు డార్యులార! బ్రహ్మనంద • మదియకాదె

సీ. సజ్జనులార! యీ • శతకంబు గేవలశృంగార మని నిరసింపవలదు
శ్రీకృష్ణుఁ డింపార • బృందావనంబులో చతురత గోపికా • సతులఁ గూడి
జేసిన శృంగార • చేష్టలన్నియు చాల మోక్షప్రదములని • మున్ను మాని
వరుఁడు వ్యాసుండు శ్రీ • భాగవతంబులో శిష్టసమృతముగ • జెప్పలేదె

గీ. కృష్ణలీలావిహారంబు • లెవ్వఁ డెన్నిగతులఁ గొనియాడినను దప్ప • గలదె సాధు
జను లుపాదేయమని విని • సంతసింపు డంచితముగ బ్రహ్మనంద • మదియకాదె. 127

సీ ఈ శతకంబున • నేపద్యమునను మాకేవిలాసము జెప్ప • నిచ్చగలిగె
నావిలాసంబున • కనుగుణ సంగతులన్నియు స్పష్టంబు • లగుట కిట్లు
క్రమ మొప్ప నాల్గు పా • దములను విమాని వలసినపాదముల్ • వరుఁడగూర్చి
సీసపద్యంబులు • జెప్పితి చరణంబు లెక్కువ యని కవు • లెంచవలగు

గీ. పదము లధికంబు లై నట్టి • పద్యములను మాలికలుగా గ్రహించి స • మగ్రముగను
సర్వభావార్థము లెఱింగి • చతురులెల్ల మదముగనుఁడు బ్రహ్మనంద • మదియకాదె. 128

సీ అఖిలలోకేశ్వరుం • డైన శ్రీకృష్ణుని శృంగారచర్యలు • రంగుమీఱ
యీ శతకంబున • నింపుగా గలుగుటఁజేసి దీని రచింప • జేసినట్టి
పృథివీసునకు జని • వినవారలను విన్నవారికి నవ్విభు • భూరికరుణ
యవనిలో దీర్ఘాయు • రారోగ్యములు బుత్రపౌత్రాభివృద్ధి సం • పత్సమృద్ధి

గీ. ధైర్య గాంధీర్య సద్గుణ • దార్య వినయ విజయ సౌశీల్య సౌజన్య • విత్తలాభ
సార ధర్మార్థ కామ మో •క్షములు గలుగ మదిఁ దలంతు బ్రహ్మనంద • మదియకాదె.

[మేరువఃపద్యము].

సీ. ప్రమదా కళా శీఘ్ర • వతన వారణమును
నరకళా పరివర్జ • న స్వతంత్ర
తయు, బాహ్యరతమున • దరుణీ కళాసాగ్రవ
ణము, యోససంకోచ • నుంబు, యోని

శబ్దాపచము, రజఃస్పందర్శనము కన్న
 మున్న శ్రీమాంతర ♦ భోగక్రియయు
 నారీ కళోత్సర్జన స్వతంత్రతయును
 స్థలనాంతమునబునః ♦ కరణమునకు
 తక్షణంబున వృద్ధి ♦ దగఁజేసుకొనుటయు
 ముందుగజరిగిన ♦ మ్రుచ్చునంగ
 మం బెఱుంగుటయును ♦ మఱి భవిష్యద్రజో
 జ్ఞానంబు, జలనాడి ♦ ఘర్షణంబు
 నలివేణియోని గాఢాగాధములను వ్య
 త్యస్తంబు గావించునదియు, బ్రథమ
 మాసంబు నందె భామాగర్భవిజ్ఞాన,
 మాంతరభోగ వంధ్యాత్వనిర్ణ
 యంబును, మదనగేహాంతరస్థిత లింగ
 మున మకరధ్వజమ్మును నెలంత
 యవలఁ బోదోయుట, ♦ యువతితోఁ గ్రీడించు
 నపుడు భగాంతర్గతామయముల

గీ. నాత్మనెఱుఁగుట యివి పదియారు కళలు
 మఱియుఁ గొన్నిరహస్యంబు ♦ లరసి తెలసి
 యతను నిధువనసౌఖ్యంబు ♦ లనుభవింపుఁ
 డనఘులార! బ్రహ్మనంద ♦ మదియకాదె.

సంపూర్ణము.

రాజోపు గ్రంథము.

మ ద నా ర్థ వ ము .

మధురనాయకరాజగు విజయరంగచొక్క భూపాలునిచే రచియింపబడిన, సంభోగ శృంగార కథానకములుగలిగిన, వచన ప్రబంధము.

వంగభూపాలుడగు మదనకేసరి రాణులు పదునైదు గురు, తమతమ సంభోగానుభవములుగా, మర్మమువిడిచి పచ్చిపచ్చిగాజెప్పిన పదునైదు కథలు.

[శైలికుదాహరణముగా నీ గ్రంథాంతమున ముదిరిత మైన భాగమును జూడందగును.]

రా మా వ ధూ టి తా రా వ థి .

అభినవపండితరాయ, నిరంకుశచర్య
మాడభూషి వేంకటాచార్య కవికృతము.

భూ మి క .

మాడభూషి వేంకటాచార్యుడు, మహాకవి, మహావిద్వాంసుడు. అష్టావధాన, శతవధానములను, చిత్రరీతుల, జిత్రగతుల నొనరింపఁ గల ప్రోడయనియు, నావిషయమున నిరుపమానుండనియు, బండితకవి మండలిలో ఖ్యాతిఁ గాంచినవాడు. ఈమహాకవి ధారణాపటిమ కుదా హరణంబులుగా బెక్కుగాథలు గలవు.

ఈతండు నవీనుడు. విష్ణుసాయుజ్యమునంది, యిప్పటి కిరువది సంవత్సరములు గావచ్చినది. గోదావరీమండలములోని మహారాజు లందఱివలనను నెక్కుడుగా బహూకరింపఁబడుచూ, జీవితమున విశేష కాలము విజయనగర సంస్థానమున గడపెను. 'అభినవ పండితరాయ, నిరంకుశచర్యవేంకటార్య' యని యీకవి బిరుదునామము.

వేంకటాచార్యుని, కావ్యరచనాపటిమయటుల, నాతని వేశ్యా ప్రియత్వంబును బ్రసిద్ధంబు. భరతాభినయనిధానంబును, రూప మోహినియు నగు 'రామావధూతి' తన రాసిక్యముచే మహాకవి కావ్య వాణిని బులకింపఁజేసి సారస్వతమున నిత్యమర్యాదల నందుచున్నది. రామావధూతి మాయూరిదని నేటికినీ గుంటూరిపేరులు సగర్వముగాఁ జెప్పికొనుచూ, మన్మథుఁ డనుక్షణము గృతార్థుండైన యామెసౌధ మిదియేయని జూపుచుందురు.

సరసకవితా చాతురీధురీణుండును, ననుభవరసికండు నగు కవిరాజు, ప్రేయసికి బహూకరించిన తారావళి, యాంధ్రవాణికి విలువ లేని భూషణము.

శ్రీరస్తు.

శ్రీమద్భక్తానందాచార్య
శ్రీమద్భక్తానందాచార్య
శ్రీమద్భక్తానందాచార్య

రామావధూతితారావల్లి.

- నీ. శ్రీరాధికాకుచాఁజ్ఞేషజ సంతోషవివశుఁడౌ శ్రీకృష్ణఁవిభునికెరఁగి
సకల విద్యావాప్తి ♦ సాధనభూతయశా శారదాంబకు నమఁస్కారములిడి
యైహికానంద పృథ్వాహ పూరకమైన శృంగారరస మాత్మ ♦ నిరవుకొలిపి
మదనసామ్రాజ్య సింహాసనాధూధులై బురణించురసికశేఖరుల నెంచి
- గీ. ఏవిధ రతితంత్రపాండిత్యభవ మహానుభవములె పదార్థములుగ నేర్పఱచిసీస
పద్య నక్షత్రమాలిక ♦ భావవిదుల మనము లలరంగఁ గూర్తురామావధూటి. 1
- నీ. చక్కని కెమ్మోవి ♦ సరసంపుఁ బలుకులు బారైన కురులు బొల్పారుబొమలు
సొగసైనచూపులు ♦ సోగకన్నులు తక్కుదేరుచెక్కులు కాంతఁలూతు నొసలు
తీరైనచూకంబు ♦ దిద్దిన శ్రీచూర్ణ శేఖయు మృదునైన ♦ లేతనగవు
కునురైన రదనముల్ ♦ గుమ్మబుగ్గులు నందమగునాస నాసికామండనములు
- గీ. కలిగిచెలువొందు నీమోముఁదలఁచి తలఁచి తాల్మిచెడి బెట్టుకె కొంతఁధైర్యమాని
గుట్టుచెడకను కాలంబు ♦ నెట్టుచుంటి మరునిరతనాలజేటి రామావధూటి. 2
- నీ. కనుమూసి నంతలోఁ ♦ గలకల నవ్వుచునచ్చి కాఁగిటఁజేర్చి ♦ ముచ్చటాడి
మోముమోమునఁజేర్చి ♦ ముద్దులనూరార్చి సారెసారెకు మోవిజప్పరించి
'నన్నిట్టు నెడబాయ ♦ నాయమా మీ'కని యతినిష్ఠురము లాడు ♦ నంతలోన
మేల్కొని నలుదెసన్ ♦ మినుకుచుఁ జూచి కన్నీరు మున్నీరుగా ♦ నెగడఁ బ్రీతిది
- గీ. నంబు రాత్రిలు నిటులుండె ♦ నాయవస్త్రః యిట్లుకలలోన నన్నలఁయించకుంటె
వారిజాతాక్షి నాతోడఁవచ్చి యిటనె మేమతతో నుండరాదె రామావధూటి. 3
- నీ. నీమోము నీగోము ♦ నీమోవి నీతావి నీసోరు నీతీరు ♦ నీకుఁదగునె
నీచనుల్ నీకనుల్ ♦ నీకాను నీమేను నీతోడన్ నీనడల్ ♦ నీకుఁదగునె
నీతక్కు నీబెక్కు ♦ నీనీటు నీగోటు నీహూయల్ నీలయల్ ♦ నీకుఁదగునె
నీగుట్టు నీబెట్టు ♦ నీకురుల్ నీమరుల్ నీచెల్మి నీతాల్మి ♦ నీకుఁదగునె

గీ. నీకుఁ దగినట్టి పురుషుడఁ ♦ నేన, నాకుఁ దగిననుందరి వీరగాఁ ♦ దలఁచి చాల
వలచి యన్యోన్య మతనుని ♦ గెలిచిమిగులమంచితో నుంటిమిగడె రామావధూతి. 4

సీ. ఒకనాఁటి కలలోన ♦ సకియనీకాలిపాంజెవులలో జంజంబు ♦ చిక్కినట్లు
ఒకనాఁటి కలలోన ♦ సకియనీ చేతిపోచీలోన నాజుట్టు ♦ చిక్కినట్లు
ఒకనాఁటి కలలోన ♦ సకియకాఁగిటుజేర్చు తటిఁగంపె గడ్డాఁ ♦ దాకినట్లు
ఒకనాఁటి కలలోన ♦ సకియమెల్లననాదుకూబలో కుక్కురో ♦ కూసినట్లు

గీ. ఇన్నివిధముల వచ్చట ♦ నున్ననాఁటి వన్నెలన్నియు గలలోన ♦ వచ్చి యిదట
గాసి గూర్చుచున్నవి నిన్నుఁ ♦ బాసి యెట్లు మరులు నిలువంగజేర్తు రామావధూతి. 5

సీ. నమ్మినవాని నన్యాయంబు నేయుట కాశిలో గోహత్యఁగావకలికి
వలచి వచ్చినవాని వంచనల్ నేయుట నరహత్యగాదె పున్నాగజేజి
చెల్మిఁగోరినవానిఁ ♦ జేపట్టి విడుచుట బ్రహ్మహత్యయెకాదె ♦ పంకజాక్షి
అడితప్పినదోష ♦ మన్నిదోషములలో మొదటిదోషముమీ ♦ గూహనాని

గీ. నిన్నునమ్మితి వలచితి ♦ నీవు నన్నుఁ బ్రేమఁజేపట్టితివి యింక ♦ కడువనచుచు
బాసజేసితి విప్పుడే ♦ పగిదిఁగూర్చి మఱచిపోవంగఁ దగునె రామావధూతి. 6

సీ. చంద్రఖండంబుపైఁ ♦ జంద్రఖండమురేక నుడుటఁ గుంఠమవంకఁ ♦ బదిపజుచి
కొండలపై మంచు ♦ నిండియుండిన రీతిఁ జనులపై వెలికైకఁ ♦ జక్కపజుచి
కలువరేకులఁ దుమ్మెదలు వ్రాలి యున్నట్లు కనుదోయి నంజనంబును ఘటించి
బంగారు ప్రతిమలఁ ♦ బటికశార్చినరీతి లలిజల్లు మల్లుసెల్లా ఛించి

గీ. అంగజప్రభు విజయ కాహళులపగిదిఁ గార్ల నండలు పాంజెవుల్ ♦ ఘల్లుగనుచు
మోయి మెల్లనవచ్చి నామోలనిలుచు కీవిమఱువంగఁదరమె రామావధూతి. 7

సీ. ఒకనాఁడుమేడపై ♦ నొంటిగా కిటికిటీలెల్లదీగించి నిద్రించువేళ
దల్లగా నేరచ్చి ♦ మెల్లమెల్లన పోకముడివిప్పవో దుర్లిపడి విరాన
లేచి చెంగట నన్ను ♦ జూచి 'సెబాను, రాకండి' యటంచు నురంబుపైకి
తిగిచి నాచుబుకంబుఁ ♦ దివురుచు నవ్వుచు మధుర వాక్యముల నెఁ ♦ మరులుకొన్ని

గీ. 'సరకులైనట్టి మీవంటి ♦ జాణలిట్లు చెలుల మానంబులను బయల్ నేయదగునె?'
యనుచుమంచిగ బోధించునట్టి నేర్పు మదికి మఱవంగఁ దరమె రామావధూతి. 8

సీ. చిననాటినుంచి విజృంభించి సఖులతోబోడు లొనర్చితఁ ♦ గుండరదన
యీలాటి మోహంబు ♦ లీలాటి విరహంబు లేనాఁ డెఱుంగనే ♦ యిగురుబోణి
నీవంటిచెలియతో ♦ నేస్త మద్వేనటంచుఁ జాలఁ బొంగితిగజేజలజగంధి
యిప్పుడిట్లెడ బాసియేగుట నాపూర్వపుణ్యంబు గాఁబోలుఁ ♦ బువ్వుబోణి
గీ. యింతపాపంబు జగతిలో ♦ నెచటనైనగలదె నాపాపమిటు పండెఁగాక ధృవఁ
దరుణి నీమది కరుణ మాత్రంబు దప్పివోవకున్నను జాలు రామావధూతి. 9

సీ. ఒకనాటి కలలోన ♦ మదయమే నినుబట్టి రతిగోర 'నిపుడు నిస్త్రాణజేయు
మధ్యాహ్న' మని తెల్పి ♦ మధ్యాహ్నమున రాఁగ 'విడెము సేయుండ'ని ♦ విడెము సేసి
నంతట 'నిద్రించి ♦ యావల మీయిట్ట' మని కూర్చి లేచినవెనుక 'ఒట్టు
దువ్వెద రమ్మ'ని ♦ దువ్వచు 'రాత్రికి సిస'లని చేతిలోఁ ♦ జెయ్యివేసి
గీ. యిటుల వంధనసేయుచుఁ తటను నిద్రమేలుకొని గుండెఱుల్లన ♦ మేనుమఱచి
సొమ్మసిల్లి యొకింత యునురుమనుచు మదిని దపియించుచుంటి రామావధూతి. 10

సీ. 'బోటి నే మూరికిఁబోవలె' ననుచునే నొక్కింత పలుకంగ ♦ నుస్సుగనుచు
'నెపుడుఁ బ్రయాణాలె ♦ యేమిసేతు' నటంచుఁ గనుఁగొలుండుల నీరుఁగ్రమ్మికొంత
సేపున "కెపుడు విచ్చేయుదు రొక్కొ! యచ్చటనె యచ్చటల ముచ్చటల మరగి
యుందురొ" యన భయఁబొంది "నే నెన్నటికిని నిట్టివాడఁగా" ♦ నని బలుకగ
గీ. "ఒట్టునుండి! మహాహుటాఁ హుటిగరండి" యనుచుఁ గాఁగిటఁజేర్చి బాన్పంబులొలుక
"రేపుపోవచ్చు" ననుచుఁ బ్రార్థించునట్టి మంచి మఱువంగఁదర మె రామావధూతి.

సీ. ఫలహారమునుజేసి ♦ పపళింపఁగా వచ్చి విడెమిచ్చి "నేడు నేఁ ♦ దలకుఁ బోసు
కోవలె, నిటు పండుకొనుఁడు మీ"రని పోయి జలకంబులాడి పూసలు ధరించి
లలి జిల్లుమల్లునెల్లా గట్టి రవిక చేపట్టి రాజూచి యాపాద మస్త
కంబు గాన్పింప మోహంబునఁ బైబడి గ్రుచ్చికాఁగిటఁజేర్చి ♦ కుచయుగంబు
గీ. బట్టఁబో రామలక్ష్మీ బాంర్వముననుండి 'హుమ్మ' నుచుఁబల్కు నంతనేమలికిపడఁగ
'దానితో నే' మనుచునీవు ♦ పూనుకొన్న తీవి మఱవంగఁ దర మె రామావధూతి. 12

సీ. ధరలోన జన్మ మెత్తంగనేమి ఫలంబు సరస విద్యల నెల్లఁజదువవలయు
చదివిన నేమాయె ♦ స్వారస్యమెఱిగిన చెలియతో స్నేహంబు ♦ సేయవలయు

చేసిన నేమాయె • జడిముడిలేక విచ్చలవిడి రతులలో • మెలగవలయు
మెలగిన నేమాయె • నెడవాయ కల్లప్పు డేకీభవించి వర్తింప వలయు
గీ. అటుల వర్తింప నేమాయె • నవ్విధమునఁ జెడని ప్రేమలతోఁ దనుఁబ్బిడువ వలయు
హహహ యివియెల్లఁ బూర్వపుఁబ్బములు లేక మనుజులకువీలుపడు నె రా • మావధూటి.

సీ. మేడలోఁ జన్నీళ్లు • మెండుగాఁజల్లించి తడియొత్తి చిటిచాఁప • లిడి సుమృదుల
తల్పంబుఁబటిచి చెంతల మిన్నలగు షర్మతులును పోడావాటఁరులును గల్గు
సీసాలు చక్కెరల్ • జీడిపప్పులును బాదముపప్పులును మంచిద్రాక్షపండ్లు
కజ్జాయములు ముంతఁబుడ్డూరముల్ గలపల్లెముల్ పేరిమతో • భద్రపఱచి

గీ. భోజనమొనర్చి నేను రాఁ • బాలుపుమీఱ శయ్యఁజేర్చి యుచితోఁప • చారములను
వేఁగిపగల్గ సుఖియింపఁజేసి నట్టి మంచిమఱువంగఁ దరమె రా • మావధూటి. 14

సీ. కనులాక్షి! నీమోముఁ • గనుఁగొన్న నాకన్ను లేమియుఁ గనుఁగొనఁ నేవగించు
బింబోష్ఠి! నీమోఁవిని గ్రోలు నాజిహ్వా యేమియుఁ గ్రోలంగఁ నేవగించు
కలవాణి! నీదు పల్కులు విన్న నావీను లేమియును వినంగ • నేవగించు
కనకాంగి! నీతోడఁ • గలసిననాదుమీ నేమియుస్పృశియింప • నేవగించు

గీ. సరసిరుహగంధ! నీమేనిఁపరిమళంబుఁ గొన్న నాసాసయెదియుమాఁకొనఁగఁబోదు
అహహ! పంచేంద్రియములు నీ • మందె నాఁటి మరల విక నేమి నేతు రా • మావధూటి.

సీ. సౌధంబుపై నీళ్లు • చల్లించిచిమ్మించి చాపలు పటిసించి • చాగురత్న
కంబళంబులువేసి • ఘనహంసతూలికాతల్పంబు బటిపించి • తమకమలర
అందుపై ననుఁజేర్చి • యగురుగంధముఁబూసి చలువపన్నీరులు • చల్లి మల్లె
పూదండలును జాజిఁపూదండ లురమునవేసి చల్లనిగాలి • వీచుచుండ

గీ. రమణ నీరీతి • వేసవిరాత్రులందు రాగమెచ్చంగ నిష్టోప • భోగములను
నన్నుసుఖియింపఁజేసిన • నాఁటికూర్మి మదికిమఱువంగ వశమె రా • మావధూటి. 16

సీ. ఉదయమేలేచి నిక • వడలలేకై దారు గడియలవరకుండి • కదలిమేడ
డిగివచ్చుచో వాకిఁటికిముందు గుబగుబ నీవేగి యీవలఁనావలఁగని
‘సై’యన నేవేగఁజని బసలోఁగల పనులెల్లఁదీర్చి సాఁపాటుచేసి
గందంబుఁబూసి వేఁడ్కులమించి కెలఁకుల నమ్మలక్కలు వెఱఁగందిచూడ

గీ. నీటుగావచ్చుచోఁ జూచి ♦ 'నేఁడు దృష్టి తాఁకు!' నని పొద్దుగుంకిన తక్షణంబు
జీడిగింజలదృష్టి తీసినవిధంబు మఱచిపోవంగదరమె రామావధూతి. 17

సీ. ఊరు నేడేబైలు ♦ దేరుట నిశ్చయంబైనచో నెదురుమాటాడలేక
మోము వెల్వెలఁబోవ ♦ ముచ్చటాడుచునుండి ధ్యానంబు వేటుగాఁదల్లడిలుచు
ఆమాటలీమాట ♦ లడుగుచు నుచితోపచారముల్ నేయుచు ♦ గారవమున
భోజనానంతరంబునను దమ్ములము గుడాన్వితంబుగ నిచ్చి ♦ యవలఁజేయి

గీ. చేసులోనుంచి 'యూరికి' ట్లే మముగనుబోయి శీఘ్రంబు రమ్మ'ని ♦ పాలుపుమీఱ
నన్నుఁబంపిన యానాటి ♦ నైపుణంబు మఱచిపోవంగదరమె రామావధూతి. 18

సీ. కడుపులోఁ గమ్మని ♦ కాంక్షలూచుచునుండు నినుజ్ఞాపకము నేయఁ ♦ గనకగాత్రి
కనులకేమో తళుక్కును నట్లుగాఁనోచు నిన్నెన్న సౌదామి నీలతాంగి
నిలువెల్ల నేమేమొ ♦ పులపులపురికించు నీతీరుస్మరియించ ♦ శీతసుముఖి
సారెకు నేమేమొ ♦ నోరూరుచుండు నీమాటలఁదలఁప బింబాధరోష్ఠి

గీ. యోచనగనుండుమది కేమి ♦ తోచకుండు దిగులుగానుండుమరుమాయ ♦ దెలియకుండు
దైవమింక ముందెటుల నేయఁదలఁచినాఁడొ మనకుఁ దెలియంగరాగు రామావధూతి.

సీ. ధరలో ననేకసుందరులుందు రైన వారలయందునెందు నీ ♦ వలెనెమంచి
గుణము విశ్వాసంబు ♦ కుదురు సత్యముతప్పకుండుట యుక్త మయుక్త మెఱిఁగి
తివురుట వినయవిధేయత లభిమాన మాదరంబు దయామయాంతరంగ
మందంబు చందంబు ♦ నరుకును బెళుకును సమయంబుననుదెంపు ♦ సౌప్తవంబు

గీ. తగిన సరసునిఁ జేపట్టి ♦ తప్పు లొప్పు లెఱిఁగి విడువక ప్రేమచే ♦ నేలికొనుట
తెలివి తేట లుపాయముల్ ♦ లలితవాక్య మాధురియు నిన్ని గలవె? రామావధూతి.

సీ. కలగంటి నొకరాత్రి ♦ కనకాంగి నీతోటి సమరతిలోఁగేలి ♦ సన్నినట్లు
కలగంటి నొకరాత్రి ♦ కలకంఠిగో నీ పుపరతిలో నను గుఱి ♦ ల్పఱచినట్లు
కలగంటి నొకరాత్రి ♦ కలికి గాఢాలింగ నాదిసౌఖ్యంబుల ♦ నలరినట్లు
కలగంటి నొకరాత్రి ♦ కమలాక్షి నీతోడ బంధలీలలఁ జాల ♦ బడలినట్లు

గీ. ఒక్కరాత్రి కలగంటి ♦ సొక్కినేను నీదుకమ్మొవియానుచో ♦ నీవు నాదు
పైపెదవినానుచును తెప్పపాటులేక మన్ముఖముజూచునట్లు రామావధూతి. 21

సీ. నీయాత్మనాయాత్మ ♦ నిజముగా నొకటంచు నామనంబునఁ జాలఁనమ్మియుంటి
 నాతోడఁజేసిన ♦ నమ్మిక లెప్పుడు మఱచిపోవని యాధిఁపఱచియుంటి
 నెవఁన్ని చెప్పిన ♦ నికనన్నవిడనాడ వంచు నామది నిశ్చఁయించుకొంటి
 మనశరీరము లున్నఁమట్టుకు మనలోన పొర కల్గ దని తలఁసోసియుంటి
 గీ. వనితగోయిప్పు డిటుకాలఁవశముచేత మనల కడబావు కల్గె నీమదివిక్తి
 బొరయ లోఁగడసంగతుల్ ♦ మఱచివోవ మంచిమార్గముగాను రామావధూటి. 22

సీ. ఘనమైనమోహంబుఁ ♦ గలవాడకాటచే లలన నే నీకింత ♦ లెలుపవలసె
 పట్టుకై యభిమానఁపడు వాడకాటచేఁ దెఱవ నీకింత బోఁగింపవలసెఁ
 వ్రాధాంగనల కానఁపడువాడకాటచే నింత నిన్నింత ప్రాఁర్థింపవలసెఁ
 జెలిమివైలక్ష్యంబు ♦ గలవాడకాటచే వనిత నీకింతగాఁవ్రాయవలసెఁ
 గీ. గాక తమతమ యక్కఱల్ ♦ గడుపుకొనెడు వారలందఱగోపాటిఁవాడనైన
 నింతయేటికి? నీకు నొక్కింతయైన మనమునను దయలేదు రామావధూటి. 23

సీ. కొంతకాలము నీదు ♦ గుణగణంబు లెఱుంగనేరక భయముచేఁనూరకుంటిఁ
 గొంతకాలము నీకుఁ ♦ గోపమేమో యని గుంఠయంబునఁ జాల ♦ జంకియుంటిఁ
 గొంతకాలము మదిఁగోర్కెల్లారఁగ సంతనపురాయబారిముల్ ♦ నడుపుచుంటిఁ
 గొంతకాలము నిన్నుఁగూడియు పుల్లాయమాటలు మనములో ♦ నాటియుంటిఁ
 గీ. గాని యీయూరిలోనుండు ♦ కాలమందు నైన తమిదీఱగతులలో ♦ నలరనైతి
 నేమిసేయుదు నయ్యయో ♦ యిప్పుడిటుల మదిని దపియించవలసె రామావధూటి 24

సీ. నీతాము నే నొక్కఁనిమిషంబు గనుఁగొన్న శశి యేటి కనిపించు ♦ చారువదన
 నీమోవి నే నొక్కఁనిమిష మానిన నొండపండేటి కనిపించుఁ ♦ బల్లవోష్టి
 నీకనులే నొక్కఁనిమిషంబు గనుఁగొన్న బద్మమేలనిపించుఁ ♦ దరశనయన
 నీబొమల్ నే నొక్కఁనిమిషంబు గనుఁగొన్న విల్లేటికనిపించు ♦ విలసితభు
 గీ. నీదుచెక్కులు నేనొక్కఁనిమిషమైన గనిన నద్దంబు లేటికి ♦ ననుచుదోచు
 నిట్టినినుఁబాసియున్న నాకిపుడుజన్మమేఘథాయని తోచు రామావధూటి. 25

సీ. శ్రీమించునెమ్మోము ♦ తామరపద్మంబు కన్నులు విరిసినఁకైరవములు
 కుదురైనరదనముల్ ♦ కుందకుట్టలములు తీరైననాసిక ♦ తిలసుమంబు

- తరళాధర్మంబు ♦ దాసానిపుష్పంబు పాలువైన పొక్కిలి ♦ పొన్నపువ్వు
ఆదోక్షలగు జంఘు ♦ లరటి పూమొగ్గలు స్మరమందిరము శరీ ♦ షప్రసూన
గీ. మహామ మనుమించి మంచి పూలరసి తెచ్చి బాదవినీమేనుఁ జేసెఁగాఁ బోలుబ్రహ్మ
దాన నిల గల యెల్ల ♦ సుందరులలోన మాకు స్పృహణీయవైతి రామావధూటి. 26
- నీ. కార్యవశంబు దీర్ఘప్రవాసముశేసి రెండునొక్కటిసేయు ♦ దండిదేవు
నెనరున నేను రా ♦ నిధిగన్న నిలుపేదకరణి గొబ్బునవచ్చి ♦ కాగిలించి
శాస్త్రంబులురమున ♦ బడిబడియొత్తును గళగర్జనిక గోప ♦ కలరవమున
నిష్ఠురంబులనాడి ♦ నీకేళిసాధమ్మునకును నీవట్లు గోడుకొనిపోయి
గీ. పాన్నవైజేర్ప నెనుకటిపాటులెల్ల మఱచి యానందరసపూర్తి ♦ మనములలర
మదనకైవర్తసామ్రాజ్యపదవి నేలి మన మెటులనుంటిమిగదె రామావధూటి. 27
- నీ. నారంగములు బృహన్నారంగములుగల్గి విలసిల్లు నుద్యాన ♦ వీధులందు
కాదంబములు పద్మకాదంబములు గల్గి తనరారుకాసార ♦ తటములందు
పర్యంకములు మహాపర్యంకములు గల్గి గణనకెక్కిన సాధకశలయందు
మణిపుత్రికలు నభోమణిపుత్రికలు గల్గి సోరుమీటిన చంద్రకాలందు
గీ. మనము మనముల మోహముమ్మరముగాగ మరునిఁబూజించి మించి యేరురకరతుల
నతులగతులను దేలి సమ్మతుల మీటి తీవినుంటిమి గదవె రామావధూటి. 28

కామగ్రంథమాల

**

ప్రథమప్రచురణము

రతిరహస్యము.

[రెండవకూర్పు]

*

తెనుఁగుభాషలో నిట్టిగ్రంథ మింతవరకును బ్రకటింపఁ
బడియుండలేదు. తగ్గింపుధర. పోస్ట్‌జిల్‌కోకూడ

6-8-0

*

కొక్కొక్క పండితుఁడు సంస్కృతమున రచించిన
రతిరహస్యము, ఎఱ్ఱనపద్యానువాదము, విపులమగుతాత్పర్యము,
సమగ్రముగా, సర్వాంగసుందరముగా, బంధభేదములచిత్రము
లతో ముద్రితమైన గ్రంథ మిదియే!

రతిరహస్యము.

కామగ్రంథమాల

ప్రథమప్రచురణము

57

గణపతీయము.

52

3

2

3

భూ మి క .

[Ganapatiyamu seems to be a Jain work, and the purpose which it is intended to serve seems, to offer a destructive criticism on Puranas on which is based the Hindu Religion even at those times.

The story of MOHINI & SIVA also is commenced after its close. From this, it can be presumed that, there was a series of works of this kind; and that it was only when the influence of such works was felt, the Puranas were begun to be translated into Telugu.

-C. P. BROWN.

—గణపతీయము జై నుఁజెప్పఁడోరచియించిన గ్రంథముని దోచుఁ
చున్నది. కావ్యనిర్మాణమునందెట్టి యసద్వస్తుసంగ్రహణ మానాఁటికి
కూడ బ్రాహ్మణధర్మమునకు మార్గప్రవర్తకములుగానున్న పురాణముల
బ్రతిష్ఠను విఘ్నంపఁజేసరించుట కుద్దేశింపఁబడినదిగా నగును.

గణపతీయము కథముగిసిన పిమ్మట మోహినీ శివుల వృత్తాంత
మారంభింపబడినది. కావున నీహారణిలోనే యనేక గ్రంథములు బయలు
దలియుండునని యూహించుకొనవచ్చును. ఇట్టి సవ్యవృత్తిరిక్తంబులగు
గ్రంథంబుల ప్రభావము జనసామాన్యము మీఁద బ్రసరింపఁజేయఁబడి
నారలనుచంబులలఱగఁ జెందుకాలంబుననే, ధర్మసంరక్షకులుగా కవులనాఁటి
వరకునూ సంస్కృతంబు తెలుఁమాటనఁ జిక్కియున్న పురాణంబులఁ
దెలుఁగుసేసి సద్ధర్మపథమును నిర్దేశింపఁ బూనుకొనియుండురు.

—సి. పి. బొన్న.

—తెలుఁగుసారస్వతమున కొరులకలవికాని సేవనొనరించి కలకాల
మాంధ్రులకు స్మరణీయుఁడైన యాచార్యుఁడు బ్రాహ్మణ. గణపతీయముపై
నాయన యభిప్రాయమిది.

కాని, యీనిశ్చితమునకువచ్చి గ్రంథము జైనకవి యెవఁడో
పురాణగాథల నవహసించుటకే రచియించినాఁడని నిర్ణయించుకొనుటకు
పూర్వము మఱియొక విషయముగూడ విచారింపవలసియున్నది.

సాంస్కృతికులగు పండితకవులు వినోదంబుపట్టున, హాస్యంబునం
దశ్శీలములకుఁ బ్రాధాన్యమిచ్చుచూ వచ్చిరనుట సారస్వతవిదులంద

తెలుగుదురు. ప్రహసనంబుల మాట యేమిటి?

మఱియు బురాణంబు లేమి దక్కువలా యీవిషయంబుల, కన్నగూతుఁ గామించి కవఁగూడుట నహజధర్మమా? 'జేవతలు సేయు తప్పులు దివ్యకథ'లని యంగీకరించవలసినప్పుడు, కనులవాసిని యన్యునికి సంతానవతియైన దన్న బాణభట్టు కాదంబరీవాక్కును ప్రమాణముగా గైకొనినప్పుడు, కుమారుని మీఁద మమతం దవిలి మారు సాదనల కుమ యుపక్రమించినదన్న కథను గల్పించిన కవికిమాత్రమేల పూజస్థాన మందదు? ఆతఁడు నిరంకుశుఁడు కాడా?

రాధకృష్ణుని కన్నవానిఁ బలె గారామున పెంచి పెద్దంజేసి యా కిశోరమూర్తితోడనే రతులదేలలేదా? ఆగాథలు పుణ్యచారిత్రంబులు గాలేదా? తోఁబుట్టువు వావిగల శ్రీకృష్ణునే చిలుకరాతుకయ్యంబునకు కాలుదువ్విప్పిలిచిన శక్తిరూపిణి దోవది పతివ్రతగా బ్రతిష్ఠనందుటలేదా?

గణేశుండు నగరాజకుమారికి గొడుగు వరుసవాడేకాని, యామె సుతులనెవ్వరినిగాని కడుపునగన్న పాపమునఁ బోలేదు. అటులౌట, రాధ కన్నఁ జెడిపోయినవావికాదు. రాధవలె, బాలపాపనిచేత మగసేతలు పూర్ణముగ జేయించుకొనక, చీకటితప్పునకు మనసు చలించినయెడఁ గూడ కొంతయాచిత్తమునే బాటించినది. అంగుళిరతముబోని తుండసురతముతో దృష్టినందినది.

ఇందునకనియే నభియుక్తులు విశేషముగా గ్రంథశోధఁ జేయ కూడదందురు. తఱచి చూచినకొలందిని పురాణంబు లిట్టి యసహ జాఖ్యానములతో గిక్కిరిసియుండును.

కావున గణపతీయము, జై నకవి రచితమనియే నిర్ణయించుటకు వలనుపడదు. కవితాపాకంబును శైలీమాధుర్యంబును బోల్చిచూచిన యెడల మనకవిపుంగవుండెనఁడో దీనిని రచియించి, స్వనామగోపనము జేసికొనినాడని యనుకొనవచ్చును.

ఏదియెటులున్నను, రసజ్వలదరించవలసిన యుత్తమకావ్యమిది యనిమాత్రము విన్నవించుటకు సంకోచింపము.

శ్రీరస్తు.

గణపతీయము.

[స్కాందపురాణాంతర్గతము.]

కం. శ్రీలక్ష్మీ త్కాంభోజవి
 శాలాక్షీ సనవిలేపఁ చార్వంకిత వ
 క్షోలావణ్యా త్రిలోకీ
 పాలనగుణగణ్యా గోపఁ బాలవరేణ్యా!

వ. అవధరింపుము. సకలసువ్రతశీలిని యగు కాంచనమాలిని
 సమస్తార్ష పురాణోక్త కథారహస్యావృత్తవపుండగు యవ్విపున కీటనియె.

ఉ. ఇప్పుడు నీవు సెప్పిన యశేకములైన రహస్యవార్తలం
 దొప్పుగ నామనం బలరియున్నది; విద్యలకెల్ల నొజ్జయై
 మెప్పులఁగన్న వాల్లమపుమేటికి నిచ్చలు బ్రహ్మచర్యముం
 జొప్పడియుండె నేమిటికి • జోద్యముగా వివరించి చెప్పుమా! 1

కం. అని కాంచనమాలిని బ
 ల్కిన విని విప్రోత్తముండు • క్రిత మీగాథ
 నివనియున్నవాఁడు గావున
 మనమున సంతసముబొంది • మగువకు ననియెన్. 2

కం. వంకరతుండమువేలుపు
 పొంకముగా బెండిలాడఁ బోవకునికి నే
 నంకిలిపెట్టక నొడివెద
 శంకిలకను వినుము మనమునందియ మెడలన్. 3

సీ. ఒకనాఁడు గౌరి వేడుకఁ దనకొగిలి
 యందుఁ గుల్కెడు శిశువైన గుఱ్ఱ
 వేలుపు లతవలె వ్రేలు తుండము బొట్టి
 కడుపుఁ దమ్ములవంటి కన్నుదోయిఁ

గని భ్రమపడి రహాంగము దనవ్రేలితో
నాడింప నది పిన్నయయ్య గట్టి
పడి నిల్చినను దానిపొడవును ద్రాణయు
భావించి నివ్వెఱపాటుజెంది

తే. గీ. మోహవార్ధి మునింగిన మొఱుగి మారుఁ
డది విలోకించి నగి సమయం బిదేయ
టంచు దొలిపగ నిటు దీర్చెనంచు లోకు
లెంచఁ బూచిలు కెదనాటనేసె నుమను.

4

వ. తదనంతరంబ.

5

ఆ. వె. మనమునందు బొడము మన్మథవేదన
చేత ననుదినంబు చింతఁజిక్కి-
గారి పవలు తిండిఁగానక రాతిరి
నిదుర లేక తమినిగిదుకుచుండె.

6

వ. అంత.

7

మ. కడువేడ్క మలపట్టి యొక్కతఱి జల్కంబాడి చెంగావి పా
వడపై దెల్లనివల్ల తింగులుదలిర్పగట్టి వజ్రంపు మే
ల్తొడవుల్ దాలించి చన్నుచేపిన సుతుం దో నక్కునం దార్చి న
ల్లడలం దెవ్వరు లేరుగా యనుచు జక్క గాంచి లేకున్నచో. 8

కం. తన హావభావములకు

మనమున నరుదంది చన్నుమొఱుగి కుడుచు నం
దను వీనులందు గుసగుస
యను చప్పుడు గాఁగ నిట్టు లామున బల్కె.

9

తే. గీ. నిన్ను గడుపున గన్న నానిండుడెంద
మిట్లు మరులంది యుండఁగా నెంత గడుసు
లైన పెఱతెఱవలు మరులందు లెంత
వెంత నిను జూచినంతనే వేష్క కొడక!

10

తే. గీ. కాని నీయూడు లేతయై కానుపించి
యుండ మర్మావయవము బెంపొందియుండె
నై న బెంపొందువారల కై న సుఖము
నీకు నెబ్బంగి గల్గును • బ్రాకటముగ.

11

కం. గజనరనిద్యలు రెండును
నిజముగ గలిగిట్టలీవు • నినుఁగై యుంటా
గజిబిజినొందక నుల్లము
ఋజుమార్గమున న్వసించె • నేమందునొకో?

12

చ. గొనబుగ నీదు తెల్వి జాలుకుఁ బరికించుటకై మదీయమా
తనువునగల్గు నంగముల • దాచక నీదగు చూపుతోవ నే
ననువుగనుంతు నారసి తదంగములఁ మరు లుప్పతిల్లఁగా
నొసరిన యంగమెద్ది నెనఁరూఱఁగ నిప్పడె నాకుఁ దెల్పవే.

13

వ. అనిపలికి నిర్జనంబగు నంతస్సదనంబున నా కుండరదన లజ్జా
వనతవదనయై కదనప్రియుండగు మదనప్రదరబాధితహృదయయై లేచి
యాక్షణంబ.

14

నీ. ఎడలేని దడచే నతఁడును దా నున్నట్టి
పొడవుటుప్పరిగెతల్పులు బిగించి
తడఁబాలుచే గడగడ వడంకెడుకేల
బొడిచెక్కడఁపు నడితొడవు నీల
సడలించి వడి పోకముడి వీడఁజేసిన
గుడుసువా ల్కెనయగు • వెడఁదపిలుదు
కడగొని మడుగుపాల్కడలిని గెఱుడులు
జడిగాడ్చు దాడిఁగప్పెడువడువున

తే. గీ. పుడమి నంతట గప్ప నవ్వమ బెడంగు
టడఱున బడఁతి వెడవింటి • గడుసుగిడుసు
టడిదమన నిల్వఁబడియుండ • బుడుతకొడుక
దుడిగిపోనట్టి వెడఁగునఁజడిసి కాంచె.

15

శా. అంతః బార్వతి పుష్పసెజ్జపయిఁ దా ♦ నాసీనయై జానుగా
నెంతో కూరిమిఁ బారసాచి సుతు నట్లేతేరగా బిల్చి యూ
ర్వంతర్దేశమునందు నుంచి ఘనమోహభ్రాంతిఁ దహ్మార్థ మ
త్యంతాసక్తి దలిర్ప మూర్కొనుచు గాఢద్వంబుతో నిట్లనెన్. 16

కం. కటకట! యేమిది యఘటిత

ఘటనా నిర్వాహకుఁడగుఁకాముఁ డితని హృ
త్పుటనుందు నిలచి యాశల
నిటు బుట్టఁగఁజేయుచుండెనే తలపోయన్.

17

తే. గీ. అట్లుగాకున్న నీతఁడఁయందమొల్కు
చుఱుకుజూపున నిట్టట్టుఁజూచి నాదు
యూరుయుగలక్ష్యపాయల ♦ నుఱక చలన
మించుకయులేక నెందుకు ♦ బొంచిచూచు.

18

వ. అని యిట్లయ్యతివలతలకట్టు తనమతియం దతిశయకుతుకంబున
వితర్కించి చతురోక్తి నగ్గణపతి నుద్దేశించి యిట్లనియె.

19

చ. బామముడి యెక్కువింట వడి ♦ పొంకపుచూపుల కోరి దార్చియ
బ్రము సఱకట్టెనూని విరిఁపానుపు పోతెడునేల గుత్తనా
తము యదలింపుఁడోడ గవఁతం తనుపోటులయాట రూఢిసే
యుము ననునీ వెదిర్చి యటుఁతోపమి యచ్చట ముద్దుగొమ్మనన్. 20

ఆ. వె. పలికినంతసేపు ♦ పాపజందెమువేల్పు
పక్కికొండకుద్ది ♦ కెక్కువంక
కొండపై చిగుర్చు ♦ గొనబుపాకుడు కెన
యైన మూలఁ గేలఁనాడఁజేసె.

21

ఆ. వె. అపుడు పడుచుమెఱుపు ♦ టందంబు బింకెము
గ్రక్క గట్టుపట్టిఁపొక్కిలేగు
సెలమవెడలి సుతనుఁగల తావి కీడగు
తావి వాని ముక్కు ♦ గోవి సొచ్చె.

22

అ. వె. సెలమనడుమ బెళుకుగల చాలునకు నిరు

వంకలందు బొందువరలుమోవి

కెంపుగవ వెలుంగు ♦ గిడనజేజే కన్ను

దోయి కలుకునించి ♦ తూలజేసె.

23

ఉ. అత్తటి పిన్నచే దన రహాంగము నాతడు యూడ్చి చూడరా

బిత్తటియైన సత్తి మది ♦ వేడుక లూడుకొనంగ గుండ్రగా

నొత్తుకయున్న స్వోరుయుగ ♦ మొయ్యన దా నెడకొల్పి యూరురా

జ్యోత్రమమందు బుత్తపతి ♦ నొప్పుగ పట్టముగట్టె దిట్టయె.

24

చ. తనయుని జూచి సంతసపు ♦ తా విపు డెన్నగ నీదుచేతికిం

గనులకు లోగియుండె నలకాయజు డెవ్వరివాడటంచు జ

య్యన గిరికన్య బల్క వెనకయ్య స్మరాలయశీర్ష మింపుగా

దన చిటీవ్రేల ద్రువ్వె శశిధాత్రికి గుడియ ఝల్లుఝల్లునన్. 25

కం. సంతోష మినుమడింపగ

సంతట దనుజూచి నగుచు ♦ యటుగేడెడు త

త్సంతానపురుషుగ నియ

క్కంతాతిలకంబు బలికె ♦ గాద్గద్యముతోన్.

26

చ. మురిపెపుటిక్క జక్క నిటముం దెలుగందగు యీడు లేదటం

చటిముటి నెంతు నే భలి! గణాధిప నీ వజ్రలేక గట్టిగా

నెలుగుదు విట్లు మైకమున ♦ నిద్దరముం బడియున్నవార మి

త్తటి దడవేల తుండసురతం బొనరిపుము కోర్కిదీరగన్.

27

కం. నే నుడివిననుడు విది యే

మానని తలపోయబోక ♦ ననువుగ నొడిలో

గా నీతుండము సొనువుము

దానికి శై భసగుణంబుతవులు గణపతీ!

28

వ. అని పలికిన.

29

శా. గంధొప్పన్ జననీవ-చోవిభవ మఁక్కాంతుండు యాలించి మై
నిండారన్ ఘనమోహవల్లి యెదుగ ♦ న్నేర్పేర్పడంగా కన
చ్చుండాపాశము జక్కఁదిద్ది గుదెగా ♦ చోద్యంబుగాఁ జేసి వే
దండాన్యుం డటు తల్లి యల్లకడవాఁత లోర్పరగా దీసినన్. 30

వ. అయ్యెడ.

31

మ. సరసంబౌ రతిసల్ప నెంతయు మదిన్ ♦ శర్వాణి వాంఛించి త
త్సురతానందము యబ్బిన ట్లలరి యశాఁత్సుక్యంబుతో వర్తుల
స్ఫురితాద్రిప్రతియా నితంబము మఱిన్ ♦ జొప్పేర్పడ నిచ్చి త
త్కరివక్త్రొన్నత తుండకాండమును తద్యర్మన్ జనంగా నిడెన్. 32

కం. అని యివ్వధమున దా నుడి

విన కథవిని సిగ్గుగఱచి ♦ వెఱగందిన కాం

చనమాలిని భావము గనుఁ

గొని యప్పాటుండు బలికె ♦ గుతుకితమతియై. 33

సీ. ఇలగల్లు పనుచుల ♦ కెల్ల పేముడు లిట్లు

గరఁగను నిదియె యబ్బరముగాదు

నిబ్బరంబుగనుండు ♦ నిండాదుమరులతో

గాసి వెన్నాడి నిక్కముగ నుండుఁ

గాని యెన్నఁడు హాయిగల్గదు మూఁడవ

యగమందు దోవది ♦ సాగనతై న

పట్టిఁ దండ్రినిఁ దోడఁబుట్టువుఁ జూచిన

చెలులకు యెడికట్టుఁ చెమ్మగిల్లు

తే. గీ. ననుచుఁ గతివేల్పుతోనంట ♦ వినఁగలేదొ

గాననిటువలె కొండరాఁకూన బడిన

వెతలపై నవ్వఁబోక నీవెఱఁగు మాని

యవలి కత విను కొనదాక ♦ ననుచుఁ బలికె. 34

వ. అయ్యవసరింబున.

35

ఆ. వె. మదను కాఁకచేత ♦ నెదుగు బాబాకామ
మాడ్కి పెద్దయగుచు ♦ మనలు యంగ
మదనమైన తమినిబాదలుచు కొడు కవ్వ
భాగ్యసుషిరమందు ♦ బరఁగ నదుమ.

36

మ త్తకోకిల.

ఇట్టి తొందర నక్కటా? భరియింప నెవ్వరు యోర్చువా
రటై నీ గఱికొన్న తుండము ♦ యబ! యి త్తటి నెంచ న
న్నట్టుల్లిలు సేసెఁగావున ♦ హళి నీ పజకామతో
గట్టిగా రతిసల్పి నన్నిదె ♦ కావు మంచనెఁ గాళి దాన్.

37

వ. ఇట్లు పలికిన.

38

తే. గీ. నిష్ఫలంబుగ నెక్కులు ♦ నిగుఱ గౌరి
దిగులువడి పల్కెనని వాని ♦ దేగడు కొడుకు
సెలఁగి నెనరును యలుకును ♦ సిగ్గు నెడలి
యట్ల నడిపించె నిచ్చ నవ్యాహతముగ.

39

ఆ. వె. అపుడు నొప్పిచేతనఱచెడు దుర్గపై
నెగిరి నగియె ననఁగ ♦ నెసఁగు మన్న
ధాలయంపుకొవ్వ ♦ యక్కామయదఱున
నెగిరి విచ్చుచుండె ♦ నేపుమీఱ.

40

కం. పాపఁడు కవపనిసేయఁగ
గోపుర మెగిరెగిరి వెనుక ♦ గుదురుకలిగి తా
నేపూని కెంపుమొగడల
రూపున నిల్కడవహించె ♦ రుటముదలిర్పన్.

41

ఆ. వె. అట్టై నిసువు తల్లి ♦ గట్టిగా గవిసెడు
వేళ సెలమకొవ్వవిరివిఁ గాంచి
సెలమలోనిసెలమ ♦ శీఘ్రతరంబుగ
తుండదండముననుశ్రుల్లి నడచె.

42

శ్రీ వేపఁన గ్రంథాలయం
తేలప్రోలు. (కృష్ణజిల్లా.)

వ. మఱియును.

43

కం. ఒడిలోననుంచి బైటికి

నొడిలోనికి బైటనుంచి యునికి యడచుచుం

గొడుకఁడు తడతడయను చ

స్పృదు లడరఁగ నంబ నిట్లుబొందెడువేళన్.

44

ఉ. గౌరి గగుర్పుజెందు యొడికట్టున జిట్టని తుండదండమున్

వారక జుట్టుగా నిటికిపట్టుచు వేడుకవేళఁజూపి పొం

గారెడు వెట్టచన్గవ బయల్పడ నగ్గువ సొమ్మబోవ సిం

గారపుచెక్కు వెల్లఁబడి ధగ్గున నంతటబొల్చె గెంపుతోన్. 45

కం. పడుకులయొడయనిబుడుతకు

నొడలెల్లెడ నుమకు వొడమి యుడుఁగ కపుడు నె

న్నడుమువిడి వెడలి దొడిదొడి

తడిబడె నొడిమడుగు నిండఁదడయక జడిగాన్.

46

వ. అప్పుడు.

47

సీ. పున్నెముగూర్చు నేర్పున నొక తబిసితే

డుడుకుకొన్నాముగ ధడకుబోయి

యందులో దిగి యునుకడరు యజ్జలున

ముఱువుచే ద్రుళ్లుచు మునిగిమునిగి

వేజని నిట్లు లప్పిల్లారి తన తల్లి

యొడికట్టునను జాఱు యుడుకునీళ్ల

మునిగి డోకుచు నట్టజన వెండికెనయగు

నట్టి బండేరు యయ్యమ్మ గొప్ప

తే. గీ. పిఱుదులను బారె సెలయేఱు పెద్దపెద్ద

పడుకులను బారుచున్న యప్పగిదిఁ జూడ

నొక్కయించుక మేఱలేకుండ మరులు

టింతిఁగూడిన తెలిజేజె కెట్లయెట్లు.

48

కం. కొంతవడికి రసముబుట్ట

శాంతించిన దంతముఖుఁడు ♦ సంతోషము దా

నింతైనను బొందక న

క్కాంతాభాగ్యమున మఱలఁ ♦ గాండము సొనిపెన్. 49

తే. గీ. అంత రుద్రాణి మైనొప్పి ♦ నట్టె విడిచి

సురత సంతోష మతుల ♦ సారిది నలము

కొనఁగ నిట్టూర్పువుచ్చి యత్తనయపతిని

జూచి యిట్లని పల్కె పల్కాచియాచి. 50

కం. దండప్రాయం బగు నీ

తుండము ననుజంపె ♦ దీసి తోరంబుగ నా

గుండె కుదురంగనీగదె

దండబిదె నీకుఁ బెట్టెదను విఘ్నేశా! 51

మ. అనినం బర్వతనందనీరిత వచోఽవ్యాపార మాలించి యా

తనయుం డా సురతంబు నిల్పి కృప నాదండంబు దీయంగ నొ

య్యన నాచండిక భాగ్యరంధ్రమున నాయబట్టి నేర్పొప్ప నే

పున నందున్ వెడలంగనీక నిజికెన్ ♦ బొల్పారు మోహంబుతోన్. 52

ఉ. అప్పుడు తద్రసంబు దనయంగములోపల నిండఁజేర్చి కెం

పొప్పెడు తల్లి మోవికడ ♦ కొయ్యనఁ జిమ్మనగోవిఁ జిమ్మన

ట్లప్పురుపోతముండు తనయాముకొలందిని దొర్చిబ్బిచిమ్మె దా

నప్పటినుండి మోవిసుత ♦ యందఱకున్ రుచియయ్యె గామినీ! 53

వ. ఆ క్షణంబు.

54

తే. గీ. పొట్టివేలుపు తుండంబు ♦ నట్టెదొర్చి

తీసినను శివ మూర్ఖులై ♦ దెరలి తోడఁ

జాటు రేతంబు కాల్యలై సాగి నిలిచె

చాన యానందమునకుఁ దా ♦ సాక్షి యగుచు. 55

సీ. అవ్వ డంబిక నిండుఁహాయిచే నిద్దుర
 కూరినట్టుల వ్రాలి • కొంతవడికి
 తిరిగి ధాతువు వుష్టిఁదేరి కన్నులువిచ్చి
 చిన్నవేల్పు సొలపుఁకన్నఁదోయిఁ
 గని వేడ్క నవ్వుచుఁ • గొంగిలింపుచు నీడు
 లేని యానందముఁబూని యొసఁగి
 నట్టి నీవంటి దయాఁశాలి కేరీతి
 నెనయైన బ్రత్యుపకృతిని యేమి

తే. గీ. సేయనేరను, యిటుగానఁ • జెడుగులై న
 యన్యకాంతల నుద్వాహ • మట్టె సేసు
 కొనక నిట్టుల వటుతత్వఁమెనసి యుండు
 మదియె పృథ్యుపకృతి యనియెంచు పుత్ర! 56

ఆ. వె. నాదు భాగ్య మిట్లు • నను రమించెడువాన్నిఁ
 గాక నేరికై నఁగలుగ దెందుఁ
 గాన నన్నుమిన్నఁనై న నన్నెప్పుడు
 నెనసి సుతను దనిసిమనుము పుత్ర! 57

కం. అను జననిపలుకు విని కొడు
 కనుమతమును బొంది, పెండిఁలటుదెగి వటుఁడై
 జననీమనోహరుండై
 మనె, నమృతము ద్రావ పాలుఁమఱి రుచి యగునే? 58

కం. అని జన్నిగట్టు కతఁ దెలి
 పినఁ గాంచనమాలి నలరిఁవినియింకఁ జరం
 తనవృత్తాంతం బొక్కటి
 వినవలతుఁ గరుణఁజెప్పవే విప్రవరా! 59

కం. శివుఁడా మోహినియగు వి
 ష్ణువుతో రతిసల్పి యొక్కఁనుతు భైరవు నిం

పువరలఁగని పౌఖ్యంబునఁ

దివిరెఁట గణింప దీనిఁ జెల్పుము విశా! 60

అని యడిగిన కాంచనమాలిని కళిల మహిమాక్షివపుం డగు
యవ్విపుం డిట్లనియె. 61

[గ్రంథ మంతవరకు మాత్రము సముపలబ్ధమైనది.]

కావ్యగ్రంథములు:— అన గ్రంథము.

చంద్రరేఖావిలాపము.

కూచిమంచిజగ్గకవి ప్రణీతం బగు

హాస్యరసప్రబంధరాజము.

ఆంధ్రదేశమునంగల పెక్కు వ్రాతప్రతులతో సంప్రదించి కవి వ్రాసిన గ్రంథ మియ్యదియే నని నిర్ధారణ మొనర్చినప్రబంధరాజము.

శైలికి మాత్రము కొన్ని పద్యములు.

చ॥ జడ కటిసీమ దూల, నిదు ♦ జన్నులు లొమ్మున వేల, గొప్పు వె
న్నడగుచుఁ జిందులాడఁ, బురు ♦ సాయితబంధకళాపరీణతన్
జెడుగుడు లాడి వీని ఘనశిక్ష పటుత్వమహత్వ మెన్నుచున్
విడువక వీనిఁగూడి మది వెట్టి దగుల్కొన జేయు టెన్నఁదో? 92 ఆ.౧.

ఉ॥ పమ్మినవేడ్క వ్రాతపనిపావడ పై కెగఁదీసి వెచి చొ
క్కమ్ముగ గుద్దకింద నొక ♦ కమ్ములదుప్పటి నెత్తు వెట్టి మే
ధ్రమ్ము నిగిడ్చి లోనికిఁ దాడున నంచులుమోయ దూర్చి నీ
తిమ్మిరిదీని వాఁడెపుడు ♦ వీకొని తాఁకునా! యాత్రికోణమా! 53 ఆ.౨.

ఉ॥ పెక్కు తెలుంగులం గరనిపీడన మే మొనరించి వంచినన్
నుక్కిక మిట్టిమిట్టి తలఁ ♦ జూపుచు సన్ననిపంచెఁ బించుచున్
మొక్కలపాటుఁ జూపెడవు ♦ మున్నుఁ ద్రికోణము లెన్ని జూపితన్,
మొక్కెద నిస్కమాను మతిఁ మూర్ఖచునోభవ దీర్ఘదండమా. 129 ఆ.౩

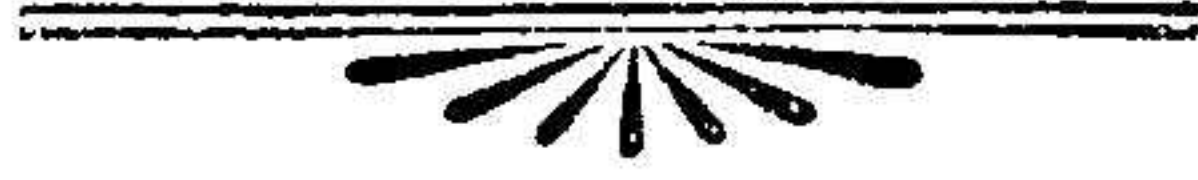
ఉ॥ నీచతకోర్చి బంధుజననిండకురోయకఁ దొల్లి గార్ధభిన్
జూచియు నీవు మిట్టిపడఁ ♦ జొచ్చిన నీ చపలంబుఁ దీర్చఁ గా
లోచింపవృత్తిఁ పైకొనియు ♦ నొద్దికమీఱఁగ దాని యొనిదూ
రించినవాడఁ గాన! నిను ♦ రిత్తగజేయక నాదు మేధమా. 140 ఆ.౨,

చ॥ నిగ విశి జాతి, మోమునై ♦ జెమ్మటబిందువు లూర, గల్పెచ
నొగడలు నిస్కదేఱ దెగి ♦ ముత్తెపుఁబేరులు శయ్యఁ జేరఁగా,
భగ మతిసార మూరఁ జలపంకకళంకత జీలువారఁగా
వగఁ బురుసాయితంబున నవశ్యము నేలుము చంద్రరేఖో! 132 ఆ.౩.

చందాదారులకు పోష్టఖర్చులతోనహా] [వెల రు. 1-8-0

73

శంషువిజయము.

తెనాలి రామకృష్ణ విరచితము.

శ్రీమద్రామాయ
తలపాట (గీతాంశం)
::: శ్రీమద్రామాయ :::

భూమిక .

శప్పవిజయం ను నీ యేకాశ్వానప్రబంధమును రచియించిన వాడు, 'బాండురంగవిభుఁ' డగు కవిదిగ్గజము. తెనాలి రామకృష్ణుఁడు, ఆతనిఁ గూర్చిన వినోదగాఢలాంఛులలో నెఱుంగని వారుండరు గదా!

అష్టదిగ్గజములలో నొకండ్లై, పరదేవతానుగ్రహంబున బండి తమ్మనృపకు బక్కలోని బల్లెమై, రసికప్రభుం డగు యభినవభోజుని యాస్థానము నలంకరించిన మహాకవి, యిట్టి కావ్యఘోరముల వాణిని లాస్యింపజేయునా యని ఛాందసులు సందియంపడకమానరు. కాని రామకృష్ణుని యుభయధారానిశిత మగు ప్రతిభకు జోహారులిడు కావ్య

వినోదు లీ రచన నేమాత్రము నేవగింపక, యదియొక యనన్యసామాన్యంబును, ననితరసాధ్యంబు నగు కావ్యసిద్ధినిగా గణించుకొనఁగలరు. కొంటెకొఁఁగి యగు నాతఁడేగాక నన్యంఁడెవ్వఁ డిట్టిపని కోపఁగలఁడు?

విజయరచనమునుగూర్చి యొకయాభాణకము బ్రసిద్ధముగానున్నది. నెల్లూరిమండలమున బై నీని యెల్లి యనియెడు మాలసాని, కృష్ణరాయలు విద్యానగరమును బరిపాలించుచు నుండినకాలమున నున్నది. అది రసికుల కడనుండి దోచుకొనినధనముతో, ముదిమికిదిరిగినపుడు దానధర్మములు విరివిగాజేయుచు, నెవ్వఁడో యనుకూలుని హెచ్చరికను సప్తసంతానము లందు నుత్తమమగు గృతినంది తననామము చిరస్థాయిగానుండ నిలుపుకొనవలయునని, కవిరాజరాజధాని యగు విద్యానగరంబునకుఁబోయి, యచ్చటి కవులనెల్ల నాశ్రయింపఁజొచ్చినది; కాని పెద్దనాదు లామెకోరికను మన్నింపక మీదుమిక్కిలి తిరస్కరించిరి. రామకృష్ణుఁడు మాత్రమటు లఁగాక యాజగజంత కోరినటులుగాఁ, దనకుఁదోచిన 'శష్పవిజయంబు' ను రచించియిచ్చెనట. అది యుప్పొంగిపోయి, యనభిజురాలగుట నందలి యపహాస్యమెఱుంగఁజేక, యమాయికపుగర్వముతో, తాఁదలఁచినదానిని సాధించితి నన్న మెఱమెచ్చున కాగ్రంథమును తక్కుంగల కవులకుఁ జూపింపఁబోవఁగా, వారు చదివిచూచి కడుపుబ్బనవ్వుచూ 'రామకృష్ణుండు నీకుఁ దగినశాస్త్రి యొనరించి, తగినటులబుద్ధిజెప్పినాఁడు. వెట్టిదానా! ఇంక నీనామము, కావ్యముదుర్యశముతోఁబాటు కలకాలము దెలుగునాటను నిలువగలదులే!' యని పరిహాసింపఁగా నామె ఖిన్నయై, మఱల రామకృష్ణునిదర్శించి, 'నమ్మివచ్చినందులకు, నాబ్రతుకిటుల నాఱడి సేయనగునా?' యని విలపించినదట. వికటకవి, చిఱునగవుతో నాసానిని సమాశ్వాసించి, 'యసూయాపరుల వాక్యంబుల నీవు లెక్కఁగొనరాదు. తమ కా గౌరవము దక్కినదికాదుగదా యన్న యుత్తోశముతో నావంచకులిటుల నిన్ను గలవరపఱచినారు. మంచిది; దానికీ దగిన ప్రతిక్రియ నొనరించెదను. ఇకమీద, నెవఁడేని యేమైన కానిమాట లాడునో, చదివి యభినందించునో చూతువుకాని!' యని,

కం. 'ఒప్పుగ బై నీనెల్లికి
కప్పురగంధికిని నిత్యకల్యాణికి నే
జెప్పినకవితము నిప్పుడు
దప్పన్నను దాని సాఁడుఁదాగినకొడుకే!'

యీవద్యమును జేర్చి భయాబుడిపి పంపెనట. చదివినవాఁడెవఁడుగాని, యీక నోరెత్తుటకు వీలుపడదుగదా! రామకృష్ణునిపేరు వ్యాప్తిలోనున్నంత కాలము నాతని వాక్కప్రతిహతము. ఆతనిశాపము తిరుగులేనిది.

కావ్యరచనావ్యాజంబున, భూసురుల కంతటి యప్రతిష్ఠం దెచ్చిన వాఁడు బ్రాహ్మణేతరుఁ డేమోనని సహృదయులు శంకింతురేమో, కూడదు. తనజాతిని దూయఁబట్టుకొనుచు నైన బ్రతిష్ఠనిలుపుకొనఁ గలిగినసామర్థ్యము, బౌదార్య మగ్రివర్ణుఁ డగు భూసురునికే గలదు. తక్కువవారలవలె నాతఁడన్యులఁ దెగఁడెడిచ్యూనతకుఁ బాల్పడఁడు. చనవున్నచోట, స్వాతంత్ర్యమున్నచోటనే నాతని కావ్యవాణి తీయందనపు చుఱుకు లందగించును.

శష్పవిజయమును రచించినది తెనాలిరామకృష్ణుఁడే! అన్యుఁ డంతకుఁ బూనుకొననోపఁడు. ఏతత్కర్తృకముగానే విజయ మఖండిత కీర్తిని గణించుకొన్నది.

దీనిఁగూర్చి విననివారుండరు. ఒకవద్యమేని, కొన్నిపాదములేని వర్ణించనివారుండరు. కాని, గ్రంథము సమగ్రముగా జదువనోచిన భాగ్యశాలురు, సారస్వతోపాసకులలో వేయింట నొక్కరైన నుందురో లేరో?

నేటి కాకొఱఁతఁదీర్చి, యందఱకు 'శష్పవిజయంబు' నందు పాటులోనికిఁ గొనిరాఁగలభాగ్యము మా కీనాటికి దక్కినందులకు ధన్యులము.

శ్రీరస్తు.

శ శ్ప వి జ య ము .

కం. 'శ్రీకంఠుని తలమీదను
కూకొంటివి మురికితొత్త!' ♦ కూకొనటవే
నీ కెట్లుమేనుజిక్కెను
పూకా!' యనుసతుల మెచ్చు ♦ పురుషుఁ దలంతున్. 1

ఆ. వె. గంగచన్ను లంటఁగా చేయి నెత్తంగ
లోన చంకయీకె ♦ లూని పట్టి
లాగు గౌరి నెంతు, ♦ వేగ దానిని తూలఁ
గసరు విభుని మెచ్చు ♦ గంగఁ దలంతు. 2

ఆ. వె. 'పట్టుపట్టు మంచు ♦ పదిమంది నై నను
దెంగఁగలవె? దూలఁ ♦ దీర్పఁ గలవె?
విమవ వేల నున్న పడఁతుల?' నను రాధ
మాట కులుకు హరిని ♦ మదిఁ దలంతు. 3

కం. 'బాలా నీ చనుగొండలు
వాలుటకున్ గారణంబు ♦ వచియింపు' మనన్
'మూలమునఁ బట్టి త్రవ్వఁగ
కూలవె?' యను నట్టి రాధకు న్నుతిఁజేతున్. 4

ఆ. వె. 'జపతపాలచేత ♦ సర్వకాలంబులు
మసలువాని కింట ♦ మంచ మేల?
నల్లు తెక్కుటకునా! ♦ నా కొఱకొ?' యని
వాణి పలుక, నేడ్చు ♦ బ్రహ్మఁ గొలుతు. 5

ఆ. వె. 'అబల! యింట నీవు ♦ నరగడి యైనను
మెలఁగ వెట్లు కూడఁగలుగుదు' నన

‘పప్పవెల్లఁ బెట్టి ♦ పడుకొందు నీ కొఱ’
కంచు దేప్పవాణి ♦ నాశ్రయింతు.

6

*సీ. వ్యాసుని నోటిలో ♦ పా సొకింత విదిల్చి
వాల్మీకి కందులో ♦ భాగమిచ్చి
కాళిదాసుండుంచు ♦ కాంతను పడదెంగి
భోజునినోట నా ♦ మొడ్డ పెట్టి
శ్రీహర్షునిలాని ♦ సింహ బద్ధలు చేసి
దండిచేతికి నాదు ♦ దండ మిచ్చి
భవభూతితల్లిని ♦ పలుమార్లు విషయించి
మాఘుపెద్దతకు ♦ మచ్చికపడి
తే. గీ. నన్నయాభిఖ్యునతిగొల్లి ♦ నలఁగదెంగి
తిక్కకవియాలి చనుమొనల్నొక్కి నొక్కి
శష్పవిజయంబుఁ జెప్పెద ♦ చదువువారి
కేకదంతుండు నిచ్చుత ♦ నింత బొచ్చు.

7

*ఈ పద్యమునకుఁ బాఠభేదమివిధముగాఁ బ్రచారములోనున్నది,

సీ. ముందుగా వాల్మీకి ♦ ముసలితోప్పెకు మొక్కి
వ్యాసునిశిష్యంపు ♦ పాసుకడిగి
భట్టమయూరుని ♦ వట్టలుపూజించి
శివభద్రునాతులు ♦ చిక్కుదీసి
భవభూతి మొదలైన ♦ బహుగ్రంథకారుల
వృషణాలపొక్కులు ♦ వెదకిచితిపి
కాళినాసుని పింగుఁ ♦ గొంగిటగదియించి
మొల్లగొలికి నాదు ♦ చుల్లఁజూపి
తే. గీ. మూర్తికవినోట గాడిద ♦ మొడ్డఁ బెట్టి
పెద్దనార్యునిగుద్దకు ♦ పేడుకొట్టి
చెప్పెదను శష్పవిషయమ్ము ♦ చిత్తగింపుఁ
దేకదంతుండు మీకచ్చు ♦ నింతబొచ్చు.

చ. ఒకనికవిత్వము స్విసుచు ♦ నూరక యుండను, నాకవిత్వ మం
దొక రొకతప్ప దిద్దు నెడ ♦ నూకొని చూడను, రంపక త్తితో
సిక మొద లంటఁ గోసెదను, ♦ చెప్పనఁ గొట్టెద, మోము దన్నెదన్,
పకపక నవ్వి పూసెద, నవంపితునోటను మొడ్డ వెట్టెదన్. 8

వ. సకలాభ్యుదయ పరంపరాభివృద్ధిగా నా యొనర్పంబోవు శష్ప
విజయంబునకుఁ గథావిధానం బెట్టిదనిన. 9

తే. గీ. అనుఁగుఁదమ్మునితో రాముఁ ♦ డడవి యందు
నున్న, వాల్మీకి చనుదెంచి, ♦ యో నృపాల
చంద్రమా!యన రాముఁడు ♦ సరగ వాని
నమితవిధులను బూజించి ♦ యనియె నిట్లు. 10

కం. మునివర! నా కొకసంగతి
వినుపింపగవలెను సురులు ♦ వేడుకతో దే
నిని గొనివచ్చిరి భూమికి
ననయము భూసురు లటంచు ♦ ననుచుండుకదా. 11

కం. అన విని నవ్వుచు రాముని
గనుఁగొని వచియించె నిట్లుల, ♦ కౌసల్యసుతా!
వినవయ్య తగినసంగతి
విని యుంటిని నేను తొల్లి ♦ వివిధంబులుగాన్. 12

కం. పెనమునగల నూనెను వేఁ
గినబూరెవిధాన వార్ధి ♦ కీన్ మధ్యముగాఁ
గనుపట్టు లంక యయ్యది
ఘనదీప్తం బందు రాది ♦ కవిభాంచోతుల్. 13

ఆ. వె. వాల్ల తల్లిదెంగ ♦ వర్ణించి యున్నారు
యింక నింత యైన ♦ శంక లేక
మగుడ దాని నేల ♦ మతిమతి వర్ణింప
చదువువారి కక్క ♦ జంబు గొలుప? 14

ఆ. వె. ఐనఁగొంతవఱకు ♦ నై నను వర్ణంప
కుందు నేని కవులు ♦ మందుఁ డంచుఁ
దిట్టఁగలరు, గాన ♦ నట్టి యా లంకను
బొగడ ధాత యైనఁ ♦ దగఁడు తగఁడు. 15

తే. గీ. శుక్రుఁడును మున్ను గల్లు ననురులు విశ్వ
కర్మదరి కేగి వానియీ, ♦ కెలను చిక్కుఁ
దీయఁగా నెట్టకేలకు ♦ దివ్య మైన
పట్టణము గట్టి లంక నాఁ ♦ బెట్టెబేరు. 16

తే. గీ. మట్టుగలకాతలను వసిపట్టె నేని
ముప్పతిప్పలఁ బెట్టుచు ♦ తొప్పి దూర్చి
రక్త మొల్కుచు నుండగా ♦ రతికిఁ దూర్చి
దంపి విడిచెడి ఘోటకతతులు గలవు. 17

తే. గీ. అచటియేర్గులు విషయించు ♦ నపుడు కాశ
క్రింద నున్నట్టి కొండలు ♦ కెడలి నలిగి
పిండిగా రాలి వారిధి ♦ నుండ దాని
నిసుక యంచును బల్కుదు ♦ రెల్లవారు. 18

తే. గీ. పట్టణము స్వర్ణమయ మౌచు ♦ భాసిలంగ
మేడలనుగూడ వర్ణించ ♦ నేడ, మాదు
పద్యమును బాడుగా నేల, ♦ బాగు బాగు
భవనములుగూడ నట్టి వై ♦ వన్నె కెక్కు. 19

తే. గీ. అచటఁ గలపూలవనముల ♦ యందు గల్లు
పూవు లెల్లను రక్కసిపూవుబోండు
పూకులం దోపు కుందురు ♦ పుట్టు మాన
నై నచో వానిఁ బొగడ నెవ్వనితరము. 20

తే. గీ. లంకఁ గలరాక్షసుల యొక్క ♦ బింక మైన
మేధ్రములు పోకమానుల ♦ మించి యుండ

వారియాకారముల నేల ♦ వరనంబుఁ
జేయవలె పాక్షి లెల్ల రిన్సీ; యనంగ

21

నీ. గడ్డికుప్పలఁబోలఁ ♦ గలయట్టి చన్నులు
కరిగర్భముల వంటి ♦ గర్భములును
బండిచక్రము లట్ల ♦ భాసిల్లు పిఱుఁదులు
గానులం బోలిన ♦ కంఠములను
ఆదికూర్మముఁ బోలి నట్టి పాదంబులు
మందరగిరి వంటి ♦ మధ్యములును
బారలతోఁ గొల్పఁ నేరనియూదులు
జగతిలో లే నట్టి ♦ జంఘములును

తే. గీ. గల్లుకాంతల పూకులఁ ♦ గల్గి నట్టి
వెండుకల దీర్ఘముం జెప్ప ♦ వేధ తరమె?
యల త్రికోణపుబిలముల ♦ యావరణలు
లోతులం గన్నఁ గన్నట్టు ♦ నూతుల వలె.

22

తే. గీ. ఎట్టిచెలి యైన తనకొంగు ♦ నెత్తి యుచ్చఁ
బోయ నయ్యది యొకకోరిసు ♦ పొడవు బడును
పురుషులుంగూడ నట్టులే ♦ పోతురేని
మించుపో యంతకంటెను ♦ కొంచె మంత.

23

తే. గీ. పంగలం జాపి 'రా దెంగు ♦ దెంగు' మంచు
కొంగు లెగ దీసియాపురి ♦ కోమలాంగు
లంగడుల లోనఁ దిరుగుదు ♦ రనుదినంబు
దొరకుమేఘంబు లెల్లను ♦ దోఁపుకొంచు.

24

తే. గీ. పురిని గల రాక్షసులు మేఘములను జాచి
కొట్టునెడ తాళవృక్షముల్ ♦ గూడ నేల
పడుచు నుండుచు కాంతలు ♦ ప్రక్కఁ జేరి
దోఁపుకొందురు పూకుల ♦ లోపలగను.

25

తే. గీ. అట్టి లంకాపురిని గల్లు ♦ నట్టి దివ్య
భవనములలోన నొకమహాభవన మందు
వెన్నసానడిప్రక్కను ♦ పెద్ద పూల
తోటలో కుంభకర్ణుడు ♦ తూగి యుండె.

26

నీ. ముకురంధ్రముల నుండి ♦ పోయివచ్చుచు నున్న
గాలిచే తరువులు ♦ గదలు చుండ
తొడలలో తామరమడిఁ బారగోఁకగా
రజము కుప్పలు గాక ♦ గాలుచుండ
అప్పు డప్పుడు పిత్తి ♦ నట్టి యాపిత్తులు
గర్జనంబులబాఁతి ♦ గా నదింప
కనుఁగొలంకుల నుండి ♦ కాతెడి పుసినీరు
ముద్దముద్దలు గట్టి ♦ పులియు చుండ

తే. గీ. నావులించిన భూతము ♦ లవలఁ బాఱ
నొత్తిగిల్లిన మృగములు ♦ సత్తువేది
ప్రక్కలం బడి మృగ నపార మైన
నిద్రలో నుండె యా రజనీచరుండు.

27

తే. గీ. తనదు కులకాంత మిక్కిలి ♦ తత్తరమున
పూకు పై నీకె లన్నియు ♦ బుగ్గి తోడఁ
దీసికొని ముట్టున్నానంబు ♦ చేసి తగిన
భూషణం దొడియుదాల్చె ♦ పుట్ట మొకటి.

28

తే. గీ. పుట్టమును గట్టి నుదుటను ♦ బొట్టు పెట్టి
వేచి యుంచిన మాంసంబు ♦ వేడి దింత
నంజుకొంచును చల్దియన్నమును గుడిచి
మట్టమధ్యాహ్నమున రతి ♦ మనసుకల్గి.

29

నీ. వట్టి నొక్కుము చల్లు ♦ గట్టిగా చేతుల
నంచు తైకను సడలించినట్టు

- ముద్దుబెట్టుమ బుగ్గ ♦ మోహంబు రేగఁగా
నంచును మూతి కం ♦ దించు నట్లు
కొంగలించుము మేను ♦ కసిదీటిపోయెడు
పగిది నంచును ముందు ♦ పడిన యట్లు
దూర్పు మిందున మొడ్డ ♦ దూల తీతెడు రీతి
వే యని పూ కెళ్ల ♦ బెట్టి నట్లు
- తే. గీ. స్వప్నముం గనె పాపము ♦ స్వచ్ఛ మైన
కోటగుమ్మంబులా గున్న ♦ కొమ్మ యోని
కన్నులారంగఁ గాంచిన ♦ కారణమున
మెదలె నా కుంభకర్ణుని మేఘ మంత. 30
- తే. గీ. మెదలి యేతము వలె లేచి ♦ మిన్ను ముట్టె
నేరు నర్ణింప నేర్తురు ♦ యెత్తు చుట్టు
కొలత యిది యేమి యనుచును ♦ దలఁచి స్వర్గ
వాసు లెల్లరు దేవేంద్రుఁడౌ పాలి కేగి. 31
- కం. దేవా యేమని తెల్పుదు
మీ వీట న దేమొ గాని ♦ యేర్పడె దానిన్
భావింపఁగ నిర్భేద్యము
రావలె నని వారు వాని ♦ రావింపంగల్. 32
- తే. గీ. ఇందుగ్గి డై రావతము నెక్కి ♦ యింపుగులుక
కుంభకర్ణునిమేఘింపుఁగుండుఁ జూచి
క్షణములోఁ బుట్టె నిది యేమొ ♦ స్నాంతమునకు
బోధపడ కుండె నని తాను ♦ బోయె వేగ. 33
- తే. గీ. మన బృహస్పతి యెఱుఁగు నీ ♦ మాయ వాని
బిలువ నంపింతు నని యెంచి ♦ పిలువ నంపె
భటులకొందఱి వా రేగి ♦ వాసవుండు
తమకొఱకు మమ్ముఁ బంపె నో ♦ తాపనేంద్ర!

- కం. అని పలుకఁగ విని యాతఁడు
మనమున సంతోష మంది ♦ 'మానిని! నే నిం
దునిఁ జూడఁ బోవవలె, నీ
తనిఁ జూడుమ ప్రీతి' నని సుధానిధిఁ జూపెన్. 35
- తే. గీ. ఎచటి కేగిన నీతని ♦ నేల నాకు
నొప్పఁ జెప్పెద రొక మీకె ♦ యుండె నొక్కొ
వీనిపైఁ బ్రీతి నే లేని ♦ దానివలెను
గానుపించెదనే మీదు ♦ కన్నులకును? 36
- కం. అని వానితోడఁ బలికిన
విని యంత నతండు జరుగు ♦ విధు లరయుటలో
మునిఁగికొనియుండ తారా
వనితామణి యాత్మ నిటుల ♦ భావించుకొనున్. 37
- తే. గీ. పోవఁ డింకేల నీ ముదిఁముండకొడుకు
జాము గా వచ్చె పిలువంది ♦ జాగునేయు
చుండె నని, పోనిలే యని ♦ సోగకనులు
చందురునిమీఁదఁ బఱపె నాఁచంద్రవదన. 38
- తే. గీ. 'గురువుగా రేగుచున్నారు ♦ గురుని పనులు
బడియె నీ తలపైన నీ ♦ భార మెట్లు
మోసెదవో' యంచు దరిజేరి ♦ ముద్దు బెట్టి
తారకారాజు నా తార ♦ తాటితాటి. 39
- తే. గీ. తారకారాజవా నీవు ♦ తార నేను
మనలమాత్రమె యంచి తాఁ ♦ జనును కాదె
భయముచేతను నిద్దుర ♦ బట్ట దిఁకను
నీవునుంగూడ నా వంటి ♦ నియతిఁ గొనుము. 40
- తే. గీ. పాడువేదమ్ము లెల్లను ♦ బరన చేసి
చక్కఁదనములగొంతుక ♦ చక్కఁదనము

- బాడుజేయుచు నుంటివి, ♦ పాట నీకు
నేర్పెదను గాన నా యొద్ద ♦ నే పరుండు. 41
- తే. గీ. అపరకర్మంబులను జేయు ♦ నట్టి వేద
మేల చదివెదు, ఛీ! నాకు ♦ చాలకష్ట
మట్టి వేదము విందు వ♦హా! యి దేమొ
కాంచఁ గూడదె మఱి కొన్ని ♦ గ్రంథములను? 42
- తే. గీ. ఒడుగు చేయింతువో చిన్ని ♦ బుడుతవాని
కహహా! పెండిలి చేయింప ♦ నరుగువాఁడ
వా? వచింపుము యేటి కీ ♦ పాడువేద
మెవరు బోధించి రయ్య నీ ♦ కిది వృథాగ. 43
- తే. గీ. క్రొత్తవారలు దీనిని ♦ గొప్పగాను
భావనలు చేయు చుందురు ♦ పాత్రవడ్డ
విసుగుకొందురు, పరు లేరు ♦ వినిన మెత్తు
రక్కటా! కై త గాన మా♦హావరింపు. 44
- తే. గీ. కవన మల్లుట నేర్పెదఁ ♦ గాక యున్న
వీణె నేర్పెద సంగీత ♦ విధుల లోన
బ్రాజ్ఞునిగఁ జేతు నేర్చుకో, ♦ పాడువేద
మెవరు మెత్తురు? దానియం ♦ దేమి ఘనత? 45
- తే. గీ. కవన మల్లిన సంగీత ♦ కళ యెఱిగిన
పరులు కొనియాడు చుందురు ♦ పట్టుపట్టి
కామినులు నీడు కూటమి ♦ కై దలంతు
రయ్యయో? వేద మేల నీ ♦ యందమునకు. 46
- తే. గీ. చదివితీవి కావ్యములు కొన్ని ♦ చాల వఱకు
శాస్త్రములఁ జూచినావు ర♦సమ్ము లెల్ల
నేర్చితీవి, గాన కవనము ♦ నేర్పె దేను
తాతతో మెత్తి మాని పె♦త్తనముఁ బూను. 47

- తే. గీ. తాతపెండిలి జేయఁగా ♦ తరలు నపుడు
పోయెదవె నీవు, బియ్యపుమూట మోయ,
చదువు చుంటివి వేదముల్ ♦ చాలు చాలు,
వేద మెటువంటిదో వినలేదు నీవు. 48
- తే. గీ. భార్య పై రోతఁ బుట్టించు, ♦ భార్య యైన
పతిని మెచ్చని యట్లు చే ♦ డ్వరచు, పరుల
కాంత నై నను మోహింపఁ ♦ గడఁగె నేని
వలవ ననిపించు వేదమ్ము ♦ వాస్తవమ్ము. 49
- తే. గీ. ముష్టి నెత్తించు తుదకు సంతుష్టిఁ ద్రుంచి
సొగసు చెఱగొట్టు రసికతఁ ♦ దగులఁ బెట్టు
ముదిమి గనుపించు రోతను ♦ ముట్టడించు
వెట్టివైంకన్నలకుఁ దప్ప ♦ వేద మేల? 50
- తే. గీ. తాతతోఁ గూడి నీవును ♦ తాతబుద్ధి
నేర్చుకొన బోకు, నావలె ♦ నీదు భార్య
దుఃఖపడు నిన్నుగాంచియే ♦ తుదివి నేను
ప్రాణములతోడ నుంటి ని ♦ వృట్టు నందు. 51
- తే. గీ. అనుచు క న్గీటు తన జాణతనము జూచి
నంతలో చందురుఁడు వేగ ♦ నరిగె గదికి
తారయుం గూడ నాతని ♦ జేర నరిగి
కంచుకముఁ దీసి యా సుధాకరుని కొనఁగె. 52
- తే. గీ. 'ప్రాణమా, వీవు పై జూడు ♦ మబ్బ! చీమ
ప్రాణు చున్నది' యన వాఁడు ♦ బాలవీపుఁ
జూచు చుండఁగ పన్యదఁచెఁగు జార్చి
కసరె నంతయుఁ బరికింపఁ ♦ గా వలె నని. 53
- తే. గీ. స్వర్ణమయ కాంతులం దేలు ♦ చాన వీవు
చేతితో రాయఁగా వాఁడు, ♦ చేడె మిన్న

- ‘అచట గా దిచ్చు టచటగా ♦ దిచట’ ననుచు
మెల్ల మెల్లనఁ దనచీరె ♦ నెల్ల విప్పె. 54
- తే. గీ. ‘ఇదిగొ కంఠంబుపై బ్రాకె ♦ వెదకు’ మనుచు
వస్త్ర హీనంబుగా వాని ♦ వైపు దిరిగె
పాప మాతండు కంఠంబుపైని చీమ
వెదకు చుండెను, వెదుక, నా ♦ విద్రుమోషి. 55
- తే. గీ. బంగరపు బొంగరాలను ♦ భంగపడఁగఁ
దొక్క గలయట్టి యా చనుదోయి, వాని
తొమ్మునం జేర్చి ‘యదిగొ కంఠమ్ము దాటి
మధ్య కరుదెంచె చూడు చీ’ మనుచుఁ ‘దాకి
తాచు’ మని చూపె చన్ను తాఁరావధూటి. 56
- తే. గీ. వస్త్రహీనంబు లై యున్న ♦ వనితచనులు
కన్నులారంగ వీక్షించి ♦ ‘కాని చీమ
ప్రాకె నిదె’ యంచు చన్నులఁ ♦ బట్టి యెత్తి
పానుపున నుంచి చంద్రుడు ♦ బలుకరించె. 57
- తే. గీ. పానుపునఁ బెట్టి చన్నులఁ ♦ బట్టి మోవి
పలువిధమ్ముల నాని యా ♦ కలికి తమ్మ
లమ్ము నోటను గరచి వే ♦ నెమ్మి మీఱ
రతికిఁ దాఁకొనె శశి యనురాగమునను. 58
- కం. పట్టినచన్నులఁ బట్టుక
పెట్టిన యా పెట్టు మగుడి ♦ విడువక దానిన్
దిట్టముగా రమియించెను
నెట్టిన తమకంబు తోడనియతి దలిర్పన్. 59
- తే. గీ. అంత నాతార వానిని ♦ పంత మూని
క్రిందికిం దోసి పై కెక్కి ♦ పొందుచెందఁ

- జేసి తమిహెచ్చి యుపరతి ♦ చేయఁ దొడఁగె
నెత్తి యాతని నెదుకొత్తు ♦ లొత్తు మనుచు. 60
- తే. గీ. పికిలిసిట్టల విధమునఁ ♦ బెనఁగి పెనఁగి
జాగిలంబుల పోలిక ♦ సాఁగి సాఁగి
పాములట్టుల మెలికలు ♦ పడుచు విడుచు
సమరతికి నంతఁ దాక్కొనె ♦ చాన తాను. 61
- తే. గీ. ముద్దునకు ముద్దు తగు వలపునకు వలపు
దెప్పునకు దెప్పు తిట్టుకుఁ ♦ దిట్టు మతియుఁ
గాటునకు కాటుగాను, చీకాకు లంది
సమరతులఁ దేలిరంత నా ♦ చాన విభుఁడు. 62
- తే. గీ. మూఁడురతు లిట్లు దేలి యా ♦ ముగుదమిన్న
చన్ను నొకచేతఁబట్టి యా ♦ చన్ను మొనను
వానినోటి కం దీయఁగ ♦ వాఁడు బాలు
మాడ్కిగాఁ ద్రావు చుండగా ♦ మందయాన. 63
- తే. గీ. వాని తలఁబట్టి తనచన్ను ♦ వానియెదను
నాను నటుసేయ వే తొక ♦ చన్ను మొనను
రెండువేళ్లను నుంపఁగా ♦ 'దుండగి' వని
ముద్దులం బెట్టె వానినెఁమ్మొము తార. 64
- తే. గీ. 'మగువ కోరిన చనువీయఁ ♦ దగదు యెంత
కైన' నన వాని పుట్టము ♦ నతిరయమున
లాగి వైచియు 'దెంగు వేవేగ' ననుచు
వానిఁ బ్రతిమాలఁ దొడఁగె నఁవ్వాఁడు వేగ. 65
- తే. గీ. వస్త్రహీనంబుగా నున్న ♦ వనిత నడుము
బట్టి దరిజేర్చుకొనియె నా ♦ బాల వాని
క్రింద పడద్రోసి తన దగు ♦ క్రిందిపెదవి
చప్పరించియు నిలఁబడె ♦ యొప్పునటుల. 66

- కం. నిలబడి నవ్వి నదానిని
గని విభుఁ డతిలజ్జ చెంది ♦ కాళ్ళ న్ముడువన్
వనితానుణి విడదీయుచుఁ
గనుఁగొని చే పట్టి ముద్దు ♦ గమ్మని పెట్టెన్. 67
- తే. గీ. ముద్దు బెట్టినతోడనే ♦ మొదటి తెలుగు
గాను చులను నొకచేత ♦ నూని పట్టి
'నీడ నాదా' యటంచును ♦ వాద మాడి
'నీదె' యనిపించె వానిచే ♦ నెలఁత తుదకు. 68
- తే. గీ. 'నీవె యివి' యంచు చన్నులు ♦ నేర్పుగాను
చేతులకు నిచ్చి 'నాదిది ♦ చేతు'ననుచు
మగుడ సంధింపఁగా జేసి ♦ బిగువు చూపి
కొఁగిలించెను దగ్గర ♦ గాను జేర్చి. 69
- తే. గీ. కూరుచుని యుండియే కొంత ♦ గొడవ జరిపి
యున్న కాంతను జూచి యా ♦ చన్నుఁగవను
బట్టి పడఁద్రోసి పైబడి ♦ బాలకు స్పృహ
దప్పు నట్టుగఁ గూడె 'పెత్తనము గాడె?' 70
- తే. గీ. చన్నులం బట్టి పడఁద్రోయు ♦ చున్న యట్టి
సమయమున జ్ఞప్తి కలదు, పై ♦ సమయమునను
జ్ఞప్తి మాత్రము లేకయె ♦ తృప్తి గనెను
నహహ! యెంతటివాఁడు సుధాకరుండు. 71
- తే. గీ. ముద్దుఁ బెట్టుట యెఱుఁగదు ♦ మోము నెత్తి
పెదవి యానుట నెఱుఁగదు ♦ గదియఁ జేరి
రతి యొనర్చుట యెఱుఁగదు ♦ రాజు పాన్పు
దిగుట యెఱుఁగదు యేమని ♦ తెలుప వచ్చు! 72
- తే. గీ. పాన్పు దిగి సోముఁ డలదాని ♦ వల్వ సర్ది
తాను తన పుట్టమును గట్టు ♦ తఱిని చనుల

- కంతమున గల్గు చెమ్మట ♦ కండువాను
దుడిచి యా పైన మూతిని ♦ దుడిచి వైచి. 73
- తే. గీ. స్పృహ యొకించుకలే నట్టి ♦ సుందరాంగి
పగిదిఁ గనుఁగొని పయ్యెద ♦ పైకి జేర్చి
చన్నగవఁ జూచి యివ్వెరా ♦ చన్ను లనుచు
మొనలు ముద్దాడి మగుడను ♦ మూసి వైచి. 74
- తే. గీ. చిక్కులం బట్టి కొనగోళ్ల ♦ చేత సర్ది
దువ్వి పేరులు సవరించి ♦ తొంగి చూసి
తిలక మెప్పటి రీతిగా ♦ దిద్ది, బట్ట
పూర్తిగా గప్పి తన దగు ♦ మోము నందు. 75
- తే. గీ. కాంత కఱచిన యట్టి యా ♦ కాటు లన్ని
పరుల కన్నులఁ బడ కుండ ♦ బాగు చేసి
కొంచు తన గోటినొక్కులు ♦ కొమ్మచనుల
యందు గల వేమొ యనుచు పయ్యంట నంత. 76
- తే. గీ. పైకి తొలగించి వీక్షించి ♦ పడఁతి యేమి
కోపగించునొ యంచును ♦ కొంత జడిసి
పొలుపు మీఱఁగ కస్తూరి ♦ పూసి పూసి
కడు విచారించె చంద్రుఁ డా ధిగాయములకు. 77
- తే. గీ. ముద్దులను బెట్టి యలదాని మోవి యాను
చుండఁగా వచ్చె నంత గురుండు, వాని
దక్కి చని 'యేమిసెల' వని ♦ 'దండ' మనిన
'నేమి కనబడ దది యెట ♦ కేగె' ననియె. 78
- తే. గీ. 'ఏడకుం బోవ లేదు, నేఁ ♦ డేమొ కాని
వండుకొనియుండె శాలువా ♦ పైన గప్పి
అమ్మగారంచు విధుఁ డన ♦ నతఁడు వేగ
పాస్పు దరిజేరి యిట్లని ♦ పలుకఁ దొడఁగె. 79

తే. గీ. 'ఏడ కేగెద నన్న నీ ♦ వెప్ప డిటుల
కడు విచారంబు నొందెడు ♦ కారణంబు
దెలుపు మొకయింత యింతలో ♦ పలనె వత్తు'
నంచు లేపుచు నుండె నా ♦ యతివ నతఁడు. 80

తే. గీ. పిలువఁగాఁ బిలువఁగా నది ♦ తెలివి వచ్చి
కనులు విప్పక, నేను నిన్ ♦ గందు నంచు
'తారకానాథ!' యంచును ♦ తార పిలువ
వచ్చి నిలఁబడ కన్విచ్చి ♦ వానిఁ గనియె. 81

తే. గీ. పాప మా తాత వేఱుగా ♦ భావ మందుఁ
దలఁచు నంచును 'తిండిపై ♦ వలపు నీకు
పుట్టదా చంద్ర బొత్తిగా ♦ భోజనమ్ము
మాను చుంటి వ దేమి కర్మమ్ము కాని.

కం. నీకును నాకు విచారము 82

చేకూరు నటంచు నతఁడు ♦ చింతించకపోఁ
డా? కొంచెము చింతించిన

పాకారికి మనలపై కృపా? ప్రేరాజా! 83

కం. అని విభునితోడ నను తా

రను గని గురుఁ డనియె 'కాంత! రయమున నే వ
త్తును గాన కోప మింతయుఁ

గొనవల' దని చెప్పి వెన్కఁకన్ దిరిగె నటన్. 84

తే. గీ. వానియాకారమును జూచి ♦ వారు నవ్వు
కొనుచు నుండంగ నెఱుంగఁ డా ♦ గోలతాత
వడ్డధరు సేవకులతోడ ♦ వాఁడు వోయె
తారికారాజు తారల ♦ తనివి దీఱ.

85

కం. తలకు నొకవస్త్ర మాపై

మొల నొప్పొడికాయ ఫాలమున బూడిదెయున్

గళమున రుద్రాక్షలును

గలవారలఁ జూచి నవ్వు ♦ గడఁగరె రసికుల్?

86

కం. పగ లనక రాత్రి యనకయె

తెగ గూడుచు నుండె విభుఁడు ♦ తికమక వడుచున్
తగురీతి నతఁడు విసిఁగిన

తగులుకొనున్ బట్ట విప్పి ♦ తారయు నతనిన్.

88

తే. గీ. పూలతోటల మాలతి పొదలలోన

పాన్పుపై, నేలపై చెంగుఁ ♦ బలచుకొంచు

పట్టపగ లింటతలుపులు ♦ బయలు చేసి

మెలఁగు చుండిరి యే మనఁగలరు పరులు?

89

తే. గీ. అన్నిటికి యేమి గాని యా ♦ యబ్బవదన

వంటఁ జేయుచు నున్న యా ♦ పట్టు నైన

మనసుపుట్టిన మడి విప్పి ♦ మరులుకొనుచుఁ

దగులుకొను చుండు విభుతోడఁ ♦ దగవులాడి.

90

తే. గీ. ఎన్న డేనియు మడి విప్ప ♦ దేని కాంత

‘తొందరగ నున్న’ దనుచు విధుని పటంబు

విప్పి రమ్మని వంటింట ♦ వివిధగతాల

గూడు చుందురు మితలేని ♦ కూర్మితోడ.

91

సీ. స్నానంబు చేయించు ♦ చలువపన్నీటను

పట్టుపుట్టము గట్టి ♦ పెట్టు తానె

అన్నముం దినిపించు ♦ నదె బ్రతిమాలుచు

విడిచిన యన్నంబుఁ ♦ గుడుచు తానె

తిలకంబు దిద్దు ముద్దులుమూటగట్టఁగాఁ

బీటపై కూర్చుండఁ ♦ బెట్టుతానె

మస్తాబు చేయును ♦ మురువు కొల్పెడు రీతి

విడియంబు నోటను ♦ బెట్టు తానె

తే. గీ. పాన్పు శుభ్రంబుగాఁ జేసి • వచ్చి, స్నాన
మాడు నంచాక తనయొద్ద • నతని నుండు.
మనుచుఁ బార్థింది, తరువాత • ననుపమాన
మైన తెలఁగున ముస్తాబు • లై చెలంగు. 92

తే. గీ. అంత ముస్తాబుగా తయాఁరౌచు తైక
మాత్రమే తొడుగుమనుచు • మాటిమాటి
కల్లవానిని బ్రతిమాలి • యతనిచేత
కోరి తొడిగించుకొను చుండు • కొమ్మ సతము. 93

తే. గీ. ఆతఁ డే నగ లిచ్చిన • యా నగలనె
యాతఁ డేచీరనిచ్చిన • యద్దిమాత్ర
మాతఁ డే తైక నొనఁగిన • నదియ కాని
తాను మాత్రము స్వాతంత్ర్య • మూన దెప్పుడు. 94

తే. గీ. అది యతం వొక్క రీతి తఁయారు లగుచు
నిలువుటద్దంబు దరికేగి • నిలిచి 'మనల
లోన బాగుండునది, నీవ • నేన?' యనుచు
తగవు లొందుచు, తుద కెల్ల • తగవు దీఱు. 95

తే. గీ. కేలుకేలను గొని వేగఁ • బూలపాన్పు
దరికేఁ జని పైకి యెక్కి యా • తలిరుఁబోణి
'నీవ నేనా' యటంచు న•నేకవిధుల
బలుకఁ దొడఁగును సుధకారి • మొలక లెత్త. 96

తే. గీ. దినదినంబును వా రిదే • తీరుగాను
సంతతానందవార్ధిలో • స్నాన మాడి
మెలఁగు చుండంగ నట నేవ•తల గురుండు
వాసవునిఁ జేర, నిందుండు • వంగి మొక్కి. 97

కం. అనఘా! యీ యుచితాసన
మున నుండు' డనిన దేవ•ముఖ్యం 'డలులే'

- యని కూర్చుని 'పిలిపించిన
పని యెయ్యది' యనిన దేవపతి యిట్లనియెన్. 98
- తే. గీ. 'మొన్నటను లేదు, నిన్ననే • మొలిచె నీడ
నెయ్యదోయెఱుంగఁగఁ గోరియిపుడుమిమ్ము
పిలువనంపితి, మన మేగ • వలయు' ననఁగ
నాతఁ డా యిందుఁగి డిఁకకొంద • రటకుఁ జనిరి. 99
- తే. గీ. దేవగురుఁడు మహేందుఁగఁడు • బోవుచుండ
వారి వెనువెంటనే స్వర్గపాసులెల్ల
రేగి రద్దాని గాంచి వచ్చించె గురుఁడు
'పార్వతీపతి లింగ మై • వచ్చె' ననుచు. 100
- తే. గీ. అనుచు నా కుంభకర్ణుని • యనుపమాన
మేఘముం జూచి గురుఁడు 'స్వామి' యటంచు
మొక్కి నత్తరి నందఱు • మొక్కు లిడిరి
తగినవిధిఁ బోల్చె గురుఁ డని • తలచితలచి 101
- వ. అప్పు డిందుఁగఁడు. 102
- తే. గీ. భటుల రావించి 'శివు డిందుఁగఁపట్టణాబుఁ
గాంచ నరుడెంచి లింగంబు • గాఁగ మాతె
నెల్లవా రిట పూజించి • యేగుఁ' డనుచు
చాటగాఁ బంచె పౌరులు • సంతసింప. 103
- ఆ. వె. ఇంద్రు నాజ్ఞ గాన • నెల్లవారలు మన
సార నిష్ఠతోడ • స్నాన మాడి
యింతకంటె భాగ్య • మెయ్యది యని దాని
పూజ సల్పువిధులఁ • బూనుకొనిరి. 104
- తే. గీ. దేవతలు దేవకాంతలు • దివ్య మైన
పగిది ముస్తాబు లై స్వర్గపల్లెరముల

- పత్రముల్ వల్ల పూవులు పలురకముల
ధూపసంభారములతోడ ♦ నేపు మీటి. 105
- తే. గీ. అటుల సుర లెల్ల రట కేగి ♦ నంతలోన
రంభ యూర్పశి మేనకా రమణు లెల్ల
ననుపమానంబుగాను తయారు లొచు
వచ్చు చుండిరి యంచల ♦ వలె చెలంగి. 106
- తే. గీ. ఇందుఁ డై రావతము నెక్కి ♦ వేడ్క మీఱ
దేవితో గూడ, తన నెంట ♦ దేవగురుని
నిల్పుకొనివచ్చె శివపూజ ♦ సల్పుట కయి
వచ్చు నత్తరి పలువురు ♦ వచ్చి రంత. 107
- తే. గీ. కుంభకర్ణుని మేఘంపు గుండు చుట్టు
కలుగుచర్మము పై దేవ గణము నిలిచి
యుండ, నిందుఁడు కులసతి ♦ నండనుంచి
గురునితోఁ గూడ వచ్చె నా ♦ గుండుదరికి. 108
- తే. గీ. అట్లువచ్చి బృహస్పతి ♦ యధికవిధుల
మంత్రముల నెల్లఁ జదివి సన్మంగళముగఁ
జేసి నభిషేక మెంతయో ♦ చెలువుమీఱ
కుంభకర్ణునిమేఘంపు ♦ గుండునకును. 109
- తే. గీ. వాసవునినాతి చేతితో ♦ బట్టుకొనిన
యగరుపుల్లలు చేజాటి ♦ యందుఁబడిన
కాలె నా గుండు, కాలగా ♦ కాంతిఁ దప్పి
వ్రాలి పోయెను చెప్పఁగా ♦ వశమె పైని. 110
- తే. గీ. అందుఁ గొందఱు గెంతవే ♦ కతనిమేఘ
మూతగాఁ గొని జాటిరి ♦ యున్నవారు
స్వర్గమున నుండి జాతెడివారు మొదల
చిక్కుగా నున్న నీకెలఁ ♦ జిక్కిరంత. 111

తే. గీ. ఈకెలం జిక్కి పైకి రా • లేక వనిని
డాగియున్నట్టి మేకల • పొగుగాను
మెదలుచుండగ నింతలో • గదలె కుంభ
కర్ణు డారవ మాసాంతకాలమునను. 112

తే. గీ. నిద్ర మేల్కొని యెరిగి • తనదతికి
బిల్చి యాతనిచే తల • ముందు బోడి
గాను జేయించుకొని మొలకెర మంత
వానిచేతను జేయించి • వరలుతత్తని. 113

తే. గీ. మంగలాతడు నారాచ • మందిరమున
శష్ఠుల నెల్ల పొగుగా • చక్క బరచి
వారినిధిలోన నా పొగు • బారనై చె
లేలి యేతెంచె నరిగల • దేశమునకు. 114

తే. గీ. అందులో చిక్కవశిపోయి • నట్టిసురులు
సాగరప్రాంతమున నుండి • సాగి రాగ
'హరిహరి' యంచు నారదు • డల్లవారి
సురులుగా బోల్చి కరు వసుధకు నెటుల
దిగిగో యని యెంచి 'మీరలు • దేని చేత
వచ్చినా' రన్న వారలు • పలుక నిజము. 115

తే. గీ. కుంభకర్ణుని మేధ్రంపు • గుంపువలన
భూమికిం దిగు సురు లౌట • భూసురు లని
పేరుబెట్టుచు 'రాజుల • జేరి మీరు
'బ్రదుకు' డంచును పారలవరము జేసె. 116

కం. ఇటు వారి జేసి నారదు
డట నుండి మహేంద్రపురికి • నరిగిన నతఁడీ
పటుతాడనునకు మొక్కిన
యట నాతం డనియె ట్లెమమా మాహేంద్రా! 117

తే. గీ. మానిచంద్రము యే మని ♦ మనవొనర్తు
శంకరుడు మొన్న లింగ మై ♦ స్వర్గభూమి
చూడవచ్చెను పూజించి ♦ వానిఁ బంప
గలిగినారము సూ పూర్వఃఫలమువలన. 118

తే. గీ. పాకశాసనుఁ డీరీతిఁ ♦ బలుకుసరికి
పక్కునను నవ్వి యెంతటి ♦ పాపకృత్య
మాచరించిరి! యది రావఁజానుజుఁ డగు
కుంభకర్ణునిమేఘింపుఁగుండు సుమ్ము. 119

తే. గీ. రామ స్వప్నంబునను రాగ ♦ రాక్షసాధ
మునకు మేఘింబు లేచి యీ ♦ పురము ముట్టె
దాని శంకరుఁ డంచును ♦ దలఁచి మీకు
గురుఁడు వలికెను నైదికిఁతెఱఁగుఁ దోచ. 120

తే. గీ. అట్టి మేఘింబు వ్రాలు చున్నట్టితటిని
మీర లెల్లరు స్వర్గంబుఁ ♦ జేరుకొనిరి
కొంద అలదాని నుండి యీ ♦ కువలయమున
కరుగుఁ దెంచిరి నేఁ గంటి ♦ నచటవారి. 121

కం. సురు లయ్యును మేఘముచేఁ
బరతెంచిరి భూమి కనుచు ♦ భావించుచు భూ
సురు లని పే రిడివారల
నరవరులకు నప్పఁ జెప్పి ♦ నాడ మహేంద్రా! 122

తే. గీ. అనిచ విని సిగ్గు నంది దేవాధినాథుఁ
డయ్య, తాపనచంద్ర! మీఁ ♦ రమలమతులు
పరులతో దీని దెలుపఁగా ♦ వలవ దనుచు
సాగి మ్రొక్కెను సిగ్గుచే ♦ వేగ వచ్చి. 123

తే. గీ. వేగ నారదుఁ డేగి శ్రీవిష్ణుతోడ
బలుక నాతఁడు ధాతతో ♦ బలికె నంత

వాఁడు జని శివునికనె నా ♦ వార్త పూర్తి
ప్రాకె నయ్యది దిక్కులపైన బాగ.

124

తే. గీ. భూసురాభిఖ్య కిదియెపో ♦ మొదటి కార
ణంబు శ్రీరామ! యెవరు నిక్కంబుగాను
దీనిఁ జదువుదురో వా రనూన మైన
సంపదలతోడ నుందురు ♦ సర్వవిధుల.

125

కం. ఈకథఁ జదివినవారును
జేకొని యర్థంబుఁ జెప్పఁ ♦ జెల్లినవారున్
ప్రాకటముగ వినువారలు
శ్రీకరు లై యుందు రమితఁ శేముషి తోడన్.

126

తే. గీ. పాండురంగనివిజయాబు ♦ బలికి వీర
జనమనోరంజనముఁ జేసి ♦ జగతి కాది
కారణం బైన వేళొక ♦ కథ రచించి
శష్పవిజయంబు జెప్పితి ♦ సత్య మనుచు.

127

ఆ. వె. ఏమమారు లెవ్వఁ ♦ డీకథ చదువఁజొ
కుంభకర్ణమొడ్డ ♦ కడిచి నట్లె!
రామలింగసుకనిఁ రాయఁ డిట్లుల వలెక్కఁ
గాన దప్పవశమె ♦ కలియుగమున!

128

గద్య. ఇది యాదిపురాణాదిసద్గ్రంథకార కృష్ణరాయదత్త తెనాల్య
గ్రహణ తెనాలివంశపవిత్రార్యజనస్తోత్ర మల్లిఖార్జున
తనూభవ రామలింగనామధేయప్రణీతం బగు
శష్పవిజయం బనుమహాప్రబంధంబు
నందు సర్వంబు నేకాశ్వాసము
సంపూర్ణము.

కామగ్రంథమాల:—శి వ గ్రంథము.

కా లి దా స ప్ర హ స న మ్.

ఆంధ్రానువాదము.

లంబోదరప్రహసనము.

సంస్కృతమున నుహాకవి కాళిదాసవిరచితమగు ప్రహసన మొక వై పునను శ్రీయుత చివుగుల సత్యనారాయణశాస్త్రిగారిచే నాంధ్రీకరింపఁ బడిన యాంధ్రానువాదంబగు లంబోదరప్రహసన మొకవై పునను ముద్రింపఁ బడిన హాస్యరస ప్రహసనరాజము.

శై లికి కొంత భాగము.

(సంస్కృతము)

కా:—(సకౌంధం) కం తవ గృహిణ్యా మన్యగామిన్యా మపిభవతి విశ్వాసః ?

జం:— కథనియ మన్యగామి నీతి జానాసి ?

కా:— బహూని చిహ్నాని సంతి. శృణు తావ దిద మేకమ్

శ్లో॥ భార్యాం కశ్చనమాం ప్రతార్థ్య యభతీత్వాశంకమానేమయి
ప్రాప్తే జాతుగృహంతరం నిశి మృషా విప్రోష్ణ సా జానతీ,
లీనా క్వాపి నియమ్య దీప మథ తామన్విష్యతోమేకరే
లగ్నోదీర్ఘ పృథు ర్ముఖురీతరసః కస్యాపి కామధ్వజః ॥

జం:— (విహస్య) కిం త్వయా కరలగ్న స్స ఏష సమత్పాటితః ?

— ఆంధ్రానువాదము —

కా:— [కోపముతో] నీ భార్య మఱియొకనిచే విషయింపించుకొనుచున్నదని తెలిసిన నీకు దానిపై నెట్లుండును ?

జంబు:— అట్లులేన నీ భార్య నెవండైన విషయించుట నీకుఁ దెలిసినదా ?

కా:— అబ్బో! ధర్మసత్రము ఒకటియన నేల? అ నేక నిదర్శనములున్నవి. ఇది యొక గాథ వినుము.

మ॥ ననుఁ గన్గప్ప మదీయభార్య నొకఁడన్యాయంబుగా దెంగునం
చనుమానించి మృషాప్రయాణికుఁడనై ♦ యారాత్రికేవచ్చి యిం
టను జేరంగని దీపమార్చెనది; యేడందాఁగెనో చూడఁ జే
తిని దాఁకె గొన తేమగల్గి పృథులాదీర్ఘంబునో మొడ్డటన్ ॥

జంబు:— బాగు! జేరికి వారకగ నే శిక్షము నూడబెరికి పారవైచితివా?

చందాదారులకు పోష్టుఖర్చులతోసహా)

(వెల రు. 1-4-0

కామగ్రంథమాల:— ర వ గ్రంథము.

శృంగారపంచకము.

మ॥ రా॥ శ్రీ సెట్టి లక్ష్మీనరసింహముగారిచే రచింపఁ బడినజాబులు
రెండుభాగములును, సరసోక్తియుక్త కృష్ణశతకమును, సరసచాటువులును
కవిసార్వభౌమ శ్రీనాథకృత మగు రసికాభిలాషమును, పూర్వకవుల
చాటువులు నిందుగలవు. 416 పద్యములు గల 112 పుటలపౌత్తము.
శైలికి కొన్ని పద్యములు.

జాబులు మొదటిభాగము. స్త్రీలకు—బురుషులు.

చ॥ ఇటుకు గ లట్టిదారి మన ♦ మిద్దట మొంటిగ తారసిల్లఁగా,
చిటునగవొప్ప నీ భుజము ♦ చే ననుఁ జెచ్చెరఁ దోసికొంచు నీ
వరిగిన నాటిచందమును ♦ నందము డెందము నందు నాటుటన్
మఱవక యున్నవాడనును ♦ మా కునుమాంగి సుమాస్తు నాసగన్ ॥ 88

జాబులు— రెండవభాగము, పురుషులకు—స్త్రీలు.

చ॥ ఒడబడ కుండ నే బిగిసి ♦ యున్నదినంబులు నాదు పొందు కై
పడగను రానిపాట్లు పడి, ♦ పల్మఱు నన్ బ్రతిమాలుకొంటి; వి
య్యెడ మొగ మైన జాప విది ♦ యేమిర? ‘యక్కఱతీటి నంత, నె
క్కడప్రియు?’ లన్న పాట వగ ♦ కాడ, యదార్థము చేసినాడవా ? ॥ 93

సరసోక్తియుక్త కృష్ణశతకము:—

క॥ చేతమున దైవభక్తి ప్రపూతం బగువేళ నిన్ను ♦ బోలినదైవం
బీతటి నాకులభించుట, “ఆతులలోఁ దేనెపట్టి ♦ న” ట్లయ్యెహరీ. 77

ర సి కా భి లా ష ము :—

మ॥ మగలా గీ వొక స్వప్నమందు నొనరిం ♦ ప, నేను సాంపారఁబై
కెగయం జేతులరెంట నీదుచనుదో ♦ యిం గట్టిగాఁ బట్టఁగా
నగి, “గోవర్ధనమందలంబులను శ్రీ ♦ నాథుండు నేఁ డొక్కసా
రిగమోసెం గనుఁ!, డంచుఁ బక్కితివి సం ♦ ప్రితాత్మవై నాతిలో. 81

స ర స చా టు వు లు :—

క॥ మదనుడను స్వర్ణకారుఁడు పదకము చెలి తొడలనడుమ ♦ కాగుగ నిడి, యే
యదుకుం బెట్టెనో? పగిలిన దది సీల బిగింపు లింక ♦ నవసర మయ్యెన్ ॥ 13

పూర్వకవులచాటువులు:—

చందాదారులకు పోష్టభర్చులతోసహా

వెల. రు. 1-4-0

శృంగార శతకము.

తోట విజయరాఘవకవి.

107

శ్రీరస్తు.

శృంగారపద్యపంచాశత్తు.

[స్త్రీవాక్యము.]

- ఉ. శ్రీకరుగా మహారసికః శేఖరుగా గరుణామయాత్ముగా
 లాకికవైదికాది సకలః సుకలాపునిగా సుమూర్తిగా
 బ్రాహ్మకీర్తిగా సకలపండితవంద్యగుణవ్రీహిగా
 లోకులు నిన్నుఁ జెప్ప విని ధన్యమయితింగద నీకు నాయకా! 1
- చ. అలుకలు మానరా యధరః మానర నిన్నేదనమ్ముదానరా
 చెలిమిగ బల్కరా నెనరుః జిల్కర కల్కియెయారమెల్కరా
 యెలమిగ శేలరా రతులః నేలరకోపమా తాళః జాలరా
 నెలపు గణింపరా కరుణః నింపర నా మనవాలకింపరా. 2
- చ. పలుమరు దూతికాసమితిః బంచినరాక నె రా మనంబులో
 పల నెనరింతలేక విరిః బంతులుబంపిన నందుకోక యా
 వలపులమందుమారి యిలుః వంకలః జుట్టుటగాక దాని మా
 యలకునుజిక్క నాయమటః రా యిటురా విటరాజశేఖరా! 3
- చ. నిను గనుఁగొన్నదేమొదలు ధీమతురకంటికిరాదు కూడుగూ
 రెనయఁగనింపుగాదు సఖుః లెందలు గూడిన ప్రొద్దువో దిఁకే
 మనియెదఁ జిల్కవాదు మదిః నంటిన కామము నిల్వనీదు క్రొ
 న్ననవిలుకానికూటములః నన్నలరింపర ప్రాణవల్లభా! 4
- చ. నను బిగియారఁ గొఁగిట మఃనం బలరారఁగనుంచి మించి క్రొ
 న్ననవిలుకానికూటములః నర్మిలిగూడిననాటి వేడుకల్
 మనమున నెంచియెంచి యొకః మాటు నినుం గనుగోఁదలంచి నే
 బనివడి కాచుకొంటిఁ దలః వాకిలియిల్లుగ జీవితేశ్వరా! 5

చ. అనఘుఁడ నిన్నుఁ బాసినది యాదిగ నే దిగులొంది కుంది నె
మ్మనమునగంది వందిగతి • మాటికిమాటికి వేడుకొన్న నీ
మనసుగఱుంగదాయెఁ జలమా ఫలమా ననువంటిబేలపైఁ
గనికరముంచ కిప్పగిదిఁ • గాసిలఁజేసితి వేమిసేతురా? 6

ఉ. చిత్తజుమేల్ శరాళికి విశేషవరాళికిఁ జల్లగాలికిఁ
మత్తమరాళికిఁ శశిసమగ్రకరాళికి నిత్యముం ద్వదా
యత్తమునొవిరాళికి శుకాళి పికాళికిఁ జిక్కి తింకనీ
చిత్తము నాదుభాగ్య మిఁకఁజెప్పెడిదేమి రసజ్ఞశేఖరా! 7

ఉ. నీసముదారబాహువుల నీటును మాటలగోటు నూగుదే
ర్మీసముతీరు మోముకళ • మేటివిలాసము తొమ్ముబాగు మేల్
హాసముసౌరు నెన్నడయ్యెయారము గన్నులసోయగంబు ను
ల్లాసము నెంచిన న్మది గలంగెడు తాళనురా మనోహరా! 8

ఉ. నీసరసత్వము న్నైనరు • నేర్పును నోర్పును నీటుగోటులున్
నీసుగుణస్వభావమును • నీదు ప్రభావము నీ రసోక్తులున్
నీసాగపై నచర్యయును • నెమ్మది నెంచి నిరంతరంబు బే
రాస నినుఁ రతింగలియ • నాత్మదలంచెదరా సుహృద్వరా! 9

చ. ఎలమిని చిన్ననాఁడు మనమిద్దర మొద్దికఁ బల్లెకూటమం
దలి బుడుత ల్లనుంగొనఁగ • దర్పకుసాము ఘటింపుచుండ నొ
జ్జలు గని మీకునుం జదువు • సామును రెండునఁగూడ నింక మీ
రలసితి రింటికేగి సుఖమందు డటన్నది యాదిలేదుగా? 10

చ. కుసుమశరాత్తికి న్మిగులఁగుందితి గందితి వేడివెన్నెలన్
భసలరవమ్ములం జెవులుబ్రామితి నోమితి మేలు నీకుఁగా
విసువక నీ కువాదములు వింటిని నిప్పుడు నీదుపోడుముల్
మసలక నింకనైన రతిమన్నన నన్నలయింపు మో ప్రియా! 11

ఉ. చూడ వదేమిరా మొగము • జూడ్కుల వేడ్కులరంగఁ జూచి మా
టాడ వదేమిరా మనమునందున జెందినయట్టి కోపమున్

వీడ వదేమిరా మిగుల వేడఁగ జూడఁగనుందువితె నన్

గూడ వదేమిరా రతులఁ ♦ గోరిక లీరికలెత్త నాయకా! 12

ఉ. బాళి మనంబునం బొసఁగఁ ♦ బల్కిన నీదగు నోటిముత్యముల్
రాలునఁటోయి? నీదగు కఁరంబు గరంబు దెమల్చిపట్టగాఁ
బోలదఁటోయి? నిన్నుఁ బ్రియఁ ♦ పూర్వక మొప్పు రతిం గఱంపఁగా
జాలనఁటోయి? జాలమిఁకఁ ♦ జాలిటురమ్ము విటాన్వయాగ్రణీ! 13

ఉ. చందురునందమొందిన పఁసందగు ముద్దుమొగంబుడంబు ద
ఘ్నందనముం బెసంగు నునుఁ ♦ కుందనముం దులకించుమేను మేల్
జెందు మృదుస్ఫురన్మధువుఁ ♦ జిందురసోష్ణ మెడందవిస్త్రీతం
బందముజూడ నాత్మనెనఁయం దమి మీతె విలాసమన్మథా! 14

చ. చిలుకలు గూయ దత్తరిలఁ ♦ జిత్తజఁ డమ్ములనేయ గండుతేఁ
టులు విడిమోయి వేడిగఁ గఁడు న్వడగాప్పులు డాయఁ జందురుం
డలయక గాయ నీ విరహఁ ♦ మగ్గలమాయఁ బరాకుసేయఁగా
వలదిఁక రార నావలపు ♦ వడ్డికిబాతెడి ప్రాణనాయకా! 15

చ. సలిపితి వెంతయుం జెలిమిఁసంగతిమీఱ ననంగళాస్త్రముం
దెలిపితి వంతరంగమున ♦ దేవతగా నతిగౌరవంబునన్
నిలపితి వెప్పుడు న్బళిర ♦ నిక్కము మక్కువ లల్లదానిపై
నిలిపితి విట్టి నీమనసుఁ ♦ మర్మ మెఱుంగఁగనై తిఁ జెల్వఁడా! 16

ఉ. మారుఁడు గూర్చుఁడయ్యె నలఁమందసమిరుఁడు ఘోరుఁడయ్యెఁ గ
ర్పూరము వీరమయ్యె నలఁరుఁశుకవారము వైరమయ్యెఁ గం
జారి మదారియయ్యె నికఁనై న ననుంగరుణించి నాపయిం
గూరిమి మీఱఁగూడి రలిఁ ♦ గొబ్బున నేలగదయ్య వల్లభా! 17

ఉ. ఆసలుగొల్పి నిన్ను విడఁనాడనటంచుఁ దుటారిపల్కులున్
బాసలుజేసి యిప్పు డెడఁబాసి ప్రియం బెడరోసి దాని యిల్
డాసి మనోజుబార ననుఁ ♦ దక్కఁగఁద్రోసితి వార యింక నీ
మోస మెఱుంగనయ్యెఁ జలఁమో మది నాపయి నాయకాగ్రణీ! 18

చ. చిలుకలమూకకు న్మరునిఁచిల్కులతాఁకుకు నంచరాకకుఁ
 నెల బలుకాకకుఁ గడిఁదిఁనెమ్ములకేకకు మానిమోకకుఁ
 జలనళివేకకుఁ సుమరఁజంబులసోఁకుకు గాలిఁఘాకకుఁ
 గళవళమందితింక ననుఁగావుము ప్రేమ భుజంగరత్నమా! 19

ఉ. కారము నీవు నమ్మరువిఁకారము నే నితరాంగనారతా
 చారమునీవు నెంతయువిఁచారము నే నలకొమ్మ మెచ్చు సిం
 గారము నీవు జాల నయఁగారము నేను వహించి మించి యు
 న్నార మటుండ నాయమగుఁనా రమణా మదనాభసుందరా! 20

ఉ. చెక్కిలినొక్కి మోవిసుధ • చిక్కఁగగోలి కవుంగలించి న
 మృక్కఁగినస్తనద్వయము • మర్దనముఁ ఘటియించి యూరువు
 దక్క బెనంచి మేలి సుతఁతంబులలో నిరతంబు దేల్చు నీ
 మక్కువ నైదుదాచితివి • మంచియె నీ కిటుసేత పల్లవా! 21

చ. సరగున నొక్కయూరువును • సందిటనుంచి వెసం దిటంబుగా
 బెరతొడ బైలుసేసి కుచఁవీడనకుఁ గయిఁదార్చి పేర్చి తోం
 తఁకిట ధిత్త ధింధిమిత • తత్త తళంగని తాళమాన వి
 స్ఫురిత మనోజనాట్యమున • బొల్పుగ న న్లఱగించ వేమిరా? 22

ఉ. కోపమదే మజేభవరఁకుంభకుచాయనికాయజాత సం
 తాప నివారణోచితవిధంబులు నాయెడఁ గాంతు వట్టి నీ
 వా పలుగాకినానవతిఁయందు మనంబిడి దానియింటనే
 కాపురమున్నవాడ విలఁకాపురుషుంబలె భావజాకృతీ! 23

ఉ. ఓపడఁతీ! నిను నిద్దువఁనోవ నటం చిటబాసఁజేసి నీ
 వా పగరాలి బాళిఁగని • యాపగరాని విరాళిఁబూని నా
 పాపము బోసుకోఁదలఁపఁ • బాడియె నన్నిటులేచ నాయమే
 రా పగవాడవా యికను • తాపులు మానర పల్లవోత్తమా! 24

ఉ. అక్కట! నీవు నన్నిటల • నాఁడీకత్తియఁ జేయఁగా మరుం
 డక్కటికంబు మాని చలఁమూని కనర్మదిఁబూని తియ్యవి

లెక్కిడి పూవుటమ్ముల వఃహీనత నెమ్మెయిఁ గాడనేయ నే
నెక్కుడు గాసినొంది తిఁక • నేమనితెల్పుదు మారసుందరా! 25

చ. వలచితినిన్ను నే జిలుతఃప్రాయమునాఁడె మనంబులోపలం
దలఁచితి నన్ను నేలఁగలఁదై వముగా దమి గారవంబునన్
గొలిచితి రేబగళ్లు మదిఁగొంకక నీ విడునట్టి యాఙ్గలో
నిలిచితి నిట్టి నన్నెడయ • నీకు హితంబటరోరి నాయకా! 26

చ. కటకట! మన్మథుం డెదురుఁగా నిలువంబడి హుంకరించి యొ
క్కట కటకధ్వనుల్ ప్రబలఁగా విటునమ్ములు జూపఁజూచితిం
దటదటమంచు బెల్లదరె • దా నిదె గుండియ యేమిసేతు నీ
విట విటరాయ వచ్చి వెఱఁపెల్ల హరించి భరింపుమా కృపన్. 27

ఉ. ఎన్నఁచు నేర్చినాడవురఁయీ మటుమాయల? తోటకేగి నే
గ్రన్నన వత్తునంచు నయఁగారపుమాటల నమ్మఁబల్కి యా
చిన్నెలమారి యింటి కటుఁజేరి రతంబొనరించి ప్రీతినం
పన్నునిఁబోలె వచ్చితివి • భావజమోహనభావుకాకృతీ! 28

చ. సరముల చిక్కులుం బెదవిఁజూర్కొను నొక్కులు గందు చెక్కులుం
గర మరగంటి సొక్కులు మొగమ్మునఁ గుంకుమచుక్కలు న్మహా
త్తరమగు తత్తరమ్మునను • దార్కొనువాక్కులు బెక్కులెంచ నీ
సరసత తెల్లమయ్యె నెఱఁజాణవు టక్కులమారినాయకా! 29

చ. వలచిననన్ను మోహమనుఁవారిధి ముంచియు నీళ్లకంటె బల్
పలుచన జేసినాడవు భఃశా! నెనరెంచనివాఁడవైతి నీ
వలపును దాచనైతి మరుఁవాడిశరమ్ము లురమ్ము గాడె నీ
చల విఁక మాని పూని రతిఁసంభ్రమ మొప్ప భరింపు మో పతీ! 30

ఉ. నమ్మినదానరా నిను మనమ్మున నిమ్మున నీకు నాడు మే
నమ్మినదానరా నను నయమ్మున నొమ్మున నేలకుండినన్
గమ్మనివింటిజోదు బలఁగమ్ములతో దన పూవుటమ్ముపా
ల్గమ్మని కంటగించు నల • గాసికి నే నెటులోర్తుఁ దెల్పరా? 31

- ఉ. నీదగు గౌగిటం బెనఁగఁగదరా యెద తాయఁజేసునో .
గా దగునా మరుం డలుకఁ ♦ గారియఁ బెట్టదొడంగె నిన్నునుం
గాదనువారలుం గలరె ♦ గౌసిలఁజేసిన నాయమొప్పదే
యాదరవృత్తి నన్ను నిక ♦ నాదుకొనంగ ననంగమోహనా! 32
- ఉ. అన్ముకచెల్ల! యీవిరహ ♦ మగ్గలమయ్యెను నాదుమేను నీ
కమ్మకసెల్ల దొక విను ♦ మారడిసేయక వేగవచ్చి నీ
వమ్మకరాంకుకేళి నను ♦ నాదటఁ గూడుము దానిబాసలున్
నమ్మకు రాపులు న్వులవద న్మకురా ముకురాననాస్మరా! 33
- చ. ఇల మగవారిమాట మదిఁనెంతయు నమ్మగ వారిమాటగా
బలుకుట నిక్కమయ్యెను నుబద్ధములన్నవి సున్నయయ్యె నీ
వలన నికేమిసేతుఁ జెలుపం బటవీస్థలిఁ గాయునట్టి వె
న్నెలయయి యున్నవో శఖుఁడ ♦ నెమ్మి ననుక రతిఁ దేల్పుకంఠినన్ . 34
- ఉ. నాయునురాగ మొచ కిటు ♦ నన్నలయించుట నీకు నాయమా
నా యసుమాన మించుకయి ♦ నా మదినుంచక యున్నదానగా
నా యపరాధ మెన్నఁడయి ♦ నా యొచరించితిరా దపింపఁగా
నాయొ బరాకుసేయఁదగు ♦ నా యిక నా నెగులార్చి బోవరా. 35
- చ. కడకను స్వాతివర్ష కణఁకాంక్ష వహించిన శుక్తి రీతి నె
క్కుడురతి తాఘనోదయము ♦ గోరు మయూరికభాతి నిచ్చనె
న్నడు గుముదప్రియాగమము ♦ నర్మిలిఁగోరు చకోరిదారి ని
ల్కడ భవదాగమంబునకుఁ ♦ గాచితిరా విటనంశచంద్రమా! 36
- చ. నుడిచెద నొక్కమాట సుమఁనోరతి నా రతినాథుకేళిలో
దడయక నన్ను వంటి సులఁతాలలితాంగిని గూడితేని నీ
నడక సువర్ణమందున నుగంధము గల్గినయట్లు గావున
న్విడువక నేలుమా నెనరువీడకుమా నలకూబరోపమా! 37
- చ. చిలుకహుమాయిరాతు పలుసేతల నాతనికత్తికోతలం
గొలగొలలీను కోయిలలఁకూతల తుమ్మెద దిమ్ముమోతలన్

వలనగు వాతపోతములఁ వాతల వెన్నెల పెట్టు ఘాతలఁ

దలఁకగనయ్యె నయ్య యిఁకఁ • దద్దయు నొద్దిక నుద్ధరించుమా. 38

ఉ. ఎంతని వేడుకొన్న నొకఁ యింతయిన న్నెనరెంచ వార నీ
యంత కృపావిహీనుఁ డిల • నారయఁ గల్గునె? దాని బోధనో
దంతములెల్ల నీమది సఁదా సుఖదాయి గురూపదేశసి
ద్ధాంతములయ్యెనో తెలియఁదాయెగదా వగదార్చఁబోకురా. 39

ఉ. కంతు దురాపతాపహతిఁ గందితి గుందితి నింకనైన నా
చెంతకువచ్చి యిచ్చగల • చింత యొకింతయులేక మాన్చి నీ
పంతము చెల్లగా సురతఁ పద్ధతి నుద్ధతి నన్ను గెల్చినం
గాంతుఁడ! నిన్ను మెచ్చవలె • గాక వితాతరితీపు లేలరా. 40

ఉ. కంతుని నవ్వసంతుని మృగంతునిసంతుని నా నలావనీ
కాంతుని నజ్జయంతుని ముఖాముఖఁ గెల్వఁగఁజాలు రూపమా
వంతుని నిన్నుఁబాసి వలఁవంత నిదెంతని తాళుదాన నా
చెంత నిరంతరస్థితి వఁసించఁగదే రసికావతంసమా! 41

చ. మనవి వినంగరాదటర • మాటికి వేడిన నీమనముల్లో
గనికర మింత లేదటర • కాయజసాయకపీడితాత్మనై
తి ననఁగ నీకు వాదటర • తియ్యని నా నుచుమోవి మానర
మ్మని పిలువంగఁ చేదటర? • హా రసికాన్వయవాగ్ధిచంద్రమా! 42

ఉ. నిన్నటిరేయి నాకలను • నీ వల నీప్రియురాలిఁగూడి నా
యున్ననికేతనబునకు • నొయ్యన వచ్చిన నట్ల యంత నీ
వన్నలివాక్షి యానతి నయమున నన్ రతిఁగూడినట్ల క
న్గొన్నది నిక్కమానటులఁ • గోర్కెలు గూర్పు భుజంగపుంగవా! 43

చ. మది నుడివోని కూర్చి ననుమానము మానక సూనకార్ముక
ప్రదరవితానఘాతములఁ • బొల్పడనీయవటంచు జాట నె
మ్మదిగని యప్పుడుంటి ననుమానము నాయెడఁబూని యక్కటా!
తుది గరుణావిహీనమతి • దోపగఁజేసితి వేమిసేతురా? 44

ఉ. కామినియైన సన్నిటుల ♦ గాసిఁబడేయుట దోసమంచు నీ
యామినికై న వచ్చి మది ♦ నచ్చిన మచ్చిక నేలకున్న న
క్కాముని పూవుటమ్ముల వ♦కావకలై యెద వ్రయ్యనుందు నో
సామి! నెన ర్మనంబున వ♦శమ్ముగ జేసి యశమ్ము గాంచరా. 45

చ. స్మరసమరూప! మున్ను విరి♦శయ్యను దీయని నెయ్యమొందగా
నిరువుగ బవ్వళించి మన♦మిద్దర మంగజసంగరంబునం
గరము విచిత్రవైఖరులఁ ♦ గాంచుచు బిగ్గగఁ గొంగలించి సా
ఖ్యరససుధ న్మునింగిన వ♦గ ల్మది నెంచకపోతి వొగదా! 46

చ. పొలఁతికి నొక్కరీతి మదిఁ ♦ బూసలలోపలి దారముంబలెన్
మెలఁగువిభుండు గల్గుట సు♦మీ తొలిసోముఫలంబు భాగ్యమున్
దలకొనియున్నవారలకుఁ ♦ దక్కవ లేటికిగల్గు నావలెం?
బలుచదనంబు గంటి నిను ♦ భావమున న్నెఱనమ్మి సామిగా! 47

ఉ. నీకుజిరాయువున్ బల మ♦నింవ్య నిరోగ దృఢాంగకీర్తి మే
ధాకలనానులబ్ధియు వి♦శుద్ధతర ప్రతిభాప్రభావముం
బ్రాకటనై భవంబు రతి♦రాజగుమాన్నత సత్కృపారతిం
జేకురుగాక నన్ను రతిఁ ♦ జేకొని యేలుమయా సుధీమయా! 48

చ. పాలుపగు పండుటాకు విడి♦వోని కడాని పసిండిపూత పో
కలును లవంగముల్ వలపు♦గప్పెడు కప్పురపల్కు లేలకుల్
చలువమిఁకొప్పుగింజలు బ♦సం జెలువొందగ బైడితట్టలన్
వెలయఁగ నించితీన్ రతుల♦వీడె మొనర్తుము రార సామిగా! 49

ఉ. పుక్కిఁటి వీడెమిచ్చి నును♦పొక్కిలిఁ జక్కిలిగింతవెట్టి లే
జెక్కిలి నొత్తినుద్దిడి ఖ♦చిక్కని చక్కనిమోవినొక్కి నా
చొక్కపుగొప్పనట్టి తమి♦చొక్కున నక్కున నన్నుజేర్చి యా
చక్కెరవింటిజోదు నెర♦సాధనచే దనియించితో సఖా! 50

చ. అవనిని వారకామినుల♦కై మృదులాలితశబ్దముక్తిఁ దోఁ
ట విజయరాఘవుండు బ్రక♦టంబుగ నేఁబది వృత్తపద్యముల్

కవులలరక్ష రచించె మిగుల న్వగలాండ్రు స్వకీయపల్లవ
ప్రవరులఁగూర్చి విన్నపము ♦ పల్కగఁ దా నుపయోగమాటకుఁ.

[స్త్రీవాక్యము సంపూర్ణము.]

శ్రీరస్తు.

శృంగార పద్య పంచాశత్తు.

[పురుషవాక్యము.]

ఉ. శ్రీపతిపుత్ర శాస్త్రము లశేష మెఱుంగుచు గూడుచు న్నెరా
యోపికమీద నున్న మనయొద్దికఁ గన్నులఁజూడలేక హా
పాపపుడై వ మిద్దఱిని ♦ బాపగఁజేసె గటా! కఠోరుడై
యాపగరాని యీవిరహ ♦ మగ్గులఁజూడ్యెగదే తలోదరీ! 1

ఉ. అప్రియమూని వచ్చెఁ గనుమంచగమి న్ననులెఱ్ఱఁజేసి దా
నప్రితిమ స్వనప్రియచయంబదె త్తుల్లుచు బండ్లుగొర్కుచు
దీప్రతిక్ష శుకాళి పరతెంచె నదే బలు గాముపోల్కి దా
నప్రిభుడై మరుండు శ్రమ ♦ నందగఁజేసె గురంగలోచనా! 2

చ. అలకలదేంట్ల నెన్నడలనంచల జూపులదూపుకోపులం
బలుకుల జిల్కల న్గెలిచి ♦ పల్మరు దన్లడు రూపహీనుగా
నిలిపిన నిన్నెదుర్చుటకు నేరఁడు మారుఁడు నన్లలంచె బు
ష్కలమగు నీ పరిగ్రహము ♦ గల్గిన గెల్వనె వాని మానినీ! 3

ఉ. ఆవలరాయఁ జొక్కట నఁహంకృతి యుంకృతిమీఱు నారిచే
జేవ రహించు నించువిలుఁ ధ జేకొని పైకొని యార్చి పేర్చి రో
షావిల మానసాప్తిఁ గుసుఁమా స్త్రీపరంపర నింప నన్ను గై
కో వదియేమె నీదు చనుఁగొండల మాటున డాచి యోచెలీ! 4

ఉ. ఓరు పొకింతలేక దయఁయుంచక కొన్ననవిల్తుబాఁకిం
దారిచి తేరకత్తై కనుఁదారి చిరాకువడంగ మేలె నా
దారకశారికాపిక శుఁకాళులు గూయ వినంగజాల నా
హా రమణీ సుమాంబకునిఁహారమణీ రతిశాస్త్రీనై పుణీ! 5

చ. కలుములు కొండలంత గలుఁగం గఠినాత్మత సర్థి కింత మే
ల్వొలయఁగనీక పై గమకఁముల్దగి యాసలుగొల్పు లోభిరా
జులుబలె నీదు నిబ్బరఁపు ధ జొక్కపుగుబ్బచను ల్మను న్మనం
బలయఁగఁజేయుచున్న వకఁటా! యకటాపికటంబు లేలనే? 6

చ. కటకట! వెన్నవంటి మది ధ గ్రన్నన తాయిగఁ జేసికొంటి వి
క్కటికితనమ్ము నాకయి దఁగం దలకొంటివి నేరమున్న నొ
క్కట ననుబట్టి సీజడనుఁగట్టి ఫెళేలని చెంపఁగొట్టి పు
క్కిటివిడిమిచ్చి కొఁగిట బిఁగించి నుశిక్షితుఁ జేయరాదటే! 7

ఉ. కోపమటే మనోజకరఁకుంతభావుఁడనై న నా మన
స్తాపము దీర్చ కూరక విఁతా తరితీపులఁ బొద్దుపుచ్చె దీ
పాపము మేరగాదు నయఁభావముతో రతి నేలుమింక గో
కోపమచారుపీనకుచ ధ సోదకమేఘకచా విలాసిని! 8

ఉ. తాళఫలోపమానకుచ ధ తాళఁగజాల నటన్న నింత కాం
తాళముబూన నీకు ఘనఁతా లలిమీఱ రతింగఱంచి చిం
తాలసవృత్తి మాన్పక విఁతా లఘుభావము గాంచెడేల కాం
తా! లవమైనఁ బ్రీతివలఁదా కలవా యిటువంటి కాగతులన్? 9

ఉ. చక్కెఱమెక్కు పక్కిదొర ధ జక్కిగ దా వడినెక్కి పూని తా
జక్కినిచిక్కటారి మొలఁజెక్కి మదిం దయఁదక్కి యొక్కటన్

విక్కుటమైన యుక్కు గడు ♦ నెక్కునఁ దక్కురిమారుఁ డక్కుటా!
ముక్కునుమూలి జూడకిటు ♦ ముంచెఁగదే శరపాళి బాలికా! 10

ఉ. నామది నిన్ను జేవముగ ♦ నమ్ముట కా వగరాలిపోలికం
గాముని కప్పగించితివి ♦ కట్టడిదాన! విధాత నీమనం
బేమిటిఁ జేసెనో యెఱుఁగ ♦ నింత దలంచినదాన వయ్యయో!
యేమిటి కింత నన్ను భ్రమియించితివే వెలికూర్మలన్ మదిన్. 11

ఉ. నీ నునుమోవి నీతఱుకునిద్దఁపు టద్దపు ముద్దుచెక్కులున్
నీ నగుమోము నీకులుకునిబ్బరపబ్బర పుబ్బగుబ్బులో
మానిని! చూడ కోర్వదరమా కరమా దరమాన మేనియా
మేనున మేనుఁజేర్చి రతిమేకొను మేనులుమేలుమేలనన్. 12

ఉ. పంకజగంధి! నీపెనవిపానక మానక తాళజాల నీ
మంకుతనమ్ము నెమ్మదిని ♦ మానకయుండుట నీతిగాదు నీ
వింక రయంబుతోడుత మదీప్సితముం గొనసాగఁజేసి నీ
కింకరుడైన నాపయిని ♦ గిక్కవహింపక ప్రేమనింపుమా. 13

చ. పలుకులముద్దు నెమ్మొగముబాగు పిఱుందులసోయగంబు జ
న్నులగమకంబు గన్నులవిఁనోదము జేతులనుందరంబుఁ జె
క్కులజిగి కొనులేతవగ ♦ కొప్పవిలాసము మోనికీవి మై
చెలువము నామదిం దవిలి ♦ చిక్కులఁబెట్టెడు నన్ను యుగ్మనీ! 14

ఉ. భానజుఁ దుగ్రిమూర్తియయి ♦ బాపురే! పచ్చని అక్కపక్కెరన్
తీవివహించు జక్కిని వడిన్ దుమికింపుచు నట్టెచేరి బ
ల్మావిచిగుర్చటా ఝఱుపులన్నను దల్లడమంద జేసె నిం
కేవిధిఁ దాగువాడ గృప ♦ నియ్యెవే నా కభయంబు తొయ్యలీ! 15

చ. పిలుపుల యింపు ముద్దుగనుపింపు జనుగవ యుబ్బరింపు జె
క్కుల చెమరింపు మై పులకగుంపు వదల్పని కొఁగలింపు గ
న్నుల దయనింపు గీలుజడవొంపు దలంపుల వేదనింపు నీ
కలయిక సొంపు నేమఱువఁగాగలనా లలనావతంసమా! 16

- ఉ. నీ సరసానులాపములు ♦ నీ రతిబంధ కళాకలాపముల్
 నీ సొగ్గసైన చూపులును ♦ నీ నెఱజాణతనంబుకోపులున్
 నీ సిగలూనులాసమును ♦ నీ మినుకారు తనూవిలాసమున్
 నీ సునయాసువృత్తము గణింపఁ దరంబటె మంజుభాషిణీ! 17
- చ. ననిచిన వేడ్కతోడ నొకనాఁడు రుకాండపటాంతరంబునన్
 ననవిలుకానిసాధన యొనర్చుతరిం బరు లేగుదేర వా
 రిని డెరబైట నిల్పి తగురీతి నదుత్తరమిచ్చుచు న్ననుం
 గని 'పనిజూచుకొ'మ్మనిన ♦ కల్కితనం బెదనెంతుఁ గామినీ! 18
- చ. సిగముడి వీడి క్రొవ్విరులుజింద బొమ ల్ముడిజెంద నందమా
 మొగమున స్వేదబిందువులు ♦ మూఁగ సరమ్ములు దూగ నూర్పుతె
 చ్చుఁగ గుచమున్ నటింప గటి ♦ సందడిసేయ వలగ్న ముల్కగా
 జిగిబిగిమీఱ నీవు మగఁజేత యొనర్చిన దెంతుఁ గామినీ! 19
- చ. వెలఁదికొ!యొక్కనాఁడు మగఁజేసము దాల్చి వినోదలీల వె
 న్నెల చెలువారగాయుతఱి ♦ నీవు ననుం గయిదంక్షబూని స
 న్నల నరుణాచలేశుతిరుణాలఁ గనుంగొనవచ్చు నీదు చి
 న్నెలు బలువన్నెలుం దలఁపఁనేర్తునె నెమ్మదిఁ బాటలాధరీ! 20
- చ. మదనునిబారి కోరువక ♦ మాటికి నీ చనుగట్టు డాసి త
 త్సదనముపై గరంబిడ విసర్జనసేయుచు జూడ కావలన్
 వదనము ద్రిప్పి మెత్తవడునన్ను బదంపడి చూచి నవ్వి పై
 కదనున జేరి కూడినహాఁయ ల్మది యాదికి వచ్చెనే చెలీ! 21
- ఉ. కమ్మలడాలు చెక్కుల ధగద్ధగలీన దనూరుచు ల్లిశల్
 గ్రమ్మ బులాకి ముక్కున దశత్తశలూన లసన్నిటాల భా
 గమ్మున దళ్ళబొట్టాగిఁ జకచ్చకలాన నటించు నాటి నీ
 యెమ్మెల నేఁ దలంతు రమణీ తరుణీహరిణీసులోచనా! 22
- ఉ. సొరుదొరంగు కాశి బురుసాపనిచీర ధరించి హాన్బుటే
 దారిహారంగుతైక బిగి ♦ దట్టపు గుబ్బపయిన్ బిగించి యూ

దా రవరంగు చౌకము ముదంబున గేల ధరించి చాల నొ
య్యారపులీల నాకడఁ బ్రియమ్మున నిల్చిన దెంతు బాలికా! 23

ఉ. ఫ్రించిబుటాహారంగుగలపావడపై గుజరాతి హాస్టరీ
యంచు రహించుచీర చెలువారగ మల్చువుజంటకుట్టు రా
ణించిన జంటజాల్రవిక • నిగ్గులుదేఱఁగ నొక్కనాఁడు నా
యంచున నిల్చు నీదుసాగ • సాత్మఁ దలంచెద హంసగామినీ! 24

ఉ. గుత్తపుతాపితారవిక • గుబ్బగవ న్బలు డంబునింపగా
ముత్తైపుమేల్సరంబు యురము న్మెఱయింపఁగ జాఫరాపసల్
హత్తినపావడం దళతశనననారణిచీర గుల్కగాఁ
జిత్తజు మత్తదంతివలె • తేరవె నన్నును బంభరాలకా! 25

ఉ. నిగ్గులుదేలు సోరు కుతినిజిగిపావడపైని వెల్లడాల్
సగ్గనివల్వఁ గట్టి బిగిచన్నుల వన్నెలతైకఁ బూని మో
మొగ్గని చాదుబొట్టు దగి • యొప్పఁగ ముద్దులుగుల్క నాకడన్
జగ్గుమనంగ నిల్చిన పసందుఁ దలంచెద సుందరీమణీ! 26

ఉ. చూపుల కింపొనర్చు నెఱసోయగ మూని కడిందివేష్కతో
దోపులుగాగ నొక్కినిశి • దొమ్మిగ నిద్దర ముద్దిమీఱ పూ
దూపువజ్రసాధన లెదుర్కొని సేయఁగ నీవు ఫైలవా
నొక్కప్పు లెసంగ నన్ను బయిఁకొన్నవగల్ మరువంగనేర్తునే? 27

ఉ. జానుబొసంగ మేన జిగిసాపొడి నల్లిడి కీనుకాబు న
ద్దానపురారు పావడ నితంబునం దగ హాస్టరీ కుసుం
బొ నెఱిచల్వ మేల్ముసుఁగువై చి తురుష్కవఘాటిపోల్కి చా
నా! నను గూడలేదె యొకనాఁ డది నామది నాటకుండునే? 28

ఉ. సంపఁగినూనె నున్నెఱుఁగు • జాల్మొన గొప్పిడి యంచు వాసనల్
నింపెడు పూవులం దురిమి • నెన్నుదుటం దిలకంబు గన్నులన్
సొంపుగ గజ్జలం బెసఁగ • సొమ్ములమాని శరాయిపూని నీ
వింపుగ నాదుచెంగట రహించిన దెంచెదఁ జంచలేక్షణా! 29

ఉ. ఓలుకు మిఠారపు న్వలుదగుబ్బలు కేలవనూని తేనియల్.
జిలుకు తువారపుం బెదవిఁజీకుచు నూరువులూరువుల్ నెరా
మెలకువతో బెనంచి రతి • మేకొని మై పులకింపఁ బావురా
పలుకులు పల్కఁగా వినెడుభాగ్యము గూర్చకపోతి వంగనా! 30

ఉ. నిన్ను మనమ్మునన్ దలంచి • నీరజసాయక సాయకాహతిన్
ఖిన్నతనొంది నీ ప్రియసఖి న్నతవృత్తిని బాతిమాలి నీ
యున్న నివాసభూమికి నయొన్నతిఁ దోడుకపోమ్మటన్న నా
విన్నప మాలకింప కది • వేటుగఁ జూచెగదే మనఃప్రియా! 31

చ. అమవసకంచు నీ వరుగ • నంతటనుండియు దాశలేక నే
సుమశరుబారి జిక్కి కడుసుక్రిక్కి మహా విరహగ్నిఁబొక్కి బ
త్తమి తలకెక్కి ధైర్య మెదఁదక్కి దురంత నిరంతరానుతా
పమున గలంగినాడ నను • బాలన సేయఁగరాడె ప్రేయసీ! 32

ఉ. విందుఁగదా భవన్మధుర • విశ్రుతవాక్యపరంపర ల్సదా
విందుఁగదా తవాధర నవీన సుధారసధార లెప్పుడుం
గందుఁగదా సుధాకర సఖింబగు నీదుముఖంబు నంటినం
గందుఁగదా లతాంతమువగందగు నీ నునుమేను కోమలీ! 33

చ. అతివరో! నీదుసొందు సతమంచు మది న్నెఱనమ్మియున్న నా
మతి పరికింపలేక పలుమూరు ననుం బెఱవానిగా మనో
గతులఁ దలంచి నీవు కనికారము మాని పరాకొనర్చి బ
ల్వెతలఁ గలంచినావు హితమే యిదిసీకు? వినీలకుంతలా! 34

ఉ. కాయజుఁ డమ్ముఁజేయఁ జిలుకల్ రొదసేయ మరుత్కిశోరముల్
డాయ మధువ్రతంబులు చెఁడాచెడిమోయ వనప్రియంబులుం
గూయ జకోరమిత్తుఁడెదఁ • గొంకక వెన్నెలగాయఁ దాళరా
దాయె మనంబునం దమకమగ్గలమామె సుధాకరాననా! 35

చ. కుసుమసుగంధి స్వర్ణనిభ • కోమల దేహాలతా సుబాహ సా
రసదళనేత్రఁ గంబుగళరాజముఖి న్నవపల్లవాధరన్

భసలవినీలకుంతల సుభద్ర గజేంద్రసమానయాన ని

న్నసదృశమైనప్రీతి మదిఁనంటఁగ వర్ణనసేతు సుందరీ!

36

చ. కపట మొకింతయేని మదిఁగల్గుదు నీ కని నమ్మియుంటి నా

కిపు డెఱుఁగంగవచ్చె నిక • నేటికి మాటలు చాలుజాలు నీ

కృప బలమయ్యె నావలపు • గేలియొనర్చితి వెట్టులై న నీ

వపరిమితంబులై న సిరులంది సుఖంపఁగ గోరుదున్ సఖీ!

37

చ. రమణి! మదీయ మోహతిమిఁరంబు భవన్ముఖ పూర్ణచంద్ర బిం

బము గనుగొన్నఁ బాయునని • బాళిమెయి న్నినుఁ జేరవచ్చినన్

విముఖత జూప నాయమగుఁనే? యిక నేవగ నే సహింతు నీ

తమకము నన్ను సాదర హితస్ఫురదుక్తులఁ దేల్చరాదఁటే?

38

ఉ. సమ్మతిమీఱ నీ చెలిమి • శాశ్వతమంచు మనమ్ముతోపలన్

నమ్మితి మున్ను నమ్ము నెలఁనాగలపైఁ గల కూర్మలెల్లఁ బోఁ

జిమ్మితి నిన్ను నెప్పు డెవఁజేర్చితి నిట్టి ననుం దులూరివై

గమ్మనివింటివాఁ డిడెడుఁగాసికిఁ బాల్పడఁ జేసి తొగదే!

39

ఉ. కొమ్మ! నినున్ రతిం గలయఁగోరి సమీపముజేరి నన్ను జే

కొమ్మని మేనితాపమర • గొబ్బనఁ గమ్మని మోవిపానక

మ్మిమ్మని కాముసాదనలఁకీమ్మని నెమ్మిని వేడుకొన్నఁ బో

పొమ్మని యీగతిం గసరఁబోలునె నన్ను దయావిహీనవై?

40

ఉ. నవ్వులకాడుమాటల మనమ్మునఁ గిన్కవహించి యూరకే

రవ్వలఁబెట్టఁ జూడకు తిరమ్ముగ నా మనవాలకింపవే

చివ్వకు కాలుద్రవ్వకవె • చేసినతప్పు శమింపరాదఁటే

పువ్విలుకానిబారి ననుఁ • బొక్కగఁజేయసు కంబుకంధరీ!

41

ఉ. మంచిగుణంబుకల్గినది • మాట యొకింతయు దప్ప దెంతయున్

పంచనలేదు కూర్మి మదిఁవాడగనీదుఁమనంబు నిర్మలం

బంచుఁ దలంచి నీ కహరఁహం బొనరించితి సేవ యందుకా

పంచశరాంబకప్రహారి • బాల్పడఁజేసితి హా కళావతీ!

42

ఉ. కెంపుకనుల్ గనంగ నుడికింపకు సారెకు మారుబారిఁ బా.

క్కింపకు వేలుగాఁగ బరికింపకు నమ్మినవాని నిట్లు జం
కింపకు లేనిపల్కు లొలికింపకు నేరములున్న నాత్మ నం
కింపకు బల్వీరాళి నళికింపకు బెంపకు కిన్క తొయ్యలీ!

43

ఉ. ఇంపుదొఱంగి సారె యలయింపకు మారుని రేచ నన్ను డా

యింపకు కోప మిచ్చ వెలయింపకు మున్నటి నేస్తమెల్ల మా
యింపకు బోవఁదల్చి వినయింపకు నీ విరహగ్నిఁ గాసి నే

యింపకు మీర్వబుద్ధి వహియింపకు మ్రొక్కెద నామనోహరీ! 44

ఉ. నిద్దురవోవ నిన్నుఁగని • నెక్కొనుమోహము నిల్పలేక నీ

ముద్దుమొగంబుపై మొగముమోపిన యంతనె కన్నువిచ్చి న

న్నొద్దికఁ గుచ్చి కౌగిటను • నూరక రక్తిఁగఱంచ కూరకే

గద్దరిపల్కులం గనరఁగావలెనా? లలనాశిరోమణీ!

45

ఉ. 'కంటకవృత్తిఁ దుంటవిలుకాఁడు బలంబుల వెంటనంటి పూ

వింట శరంబులూని వెనువెంట ననుం దలుమంగఁజొచ్చె వా

ల్లంటిరో! యొంటిఁ జిక్కితిని • గావవె జంటవహించి' యన్న 'న

న్నంటఁగరా' దటంచు మొగమావలఁ ద్రొప్పెద వెంత దంటవే? 46

ఉ. అంటిన మేను గందునఁటె • యాసబొసంగఁగ మోవి ముద్దు నే

గొంటనె తేనె చిందునఁటె • కోరిక లూరగ నీముఖాబ్జముం

గంటనె దృష్టియొందునఁటె • గారడముల్ బచరించి సారెకుం

గొంటుతనంబునన్ మరునిఁకొలలఁ దార్చకు ప్రాణనాయకీ!

47

ఉ. నా పలు కాదరింపవు ఘనంబుగ బ్రేమము నింప వెంతయున్

గోపము డించ విచ్చగలఁకోర్కె వచింపవు నాదు చిత్తసం

తాప మడంప వాత్మ ననుతాపము బెంపవు వేడవేడ రా

రాపులు జేసె దింతపొగఁరా నగరా వగదానవా? సఖీ!

48

ఉ. వేమఱుఁ గిన్కబూనఁ దగవే మరుధాటికి దాళజాల రా

వే మరులూనినాడఁ గదవే మఱుఁగేటికి కోర్కిఁ దెల్పుకో

విదన గ్రంథము.

రతిరత్నప్రదీపిక.

మైనూరుప్రభువగు ప్రౌఢదేవరాయలు రచించిన రతిశాస్త్రము:
సంస్కృతమూలము, ఆంధ్రవివరణము.

● ఇతర కామశాస్త్ర గ్రంథములందు జెప్పబడిని బోప
రిష్టకవిధానములిందు వివరింపబడినవి. బంధభేదముల నిరూ
పించు పాశ్చాత్య ఛాయాచిత్రములు జేర్పబడినవి. అత్యు
త్తమమగు కామకళానిబంధనము.

అనుబంధము.

దత్తాత్రేయతంత్రము.

● యోగిపుంగవుడగు దత్తాత్రేయునిచే ననుగ్రహింపబ
డినది. నాజీకరణ, స్త్రీవశ్యవిధానముల కిందనేక అనుభవ
యోగములుగలవు. ప్రత్యక్షఫలమిచ్చు, రసికజనోపకారి
యగు గ్రంథము.

వెల రెండురూపాయలు

కామగ్రంథమాల.

పుదుచ్చేరి.

అనుబంధము.

మ ద నా ర్ణ వ ము .

విజయరంగచొక్క-భూపాలుడు.

రచనావిధానంబున కుదాహరణంబుగా
రతిమంజరి చెప్పిన మూడవనాటికథలోఁ
గొంతభాగము.

122

.....అంతః గామరూపదేశాధీశు ననుంగుపట్టి యగు రతిమంజరి, సురత కళావిదగ్ధయయ్యనూ, ప్రోక్షతనంబు మాటువఱచి ముగ్ధభావం బభినయించుచూ' సిగ్గుచే మాటలు తడంబడినటుల గాద్దదికంబు నెపంబున గళగవంబుల దనకుంగల జాతుర్యమును జాటుచూ, సపత్ని మండలంబును వేడుకలఁ గొంతతడ వాయూనపఱచి, యెట్టకేలకు బలవంతంబున నియ్యకొనినదానింబలెఁ బ్రసన్న భావంబున, పొగఁ దక్కి యుక్కుమిగులు గుచంబుల బయ్యెంట సరిదిద్దు నెపంబున నదిమిఁకొని, యిటుల మొదలిడినది.

నాతొలికూటమి చిత్రవిచిత్రగతుల, చిత్రగతుల, జతనుపడినది. మానవాంగననై న నాకుఁ గన్నె చెఱఁబాపి, భగము నెంగిలిచేసినది, మానవుఁడుకాదు! నమర్తలాడిన కన్నెప్రాయము న చూపరుల నోరూఱించు రూపవై భవంబుతోఁ జెన్నారుచుఁ దలిదండ్రుల కేకై కపుత్రినై నందున, లోకమునందలి రాజకుమారికలఁబలె నంతిపురంబునఁబడిమిగ్గుచు నసూర్యం పశ్యనుగానుండక, వారలనుమతింపఁగా, మగవానిఁబలె, నొంటిమై, తలఁచినప్పడెల్ల దూరవనులకు విహారముగానేగ నలవడియుంటిని.

నాకప్పటికి పదునెనిమిది వత్సరములు. ఋతుమతి నై మూఁడు దినంబు లిలువెడలనందున, నాలవనాఁడు స్నానానంతరము, మిక్కిలి యుత్సాహముతో, ననుదినముకన్న నెక్కుడుదూరముపోయి, వాజిండిగ్గి, యలసినదాననొట, కొండదరినంటి ప్రవహించుచున్న సెలయేటియందు, నగ్ననై యిచ్చవచ్చినగతి నీదులాడుచు, వారిక్కిఁ మార్గాయాసం బపనయించునటుల నొనర్చి, నీరంబులువెడలి యొడ్డెనకుఁజేరి, నామేని బంగరునకుఁ జికిలిమెఱుఁగులుదిద్దు, భానుని తరుణారూపంబున నొడలు విరుచుకొనుచు నిలుచుంటిని. నాకన్నుల కడేలకో ప్రకృతి పులకరించిన గతి, వనీస్థలులన్నియుఁ దొంటిబలెఁగాక నెక్కుడు మనోహరంబులై గన్పట్టినవి. నాయమాయికహృదయమునం ననుశ్రుతితో, రూపేర్పఱుప రాని మధురభావనలు దోఁచినవి. ఒకలెల్ల నెందులకో బరవశింపఁజొచ్చినది కలలు నిండుచూపులతో మదాలసతను మందంబుగా సింహావలోకనము

గావించు, నాకనుగవకు, నన్నాశ్చర్యాంబుధిఁ దేల్చుదృశ్యం బా
సుముహూర్తంబున, నదే మొదటిసారి, యల్లంతధూరంబున గోచరించినది.

ఆడులేడి యొకటి క్రేళ్లులుకుచువచ్చి నదీతీరంబున నిలువంబడి
బెదరుచు నటునిటుఁ జూడఁజూచుచున్నది. ఒకపొదమఱుగుచుండి మగలేడి,
చిలవలుపలవలైన కొమ్ములు, తీవలనుండి చిక్కువడకుండఁ దప్పించు
కొనుచూ దానిం దరియవచ్చినది. హరిణి పాతీపోవునచుకొంటిని, కాని
యటులఁజేయక చిటుతవాలంబు నాడించుచూ, నాహ్వనించుచున్నటులఁ
దోచినది. మగది, పెదవులతో నాడుదాని మేనుకడిమికొనుచు,
పిఱుందకువచ్చి, పృష్ఠంబును మూఁగొనుచు, ముట్టిగదలించుచూ పైకి
మెడనెత్తుచూ, పాదంబుతో నేల రాయుచూ, మఱల మొదటివోటనే
మూఁగొనుచునుండి, యొక్కయురుకున దానిమీఁది కెగరినది. అటుల
నొకదానిమీఁద నొకటియుండి కొంతమారము పరుగెత్తుటలో పట్టుదప్ప
యాడులేడి, పాతీపోయినది. మగది, యుదరంబుక్రింద నూచవంటి
దాని నొకటి మాటిమాటికి నిక్కించుచు నుండినది.

నేనంతవరకు నేయొచ్చెమునులేక నమూయికముగాఁ బెరిగినదాన
నగుట విరించి యేయే యవయవంబు లెందుకొకకు నిర్మించినాఁడో వాని
నుపయోగించుకొనుట యెటులో డెలియదు. కాని యప్రయత్నంబుగా
నాచేయి భగోపరిభాగంబు దాఁకినది. అచ్చటనంతయుఁ జెమ్మలి తడిసి
యుండినది. నాకా వెనుకముందులెఱుఁగని యావేశములో నొక
వింతయాలోచన దోచినది. నే నాడులేడివలెనైనచో నదియేమి
చేయునో జూతమనిపించినది. సమీపించి, దానిఁ దాకుచు నేలకు
వంగితిని. వంగుటయేతడవుగ నాలేడి నామీఁదకెగిరి, వెన్నున ముంగా
ల్లదిమినది. నా పిఱుందులసందున నేదియోజూరఁబడి వెనుకకుపోయి,
కలయఁగ్రుమ్ముచు, స్థానమువెదకుకొని, భగముపెదవులఁదాఁకి, గ్రుచ్చుకొని
లోనికిదిగఁజూచుచున్నది. నాకుఁ దమిహెచ్చి, వెనుకకు నడుమునూపితిని.
అంత మఱికొంచెమెక్కినది. చిక్కినది జాతీపోకుండ లోతొడలతో
బిగియించి పట్టితిని.

నాకాసుఖ మెంతకాలమో నిలువలేదు. లోననుండి జిలజిలమని తడిపొచ్చె, లేడిశిశ్నము ముడుచుకొనిపోయినది. అంతనది దిగి యేమియు నెఱుంగనిదానివలె దానితోవ నది పోయినది.

నాకు మాత్రమేమాత్రమును దృష్టిదీఱక నింక నాపనికే మొగము వాచితిని. మఱియొకలేడి రాదా, యని కాచుకొనియుంటిని.

నానోము వేయిరెట్లుగఘలించినది. వచ్చినది, నోరెఱుంగని జంతువుకాదు. జవసత్వములూరుచున్న యువకుండు. వేటకై వచ్చిన వాడుగాఁబోలు వెంట జాగిలమున్నది. ఆతనిఁజూడగానే నాకెక్కడలేని భయముగలిగినది. దిసమొలతో నున్నాను. ఏమనుకొనునో? ఏమిచేయునో. ఒంటరిగాఁ జిక్కితిని. కూకవేటు దూరంబున నెవ్వరునులేరు: నాచీరెయు అవికయు నెచ్చటనో యావలనున్నవి.

ఏమియుఁదోచక నటులనే నిలుచుంటిని, ఆతఁడు సమీపించుచున్న కొలఁదిని నాకు కంపమెక్కువై నది.

‘నీవు వనకన్యకవా?’

ఆతనియూర్పు నాచెంపలదాఁకుచున్నది. ఏమియుఁ జెప్పనోరాడక కనులుమూసికొంటిని.

‘ఎవరై నను నిన్ను వదలను’ అనుచు, నా చన్నొడిసిపట్టి రెండవ చేయి నడుముమీఁదుగావై చి దగ్గరకులాగుకొని పెదవికొఱికినాఁడు. నాకాచురుకులో బాధకన్న తీయందనమే యెక్కువగాఁగానుపించినది. ఆతని నల్లుకొనిపోవు తీవవలె చేతులు మెడకుపెనవై చితిని.

దేహంబు లొకటికొకటి హత్తుకొనిపోయినవి. నాతోడలనందున కేసియో నిలువుగా నుబుకుచుఁ దగిలినది. ఆస్పర్శతో కలవరమంది కాఁగిలి విడిచితిని. ఆతఁడునవ్వుచు, నిలుచున్నచోటనే కట్టుబట్ట దిగవిడిచి నాఁడు. బాకుపిడివంటిది, నిగుడియున్నది. అదికొంచెము పైకినిక్కుచు నన్నుబిలచుచున్నటులఁ దోచినది. అంతటితో నాసిగ్గు పటాపంచలై నది.

ఒక్కగంతులో ధగ్గఱఱజేరి యాచిటుతరోకలిని చేతనందుకొనఁ జూచితిని గాని యది యిముడలేదు, చేతనిముడుటలో పైచర్మము వెనుకకు పోయి, మంచులోఁదడిసిన మందారపువ్వువంటి ద్రవసహితమైన యెఱ్ఱని తల చిటుపెదవులతో వెలికివచ్చినది. ఆ తడి నాచేతికంటినకొలఁదిని, నాభగము మఱింత యూటలూరసాగినది.

ఈసందర్భచోత్సవములో నేనుండి యాతఁడేమి యొనర్చుచున్నది గమనించుటలేదు గాని, గుబ్బలు గోరులుదిగునట్టుగా పట్టుకొని పెదవి కందిపోవునట్టుగా ముద్దిడుకొనుచు, క్రిందకుఁ బడద్రోసినాఁడు. పాదముల వద్ద గూర్చుండి తొడలు విడదీసి, లోనికిఁజరిగి, భగము పెదవులయంచున నాపాలిటి యన్యుతదండంబును దాకించి పెదవులు చేతులతోవిడఁదీయుచు మెల్లగాఁద్రోయ మొదలిఁడినాఁడు. ఆతఁడటుల జేయుచున్నకొలఁదిని మేనుమఱువఁచొచ్చిన పారవశ్యములోనే వింతపడఁజొచ్చితిని. 'నా కంత రంధ్రమున్నదా! బడి తెవలెనున్నదే! దానినంతయు ద్రోయవలెనన్న నెటులఁబట్టుకో?' ఇంతలో దానిఁజనియది జూచుకొనుచునేయున్నది. లోనికి చొచ్చుకొనుచున్నకొలంది, యన్నలావుచాలక కాబోలు నింక పెరుగుచున్నది.

ఆవంచకుఁడటుల నెమ్మదిగా ద్రోయవాఁడటులనేయొనరింపక నొక్కత్రోపుతో నరాసరి దానినంతయు దూర్చినాఁడు. నొప్పిచే కెవ్వఁసుని యటచి వదలించుకొన జూచితినిగాని, యాతఁడు నాచనుల గుత్తంబుగాఁబట్టుకొని, యింక నేమైన రవంతమిగిలియున్నదేమో దానిని గూడ నెట్టినాఁడు. మాయురువ్రరి శష్పమహారణ్యంబులు నేకములైనవి.

వెనుకకు క్రమముగాలాగి, యూపుగా ముందటకు నెట్టుచున్నాఁడు. ఒక్కొక్కతాఁకు నాకు బొడ్డుఫకుఁదగులుచున్నది. 'నొప్పి' యని కేకలు వేయుచు గునియుచునుంటినేగాని భగమున నిరుకుకొనినదానిని వదలించు కొనవలయునని లేదు. క్రమముగా బాధ పులకరింతగామాఱినది. ఆతనిమెడకు చేతులులంకెలువైచి మీఁదకులాగుకొని యదిమిప్పితిని. ఆతఁడు 'యివ్వు డెట్టులనున్నది. ఇంకనూ ద్రోయనా యాయూపు

చాలునా?" యని నవ్వి నాఁడు. నేను చిఱునవ్వుతో భగముపెదవులతో నాతని కామదండమును జప్పరించి తోనికి లాగుకొంటిని. ఇంక రెట్టించిన భగముతోఁ గుమ్ముటప్రారంభించినాఁడు. అబ్బబ్బ! ఆపోటులయందలి మృందనమేమనను?

అటు లెంతసేపుంటిమో, కొంతతడవున కాతఁడు నాయోనిలో కలజలఁగార్చి, దండంబును వెనుకకులాగికొని లేచినాఁడు. అనితొలుతటి వలె బిట్టబిగిసియుండక వ్రాలిన ధ్వజస్తంభంబువలె నున్నది. దానింజూడఁగనే నాకింకను దమితీతక భగము గులగులలాడఁ జొచ్చినది.

‘ఇంకొకమాటు’ యంటిని. ఆతఁడు, ‘నాకుచాలును, నీకువలయు వో నిదిగో, దీనినిలేపికొని పట్టినంతవఱకు దూర్చుకొనుము’ అని నాసర నను వెల్లికిలఁబండుకొని, తనమీదికి నన్నులాగుకొనినాఁడు. నా భగము చెమ్మ మొనకుఁదగులుటతోడనే యాతనిశిశ్నము మఱల నిటారున గడ వలెలేచి, కన్నంబువెదకుకొని జొరబడినది. నేను, నడుమునూపుచు, కాతనికన్న నెక్కుడు తీవ్రముగా లోనబలుకదురునటుల రమింపఁజొచ్చితిని. క్రవమూరుటచే, ముందుకన్ననిప్పుడు కొంచమువదలై, లింగము తేలి కఁగాబోవుచున్నది. నాకాలాపు చాలదు. ఎటులనా యనుకొనుచుండఁగనే నాపాలివేల్పులు వరమొసంగినటుల నాతని జాగిలము నామీఁదకెక్కి, దినుకనుండి దానిమేధ్రమును దూర్చినది. అదిమాత్రములావుతక్కువా? యూరెండునిముడక నాభగము చినిగిపోవునేమో యనుకొంటిని, కాని, దాని కవొకలెక్కా? ఎన్నిశిశ్నంబులైన యవలీల దిగమింగగలదు.

ఇక, జమిలిరోకళ్లపోటు తగిలినది. వెనుకనుజాగిలము, ముందు నాతఁడు. ఎంతసేపని, యెంతబిగుతుగానని? నాజన్మమున కెన్నఁటికిని ముప్పటిసుఖము మరువలేను. [సశేషము.]

ఎనిమిదవ గ్రంథము.

నా గ ర స ర్వ స్వ ము .

బౌద్ధభిక్షువు పద్మశ్రీ రచించినది.

మహారాజు జగజ్జ్యోతిర్మల్లుని సంస్కృతవ్యాఖ్యతో,
విశేషార్థములను, సంప్రదాయములను విశదీకరించు ఆంధ్ర
వివరణముతో బ్రచురితమగును.

● వాత్సీయనాది కామశాస్త్రప్రణేతలు జెప్పకవిడచిన
కామవ్యవహారసంకేతనము లీగ్రంథమున మాత్రమేకలవు.
అనేక నూతనవిషయముల నెఱిగించు, కూలంకషమగు
రతిశాస్త్రము.

● స్ఫుటముగా బంధవిధానములఁ బ్రదర్శించు చిత్రములు.

అనుబంధము.

నా గార్జున కక్ష పుటము .

● తంత్రాచార్యుడగు సిద్ధనాగార్జునుఁడు గృహచేసిన
తంత్రరాజము. వందలకొలది యనుభవయోగము లీయాప
నిషదిక గ్రంథమునఁగలవు. ఈ విషయమున దీనిని మించునది
మఱియొకటిలేదు.

కామగ్రంథమాల.

పుదుచ్చేరి.

మహానగర పంచాయితీ పుస్తకాల పరిశీలనాపట్టిక

పుస్తకం సంఖ్య	77/123 184
పుస్తకం పేరు	మహానగర పంచాయితీ
తారీఖు	29/10/24
ముందు అట్ట	NO
వెనుక అట్ట	NO
మొత్తం పేజీలు	129
పెద్ద సైజు పేజీలు	NO
ఖాళీ పేజీలు	48 50, 101, 122
లేని పేజీలు	NO
తయారు చేసినవది	Tha Nava
పేజీలు విడదీసినవది	Tha Nava
స్కాన్ చేసినవది	Tha Nava
పరీక్ష చేసినవది	DAVEED
పేజీలు సరిచూసినవది	
బైండింగు చేసినవది	
ప్యాకింగు చేసినవది	
పరిస్థితి	Good